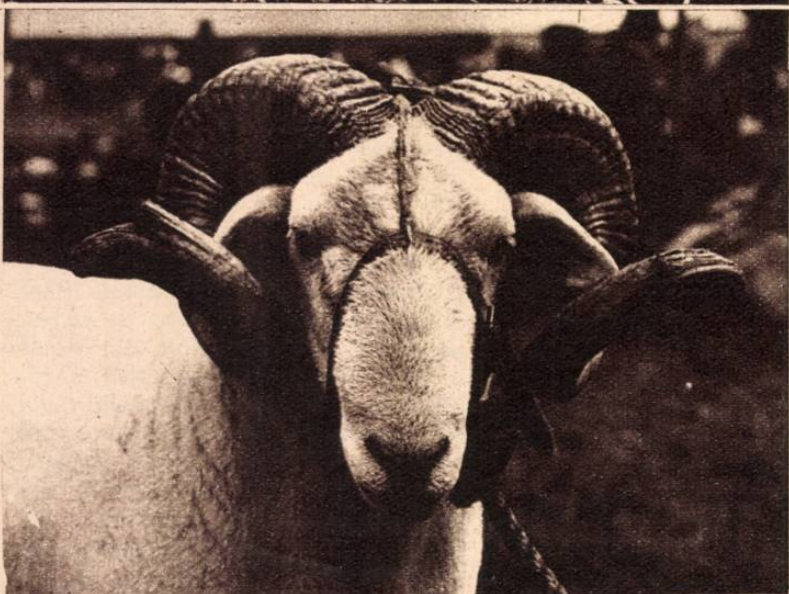

CURIOZITĂȚI DIN LUMEA ANIMALELOR

MAMA-PRIOR LA LUCRU

O mamă de prihor lucrează cu asiduitate să-și construiască „block-house”-ul unde-și va adăposti copiii. Până una alta, ea-și hrănește cei patru puișori, care așteaptă cu ciocurile deschise mănecarea.

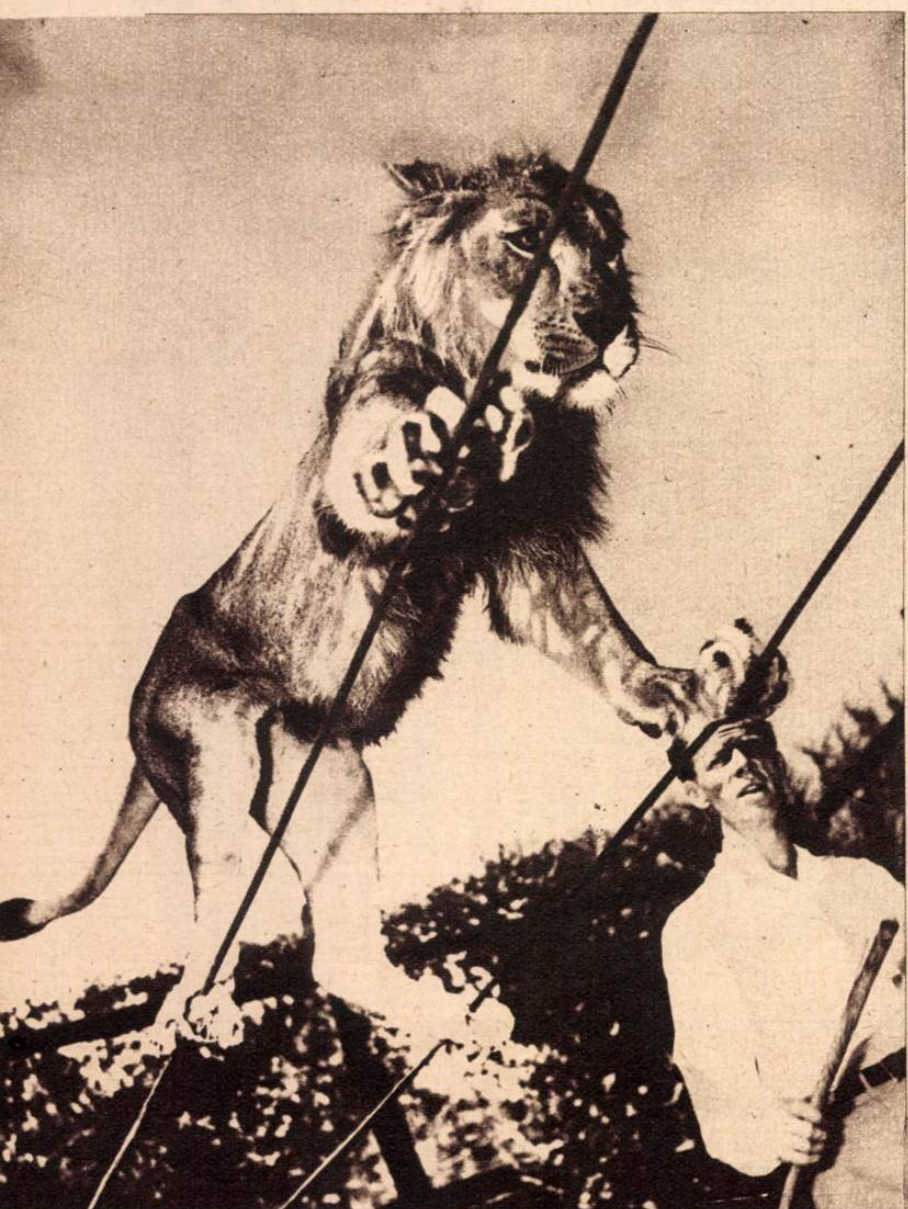
CEL MAI FRUMOS BERBEC DIN ANGLIA

La expoziția care a avut loc la Tring Park din Londra a obținut premiul I, între animalele de prăsilă, berbecul pe care-l reproducem în fotografia noastră. El este cel mai mare și mai frumos din toată Anglia.

BOTEZUL UNUI PUI DE ELEFANT

La grădina zoologică din Belfast a avut loc recent o mare festivitate, în cadrul căreia a fost botezat un pui de elefant. Fotografia noastră înfățișează pe elefant, botezat Big Baby Sheila, imediat după ceremonie.

LEUL ACROBAT

Iată-l pe regele animalelor supus de dresorul său care-l urmărește cu atenție la cele mai grele exerciții. În fotografia noastră, leul execută cu dexteritate un greu exercițiu de acrobație. Figura lui întrebătoare parc' ar spune: „ce mai vor oamenii ăștia dela mine?”

MUȘTELE
atentează la viața omului

prin infecția miliardelor de bacterii ce le propagă peste tot! Apărați-vă sănătatea, distrugând muștele cu FLY-TOX. FLY-TOX omoară muștele fulgerător!

FLY-TOX

Prin MANASTIRILE OLTENEȘTI

AM întâlnit la Govora un bătrân cărturar, care putea să aibă în țara aceasta toate măririle, dar s'a ținut departe de vâltoare. Boer de neam vechi, a stat între cărți și icoane. A bătătorit țara în lung și 'n lat.

Și-a plecat genunchii la mormântul lui Ștefan cel Mare și mi-a spus că Bucovina, cu ale ei vechi mănăstiri, atât de aproape una de alta, *Rădăuții, Voronețul, Putna, Sucevița, Dragomirna* și atâtea altele, nu-și găsește perechea decât prin aceste părți ale țării.

— Vlădică m'aș face, în Râmnic, la Vâlcea, dacă m'ar întreba Voevodul țării ce răsplătă să-mi dea și'n ce paradis aș vrea să-mi mântui zilele.

Acolo sunt mănăstiri bogate, cu biserițe vechi din vremea lui Mircea și-a Brâncoveanului. Oltul spumegă și vuiște pe aproape. Matei Basarab hodinește la Arnota, pe munte, iar în vale se 'ntind pășune bogate și vii și ape repezi, pline de păștrăvi...

Mrene dulci dau târcoale ostrovului Călimăneștilor, ocolind odată cu apele, schitul cu vechi zugrăveli ale meșterilor de odinioară. Iar sub zidurile Coziei, unde doarme Mircea Voevod și doamna Tudora, monaha Teofana muma lui Mihai Viteazul, Oltul își mână spre Dunărele „ale valurilor mândre generații spumegate”. M'aș face Vlădică numai ca să stau de vorbă cu Dumnezeu în reședința dela Râmnic, unde prunii și merii se 'ntind până 'n zarea colinelor, care se umple de arhangheli în noaptea marilor spovedanii.

M'aș duce la schitul Govorei să mă uit în vale pe ferăstruie și să sorb mireasma de fân și de tămâie a neamurilor creștine și comănești cari s'au perindat în cele sfinte sihăstiri...

Pe urmă aș lua-o peste Olt spre Curtea de Argeș să-mi plec genunchii la mormântul lui Radu Negru, din Biserica Domnească...

Aș trece Dealul Negru, din vârful căruia se desfășoară cea mai frumoasă priveliște a pământului românesc; parcă aștepti să se ivească alaiul descălcătorilor, copleșind toate văile, ca 'n veacul lui Tugomir și-al lui Basarab cel Mare.

Așa mi-a spus bătrânul și l-am înțeles așa de mult!

* * *

Dac'o iei în sus, pe dealurile Govorei, dai de mănăstirile *Surpatele, Dintr'un lemn, Hurezii, Bistrița, Arnota...*

Dăunăzi, de Sfânta Maria, m'am dus la târgul din Bistrița, pe-o zi plină de August, când verdele pădurilor începe să pălească ușor, abia pe coame, când se coc nucile și alunele, iar ciocănitorele bat în lemnul scorburos, ursit morții...

Zi de sărbătoare... Duminică... Din toate satele, treceau care încărcate de flăcăi în straie mai mult albe decât negre, femei îmbrăcate frumos, cu cămăși grele de în-

Ce-ar vrea să se facă un cărturar. — Râmnicul-Vâlcea, împărăția sfintelor lăcașuri. — Hram la Bistrița. — Povestea lui Grigore Decapolitul. — Câțiva Sfinți...

înșirate corturile, mesele, rogojinele bălciului... Negustori din toate părțile au venit și ei să-și desfacă marfa: ulcele, oale și strachini înflorite cari lucesc pe iarbă în toate culorile câmpului și veselesc cu rotunjimea lor această hăr-mălaie...

Vânzătorii de pâine se amestecă printre cei ce vând brânză, limonadă, pantofi, felii de lubeniță, haine, turtă-dulce, iconițe, lumânări, săpun, zaharicale colorate, odicolon, căciuli, fluere, baclavale, brăie...

Un uriaș scrânciob de lemn, pe care-l învârtesc din vârf, patru vlăjgani, dă în vânt copii cari chiuie de voie-bună.

O forfoteală de lume mulțumită, veselă, bate iarbă câmpului și pulberea, drumului, pe care o mai stârnesc căruțe briște, ba și câte un automobil. Mulți și-au adus mâncare de acasă: ouă răcoapte, pui fripți, rață pe varză, pe care o vor încălzi sub un șopron, unde s'a aprins un foc... Fumul albăstrui se amestecă cu mirosul de floare migdal ce vine din amestecul turburilor de pe coline, din vai, de la malul apei.

Mare bucurie te prinde, să mai vezi și țărâtime înstărită, cuviincioasă, mândră, prietenească. Deprinși cu săracii pe cari îi leapădă satele și-i trimit la oraș, după muncă sau cerșit, năpădiți de țișă și de desculții din jurul Bucureștilor, întristați de copiii aceștia firavi, cari pleacă din bordeiul lor nemâncăți și 'n picioarele goale, vânzători de gazete și de nuci, mai toți de prin Vâlcea — începem să ne facem o icoană mincinoasă despre țărânul român. Firește, cei mai mulți sânt nevoiași și băntuiți de boli — dar iată, la câte un hram, la o zi de sărbătoare ca asta, peisagiul se schimbă îți simți inima înviorată, toate iau aspect de idilă și nu mai ești atât de supărat pe Alecsandri cu Rodica, și

Maicile cântă în fața raclei sfântului Grigore Decapolitul.

Diaconul citind Epistolia. La spatele său d. Victor Eftimiu.

Patru vlăjgani învârtesc de sus, scrânciobul...

pe Grigorescu și ale sale ciobănițe de cadră.

Un sobor de preoți înconjoară racla sfântului slujind, în lumina cerului, pe iarbă proaspătă din stânga bisericeii, sfîntind apele, pregătind un botez. Să fie de față peste o mie de oameni, târgoveți și săteni, călugărițe și fetișcanele fără de părinți, ocrotite în acest sfânt locaș. O expoziție de cusături, lucrate în orfelinat, sub privegherea bunelor maici, desfășură comorile delicate ale legendei pânzei și-a firului de mătăasă. Se bucură lumina ochiului și ți se înviorază inima. Veniți, oameni, buni să cumpărați, pentru cei fără de noroc!

Nu e nici prea veche, nici prea frumoasă această mănăstire a Bistriței, dar mișună acolo o viață de albine și un gând cuvios.

Sfântul sub a cărui ocrotire înălțându-se biserica este Grigore din orașul Decapolis. Moaștele lui au fost cumpărate de către un boier Craiovescu, după un sfat primit în vis. Turcul care stăpânea aceste moaște știa prețul sfântului și n'a vrut să-l vândă decât pe aur mult, greu cât greutatea trupului de mucenic. Craiovescu n'avea atâtia bani iar sfântul i s'a arătat în vis și i-a spus să primească târgul și l-a primit. Au pus pe

sfânt pe-o tipsie a cântarului, iar sfântul, care voia să răsplătească pe boierul oltean și să doarmă de veci pe pământ creștinesc s'a făcut ușor, ușor, spre marea mirare a păgânului, care n'avu încotro. Se ținu de vorbă și cu bani puțini — atâtia câți au trebuit să atârne pe cealaltă tipsie a cântarului, — încredințat drept credinciosului boier, sicriul de lemn, care s'a prefăcut cu vremea într-o neprețuită raclă de argint.

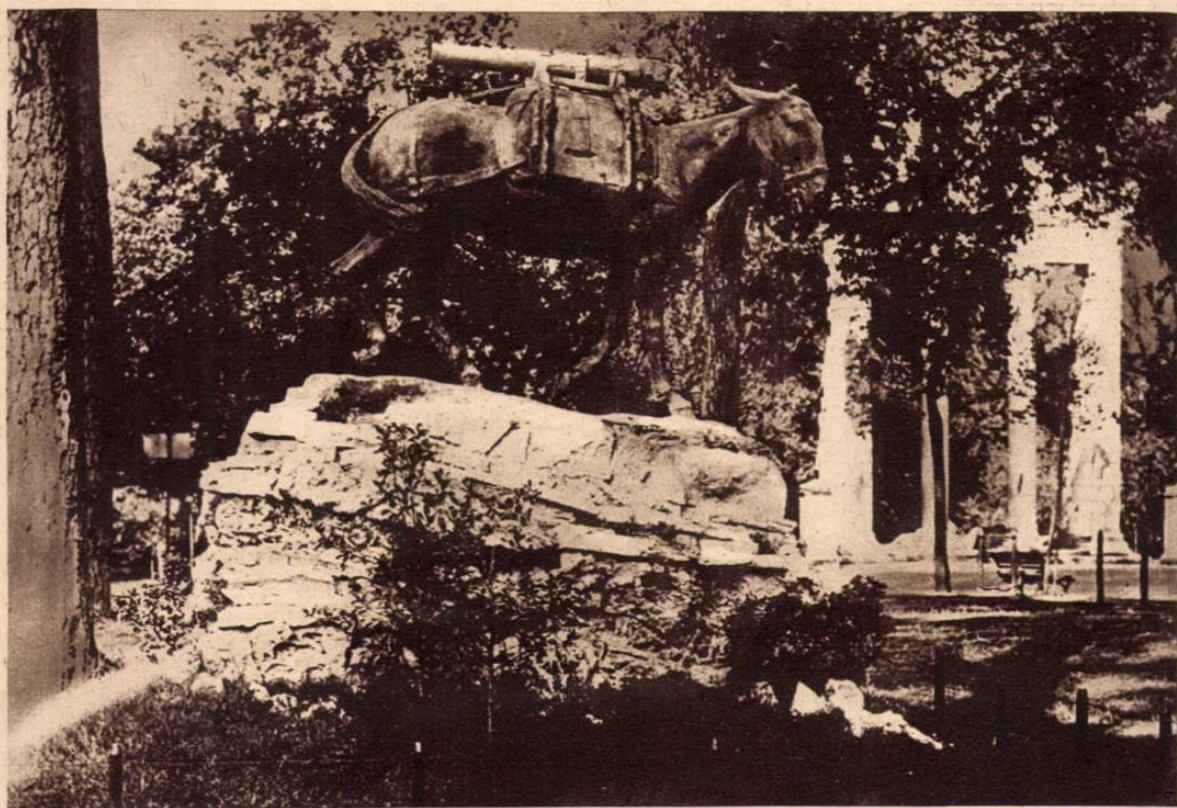
* * *
In raclă de argint mai doarme, la Suceava, sfântul Ion Novi (cel nou) pe care khanul din

Cetatea Albă l-a tăiat fiindcă nu numai că n'a primit să se facă tătar, dar a îndemnat pe tătar să treacă el în legea lui Isus. Acest Ion Novi era un negustor grec din Trebizunda iar moaștele sale au fost aduse cu mare alai, pe la Galați, sub domnia lui Alexandru-cel-Bun al Moldovei.

La București avem, la Patriarhie pe sfântul Dumitru Băsaraboff, un cioban bulgar de lângă Rusciuk, ale cărui moaște au fost cumpărate și dăruite Mitropoliei pe vremea lui Constantin Brâncoveanu.

VICTOR EFTIMIU

UN MONUMENT PENTRU ANIMALE

În parcul Villa Borghese din Roma a fost ridicat un monument pentru memoria animalelor din serviciul militar italian, care au participat la războiul mondial și la războiul abisinian, dând dovadă de mult eroism. Fotografia noastră înfățișează monumentul care este opera sculptorului Canonica.

Omul cu 15.000 de capace de cutii de chibrituri

Despre colecționarii de cutii de chibrituri s'a auzit până acum foarte puțin. Și totuși există, răspândiți în lumea întreagă, multe sute de oameni care adună toate cutiile de chibrituri existente. O capacitate în acest domeniu este d. S. H. Toole din Southampton, care scrie chiar articole asupra colecției sale. El intenționează să organizeze la Londra o expoziție a capacelor cutiilor de chibrituri. Fotografia noastră îl înfățișează pe d. Toole cu câteva din exemplarele colecției sale.

PENTRU CĂMAȘI ȘI PIJAMALE

POPLINURI

DESENE MINUNATE

*La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 / STR. CAROL 76-78-80-82 / STR. HALELOR 21

A APĂRUT

MAGAZINUL

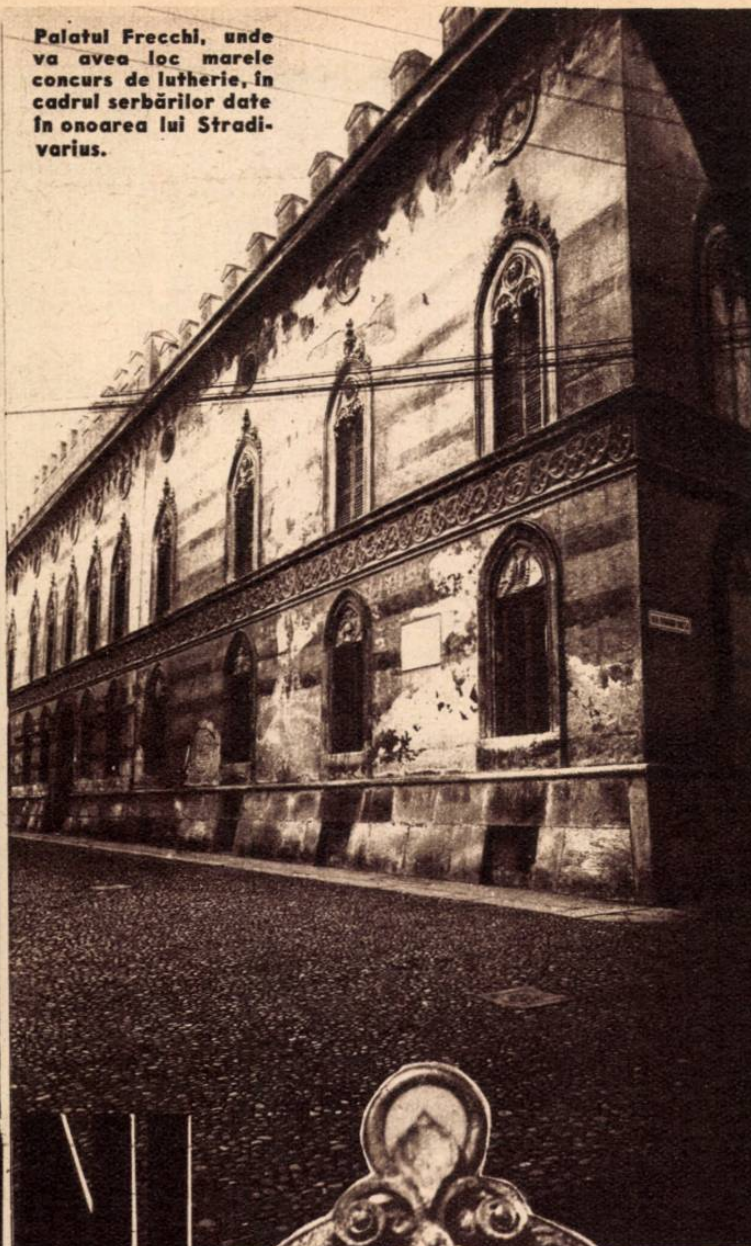
Pe luna August. —

160 pagini 25 lei.

Palatul Guelfa unde va avea loc expoziția de lutherie.

Palatul Frecchi, unde va avea loc marele concurs de lutherie, în cadrul serbărilor date în onoarea lui Stradivarius.

Palatul Cittanova la Cremona. Un oraș bogat în monumente frumoase din evul mediu.

200 ANI DELA MOARTEA STRADIVARIUS

Crémona, orașul natal al marelui făurar și magician, va celebra în curând al doilea centenar dela moartea sa

SUNTEM în perioada dinaintea războiului mondial, vremuri fericite și idilice. Într-o cafenea modestă din Pomerania, Augusto Dal Col emigrant italian și de meserie patron al acestei cafenele, cu coatele rezemate pe căptușeala de zinc a tejghelei, visează copleșit de noianul gândurilor la țara pe care-a părăsit-o cu dorința aprigă de-a se îmbogăți. E o zi mohorâtă și iată că un necunoscut intră la un moment dat ca să-i alunge uritul, un necunoscut zic, cu toate aparențele unui cerșetor.

Sub braț, el ține o vioară și în schimbul a câtorva gologani, zgândărește un cântec pentru stăpânul localului. Vioara e de pe vremea bunicii, iar glasul lui are un timbru desmierdător, plăcut. Hotărât dintr-o toană să cumpere instrumentul, d-l Dal Col reușește să-l capete pentru câteva mărci, la care mai adaugă și o mandolină veche.

...Se scurg câteva luni și vine războiul.

În zbuciumul acelor clipe, Augusto Dal Col se întoarce în patria lui spre a-și împlini datoria de ostaș. Însă plecând, el nu uită faimoasa vioară pe strunele căreia, după sfârșitul măcelului, își va tălmăci adeseori aleanul și pustietatea clipelor lui de restriște...

Ori, deunăzi, un necunoscut, care auzise cafegiul cântând o arie pe acest instrument, se înfățișa d-lui Dal Col întrebându-l dacă-i îngăduia să cerceteze interiorul scheletului vioarei. Cafegiul, om de treabă, nu s'a opus cătuși de puțin. Cu ajutorul unui sistem special de lentile s'a putut ajunge la descifrarea iscăliturii aceuia care construisese instrumentul.

Singurul portret al lui Stradivarius, considerat ca autentic.

Era însăși semnătura lui Stradivarius, iar vioara, după cât se spune, valora mai multe milioane.

MEȘTEȘUGAR SAU VRĂJITOR ?

Această întâmplare reală este una dintre miile de anecdote și legende brodate în jurul instrumentelor celebrului meșteșugar al cărui oraș natal — Cremona, în Lombardia — va sărbători în curând al doilea centenar al morții sale, prin manifestații impunătoare sub patronajul șefului guvernului italian.

La expoziția Lutheriei *) antice se va vedea faimoasa colecție Hiel, din Londra, posesoarea câtorva viori Stradivarius, riguros autentice, precum și alte piese între cari ultima vioară iscălită de maestru, la vârsta de 93 ani și cunoscută de colecționari sub numele de „Cântecul Lebedei”.

Vrăjitor ? Magician ? La drept vorbind, ce era acest om pe seama căruia au circulat atâtea legende ca și asupra lui Paganini ? Data nașterii lui ? Se vorbește de anul 1644,

*) Lutherie = dela Luth, vechiu instrument muzical. Luthier, este acel care fabrică sau vinde instrumente muzicale cu coardă sau instrumente de muzică în general.

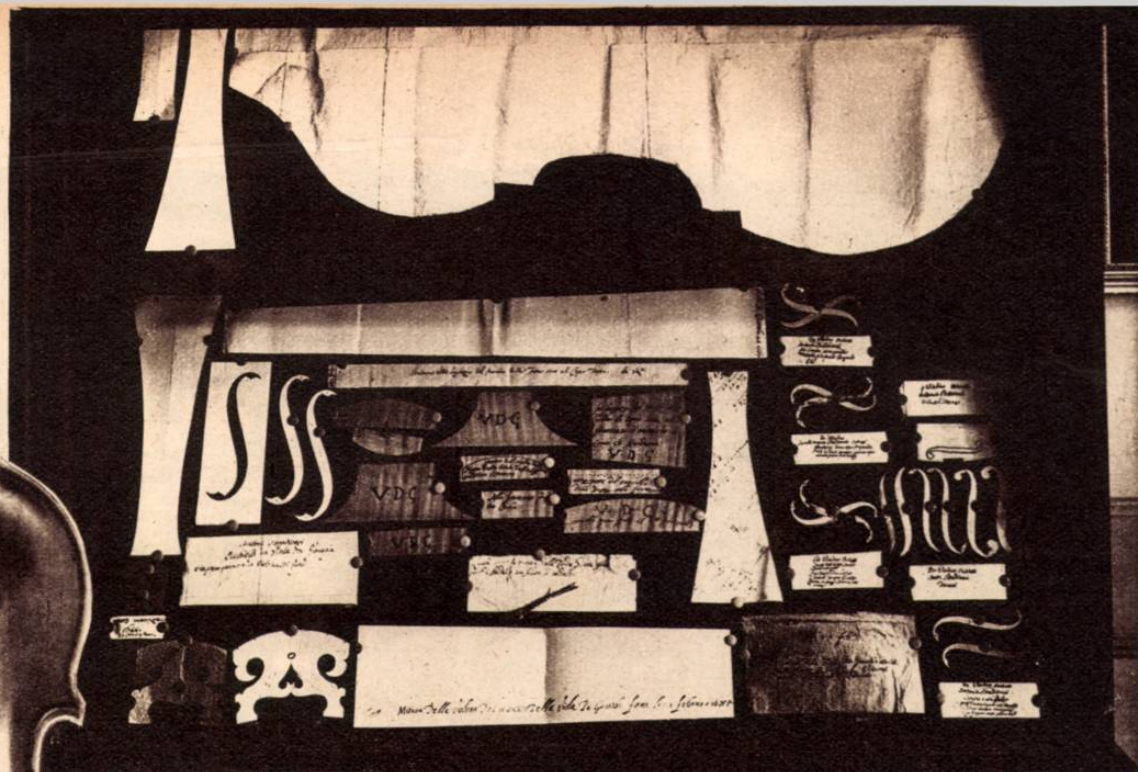
Casa lui Stradivari
↑ San Domenico din

Macheta unui monument care urmează să se ridice lui Stradivarius, într-o piață a Cremonei.

dar nici un document n'o confirmă. Din potrivă, se cunoaște aceea a morții lui: 18 Decembrie 1737. Pentru unii, *Stradivarius* n'a fost decât un copil găsit și ajunsese nebun în cursul rodnicei sale activități, urmărit de visul măreț al perfecțiunii și pe care un călugăr milostiv l-ar fi luat sub oblăduirea lui pentru tot restul zilelor.

De asemenea, e înfățișat ca un fel de consilier secret și secretar al papilor și suveranilor, *Jacques II* și papa *Benoit XIII-lea*. După alții *Stradivarius* a fost un inspirat, un vrăjitor, un alchimist, în legătură cu diavolul. Portretele fanteziste ni-l arată în penumbra prăvălioarei sale, pipernicit, cu părul căzându-i alandala pe umeri, atent la instrumentele sale cărora le împrumuta o voce de om și în același timp îngerească.

→
Faimoasa violă a Medicilor, unul din instrumentele cele mai celebre ale lui Stradivarius.

Piese de lucru ale luthierilor din Cremona.

Spre a lămuri, misterul artei sale, a luat naștere svonul că el născocise o vopsea miraculoasă și tot soiul de băuturi fermecate. Și astăzi chiar se mai vând prafuri și sticlufe, conținând asemenea amestecuri, cu etichete falsificate, deși alchimiștii au dovedit că pretinsul secret al lui *Stradivarius* nu era altceva decât o vopsea banală, aidoma aceleia folosită la lustruitul mobilelor.

Portrete autentice de-ale lui nu există, ceea ce constituie încă una din tainele cari învăluie existența acestui om.

În 1869, când a fost dărmată biserica *San Domenico*, nimeni nu s'a sinchisit de mormântul lui, iar rămășițele i-au fost risipite.

Prin urmare nimic, absolut nimic nu rămâne dela el, afară de vreo 20 (nu mai mult!) din instrumentele sale, deoarece imitațiile nici nu se mai numără. Această ștergere totală a unui om care atinsese perfecțiunea în opera sa, e neînțeleasă, stranie, turburătoare. Rămâne numai glasul de aur al violilor sale.

LEGENDĂ ȘI REALITATE

Legenda este tributul pe care mulțimea îl plătește oamenilor de geniu. Era cu neputință ca un astfel de om să n'o aibă pe a sa. În realitate, *Stradivarius* intrase de tânăr ca ucenic în prăvălia lui *Nicola Amati*, un alt mare maestru al lutheriei italiene. La douăzeci de ani, el își crease primele-i instrumente. Meșteșugar, gloria nu i-a înfumurat mintea și niciodată nu și-a părăsit orașul natal. S'a însurat întâia oară cu o fată din familia *Ferraboschi*. Atunci, *Stradivarius* avu un cămin propriu și în casa lui din piața *San Domenico* a lucrat neîntrerupt până la sfârșitul vieții. Rămas văduv, s'a însurat din nou și numai doi dintre cei unsprezece copii ai săi i-au călcat pe urme, devenind la rândul-le luthieri.

Astfel, vreme de peste cincizeci de ani, ori de câte ori se întâmpla ca un cardinal, un prinț sau un ambasador să treacă prin Cremona, nici unul nu uita să-l viziteze pe umilul făurar al cărui nume era celebru la toate curțile europene. *Ludovic XIV*, Regii Spaniei, ai Poloniei, ai Austriei, ai Savoiei, Seniorii Veneției, i-au comandat rând pe rând instrumente: fildeșul, abanosul și alte materii prețioase ridica la sume fantastice prețul acestor obiecte unice, făurite pentru orchestre de îngeri sau de zâne.

Lutheria, artă populară în adevăratul înțeles al cuvântului, decăzuse la un secol după *Stradivarius*, fără a dispărea însă cu desăvârșire. Astăzi, corporația acestor breslași a ajuns o instituție solidă, iar legile pentru protecția meșteșugăritului năzuiesc a face să renască această tradiție.

În momentul când în toate țările se vorbește de ocrotirea muncii, se cuvine să reamintim pilda acestui om, adevărat patriarh al meșteșugarilor, al cărui geniu era poate cuprins în această formulă unică: *a lucra materii pure, ca minunatul lemn de brad sau de plop, a reface de o sută de ori lucrarea, călăuzit de o sensibilitate firească și de dragostea neclintită pentru perfecțiune.*

Iată întregul mister al celebrelor instrumente, a căror voce gravă, melodică și profundă, vrăjește încă oamenii și sfidează veacurile.

F. REYNA

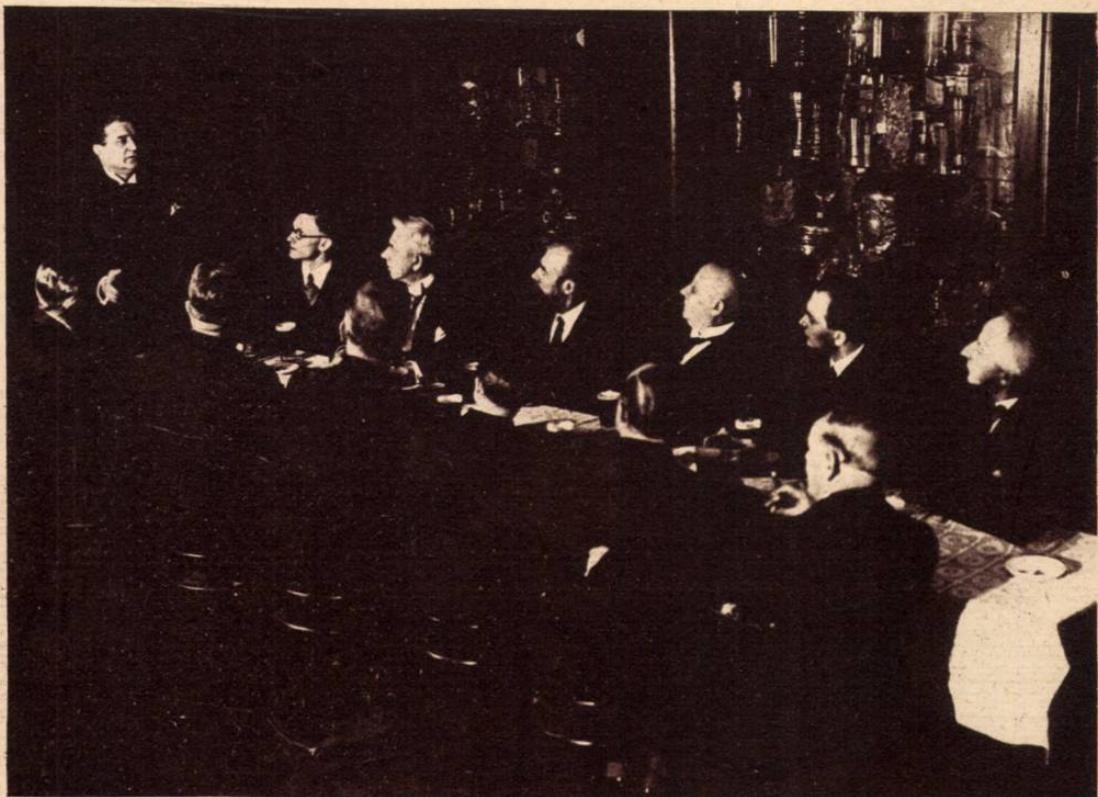
Biserica San Domenico distrusă la începutul secolului trecut; în cavourile ei se odihneau rămășițele pământești ale lui Stradivarius.

s în Piața Cremona.

Există o superstiție care spune că n'ai voie să dăruiești unui prieten un obiect ascuțit, căci aceasta duce la distrugerea prieteniei. Când un membru al clubului își serbează ziua onomastică, toți ceilalți tovarăși îi aduc daruri care constau în cuțite, ace, foarfeci, etc. pentru a dovedi că superstiția este o prostie.

Superstițioșii consideră ziua de Vineri, 13 a fiecărei luni, drept o zi de nenorocire. Ședințele clubului antisuperstițioșilor se țin în 13 ale fiecărei luni. Iar dacă se 'ntâmplă ca 13 să cadă într-o Vineri, atunci are loc o ședință festivă.

Când în calea membrilor clubului antisuperstițioșilor apare o pisică neagră, o bucurie generală îi cuprinde pe toți. Unul dintre membri a spus chiar că de câteori se termină ședințele, pentru a face o plăcere tovarășilor săi, le scoate în cale pisica lui neagră.

CLUBUL ANTISUPER- STITIOSILOR

Fiecare dintre dv. are desigur o superstiție la care ține. Nu credem să existe oameni care să nu fie mai mult sau mai puțin superstițioși.

Treisprezece cetățeni din Hamburg, care nu au absolut nicio superstiție au hotărât să întemeieze un club al antisuperstițioșilor. Membrii clubului sunt obligați să execute, de câte ori li se ivește ocazia, tot ceea ce s'a încetățenit ca superstiție. Fotografiiile noastre au fost luate în acest club al antisuperstițioșilor.

Superstițioșii susțin că nu este bine ca să scoți altuia inelul de pe deget. Membrii clubului își fac o deosebită plăcere din această îndeletnicire, de care nu sunt scuțite nici femeile.

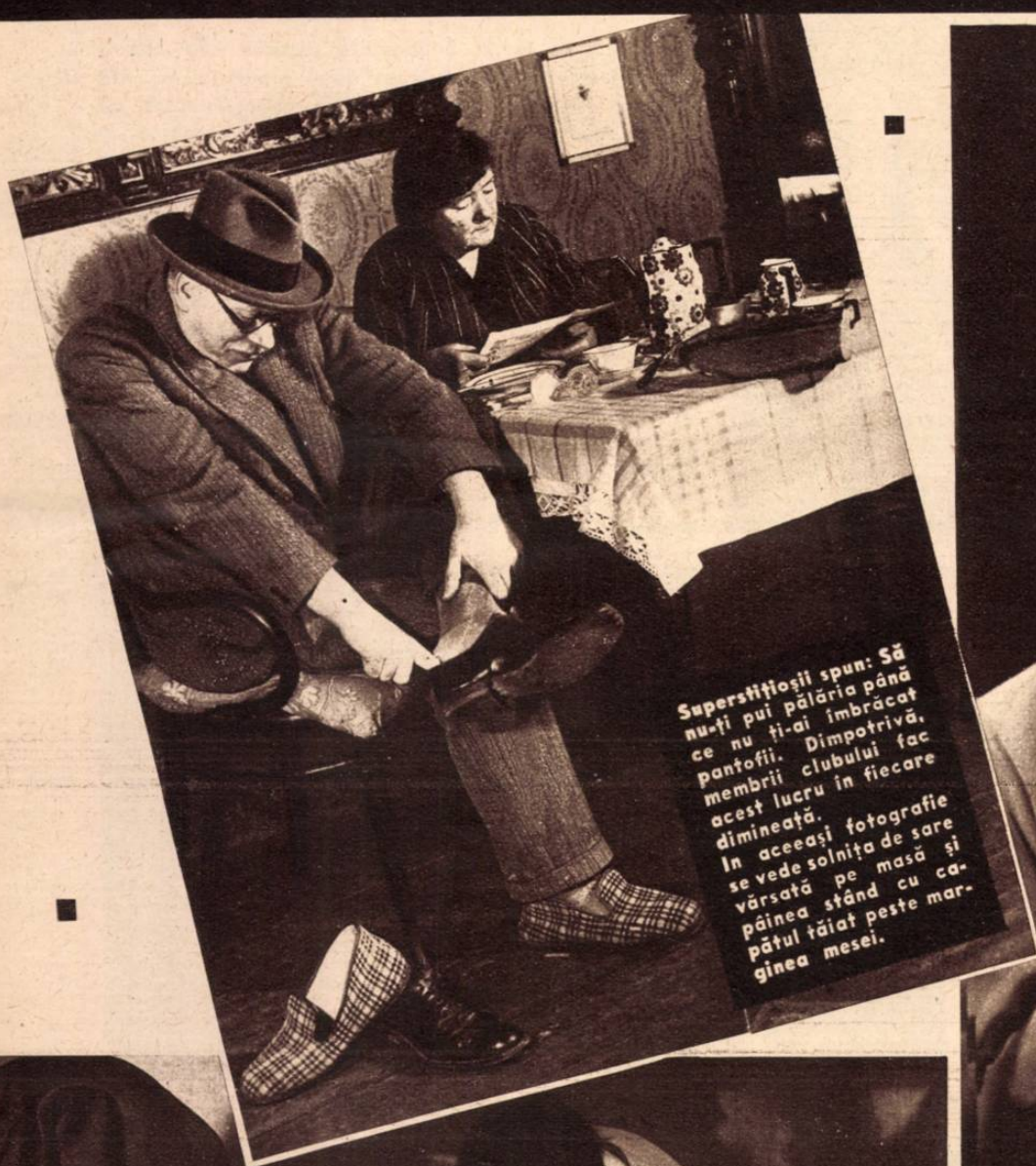

În clubul antisuperstițioșilor mâinile se strâng numai cruciș, așa cum vedem în fotografia noastră. Cine nu se supune acestei dispoziții este amendat.

Un membru al clubului și-a pus pe pereții locuinței sale tablouri, înfățișând numai elemente de superstiție: o albină, capete de mort, o solniță răsturnată și o foaie de calendar, pe care scrie Vineri în 13.

Superstițioșii spun: Să nu-ți pui pălăria până ce nu ți-ai îmbrăcat ce nu ți-ai îmbrăcat, pantofii. Dimpotrivă, membrii clubului fac acest lucru în fiecare dimineață. În aceeași fotografie se vede solnița de sare se vede solnița de sare vărsată pe masă și pâinea stând cu capul tăiat peste marginea mesei.

Conform paragrafului 11 al statutului clubului antisuperstițioșilor, membrii sunt obligați să coboare în fiecare dimineață, din pat, cu piciorul stâng.

Este o onoare pentru membrii clubului ca nu numai să posede în locuință diferite oglinzi sparte, dar să le și întrebuințeze în fiecare zi.

SFÂRȘITUL TRAGIC AL CELOR DOUA SOȚII ALE LUI NAPOLEON

Ajuns în culmea gloriei, Napoleon decide să se despartă de credincioasa-i soție, Joséphine, care urcase alături de el, toate culmile. Ajuns împăratul Francezilor, Napoleon voia să întemeieze o dinastie ereditară, iar copiii să aibă sânge domnesc. Divorțul lui de Joséphine de Beauharnais și căsătoria cu Maria Luiza, fiica împăratului Austriei, erau dictate numai de interese politice. Astfel, în anul 1810, biata Joséphine, cu inima zdrobită de durere, asistă la urcarea pe tronul ei a unei străine.

INTRE JOSEPHINE ȘI MARIA LUIZA

Dar nu trecu mult și steaua lui Napoleon începu să apună. După dezastrul expediției în Rusia din 1812 statele Europei se ridicară în potruiva îndrăznețului corsican. Ultima mare bătălie, rămasă în istorie cu numele de bătălia națiunilor, avu loc la Leipzig. Armatele glorioase ale Franței fură zdrobite. Pentru prima dată armate străine călcară pe teritoriul Franței iar regele Prusiei și împăratul Rusiei intrară în Paris. Napoleon abdică și puterile Europei adunate la Paris, dictară voința lor. Era în ziua de 30 Mai 1814. Napoleon fu exilat pe insula Elba, unde a rămas prizonier 100 zile, ca să se întoarcă iar în Franța, când încercă, zadarnic, să-și refacă imperiul. Bătălia de la Waterloo s'a terminat cu definitivă prăbușire a visurilor sale și moartea pe insula Sf. Elena.

În timpul celor 100 de zile, Joséphine, rămasă credincioasă cultului lui Napoleon, muri subit. Împărăteasa Maria-Luiza, austriaca, plecă la Viena, fără să se mai gândească, o clipă, la soțul ei, pentru care n'avea nici dragoste, nici stimă.

MOARTEA JOSEPHINEI

Despre moartea „împărătesei Josephine” au circulat svonuri foarte variate și până astăzi, istoricii se împart în două tabere. Unii afirmă că ea a murit de moarte naturală, alții susțin că a fost otrăvită.

Josephine de Beauharnais și Maria Luiza au fost otrăvite. Destinul Josephinei Maria Luiza adulteră. Napoleon încornorat.

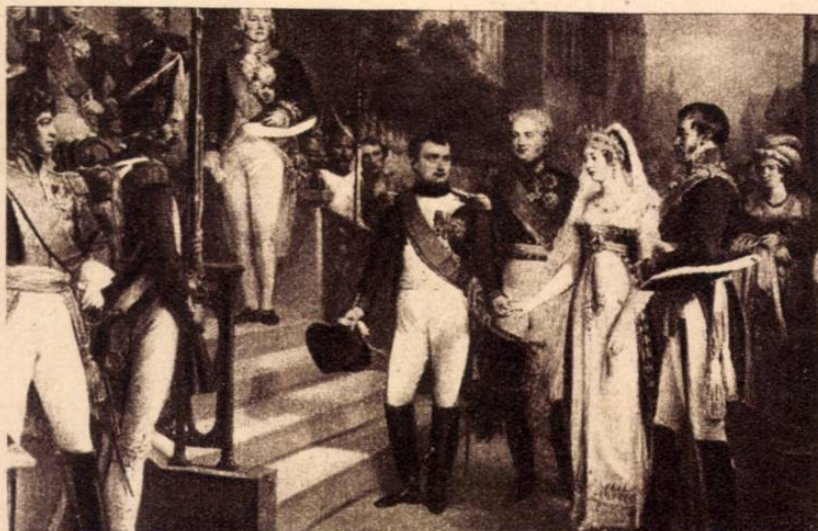
Temple din Paris, unde fusese închis în timpul revoluției. Acela, care trebuia să fie Ludovic XVII-lea a fost răpit din închisoare și înlocuit cu un alt copil. Joséphine cunoștea această taină a evadării moștenitorului lui Ludovic al XVI, mort pe eșafod. Când Împăratul Alexandru al Rusiei vizită pe Joséphine, ea îi comunică taina evadării.

„Eu am organizat această evadare — ar fi spus Joséphine împăratului Alexandru — și am înlocuit pe Moștenitor cu un copil slab și scrofulos. Moștenitorul fu transportat în Vendeea și timp de 4 ani ținut ascuns la Vincennes. Când Napoleon s'a căsătorit cu Maria-Luiza, l-am scos din ascunzătoarea de la Vincennes. Am vrut să mă răzbun și să dau Franței pe regele ei legitim.” Împăratul Rusiei, după destăinuirile Joséphinei, ar fi hotărât să aducă pe tronul Franței pe fiul lui Ludovic XVI. Deocamdată, totul trebuia ținut secret. Peste câteva zile, ea muri.

RAZBUNAREA JOSEPHINEI

Se spune, că multe documente secrete din arhiva împărătesei au fost distruse după moartea ei. Un pair al Franței povestește în *Memoriile* sale, că o lună înainte de moartea împărătesei el citise aceste documente „menite să răstoarne Europa”. Cum el o sfătui să distrugă aceste hârtii, Joséphine îi spuse: „Hotărîrea mea e luată. Le voi comunica lui Alexandru. El trebuie să ia apărarea acestui tânăr”. Nu i-am spus nimic, adăogă povestitorul, Joséphine făcu așa cum hotărîse, deși ar fi fost mai bine dacă ar fi tăcut. Moartea ei subită a înmormântat pentru totdeauna secretele ei.

Un medic, de Carro, prieten cu Sir James Wylie, doctorul trimis de împăratul Alexandru s'o consulte pe Joséphine, povestește în *Memoriile* sale următoarele: „În timpul Congresului de la Viena din 1814 l-am văzut, deseori, pe Sir James Wylie, chirurg scoțian, care se bucura de o mare încredere pe

Napoleon I în agonie

Napoleon își ia rămas bun dela garda imperială la Fontainebleau (20 Aprilie 1814)

← Napoleon primește pe Regina Prusiei la Tilsitt (8 Iulie 1807)

Impărăteasa Josephine (după un desen de David)

Ce spune versiunea oficială? În ziua de 10 Mai 1814 împăratul Alexandru al Rusiei ceru o audiență fostei împărătese Joséphine. Deși era răcită, Joséphine insistă să primească ea singură pe împărat. Coborî din pat și asistă la prânzul oferit împăratului și pe urmă, luă parte la o partidă de bar. Dar nu rezistă mult și fu nevoită să se retragă în apartamentele ei. A doua zi căpătă febră și petrecu o noapte foarte agitată. Medicul împărătesei constată, peste câteva zile, că situația e gravă, convocă un consiliu medical. Respirația era neliniștită, gâtul aprins și temperatura foarte urcată.

Împăratul Alexandru trimise pe Sir James Wylie, unul din cei mai celebri chirurghi ai timpului, care confirmă diagnosticul pesimist al medicilor. Peste câteva zile, starea împărătesei se agravă. După o noapte de chinuri, Joséphine își dădu sufletul. În aceeași zi, Parisul comenta sfârșitul fostei împărătese. Nimeni nu se îndoaia că la mijloc e un asasinat politic. Motivul?

A EXISTAT UN LUDOVIC XVII?

Copilul lui Ludovic XVI n'a murit în închisoarea

ângă împăratul Alexandru, pe care-l însoțise la Paris. Sir James îmi povesti, într'o zi, dar fără niciun comentariu, că împăratul Alexandru se ducea deseori la Malmaison s'o vadă pe împărăteasa Joséphine, care locuia acolo, de când Napoleon divorțase. Joséphine se îmbolnăvi și împăratul îi trimise pe Sir James s'o consulte. Se întoarse convins că Joséphine a fost otrăvită. Ea muri puțin timp după vizita lui sir James.”

Cine a avut interesul s'o otrăvească? Cei mulți susțin că ducele de Provence, pretendentul la tronul Franței, acela care va fi Ludovic al XVIII-lea, vroia să înlăture pe toți acei, care știau de existența fiului lui Ludovic XVI.

BATISTA PARFUMATA

Dar, susțin alții, Joséphine n'avea niciun interes să mai joace vreun rol în politica Franței. Sănătatea ei era șubredă din totdeauna. Încă de pe timpul când era împărăteasă, ea suferea de migrenă. Doctorul Luys, din anturajul curții lui Napoleon, povestește că Joséphine era atinsă de o infirmitate

foarte neplăcută — ozenă. Ii mirosea urât din gură. Dându-și seamă de această infirmitate, Josephine ținea, întotdeauna, o batistă parfumată la nas. De aici, se pare, că a ieșit moda batistelor parfumate a femeilor.

Că împăratul Rusiei ar fi cauza morții Josephinei se prea poate. Plimbându-se, în timpul vizitei, prin grădina, ea contractă răceala, care puse capăt vieții sale. Era îmbrăcată într-o rochie subțire. Simțea cum tremură, dar nu se dădu bătută. Când se întoarse în camera ei, era noapte. Ordonă să i se facă focul. Dar boala o învinse. După moartea ei, i se făcu autopsia, care dovede, că Josephine murise de o bronco-pleuro-pneumonie, complicată de o anghină cangrenosă. Precum se vede, părțile sunt împărțite și dovezi de ambele părți destul de evidente. În orice caz, moartea împărătesei, care se bucura de simpatiile generale, e înconjurată de mister. Nimeni nu se aștepta la un sfârșit atât de grabnic. Istoria oficială spune una, iar mărturiile persoanelor apropiate dovedesc contrariul.

DUREREA LUI NAPOLEON

Intors din insula Elba, prima grijă a lui Napoleon fu să cheme pe Corvissart, unul din oamenii atașați împărătesei Josephine.

— Ai lăsat-o să moară pe biata mea Josephine? Corvissart murmură, că el singur fusese bolnav pe atunci. Atunci fu chemat doctorul Horau, medicul împărătesei.

— N'ai părăsit-o pe împărăteasă, în timpul boalei? întrebă Napoleon.

— Nu, Sire.

— Care a fost, după părerea d-tale, cauza morții?

— Nelinștea, supărările.

— Așa crezi! A fost bolnavă mult timp? A suferit?

— Boala a durat o săptămână, dar Majestatea Sa n'a suferit mult.

— A știut că moare? A dat dovadă de curaj?

— Când nu mai putea vorbi, Majestatea Sa mi-a făcut un semn, dându-mi a înțelege că se simte apropierea morții. Părea că e destul de tare.

— Bine, bine, spuse împăratul. Spui că a avut supărări, ce fel de supărări?

— Din cauza evenimentelor, din cauza situației Majestății Voastre.

— Așa dar, vorbea de mine?

— Deseori, foarte des!

Împăratul își duse mâna la ochii plini de lacrimi.

— Ce femeie bună, zise el cu un glas trist. Buna mea Josephine. Ea mă iubea. Era Franceză!

— Da, Sire, v'ar fi dat dovadă, dacă știa că n'are să vă displice. Ea făcuse chiar un plan.

— Cum? ce plan?

— Mi-a spus, într-o zi, că fiind împărăteasa Francezilor, ea ar fi înhamat opt cai, ar fi pus toată curtea în mare ținută și s'ar fi dus la Fontainebleau, ca să stea alături de Majestatea Voastră.

— Da, ar fi făcut-o, domnule. Era capabilă să o facă...

Împăratul își șterse lacrimile și rămase, câțva timp, cufundat în gânduri. Apoi, reluând conversația întreruptă, ceru toate amănuntele asupra ultimelor clipe ale primei sale soții.

CONTELE DE NEIPPERG

Moartea Mariei Luiza, necredincioasa soție a

lui Napoleon, e și ea înconjurată de mister. Devenită ducesă de Parma, ea a fost otrăvită în palatul ei. Așa cel puțin spune o versiune oficială a istoriei.

În timp ce soțul ei își consuma ultimele visuri pe Sf. Elena, Maria Luiza petrecea în brațele unui străin, contele de Neipperg. Și chiar în ziua de 1 Mai 1817, când titanul istoriei era în agonie pe stânca St. Helene, Maria Luisa năștea un copil, soră adulteră a regelui Romei, fiul lui Napoleon. Alți doi copii se nascură din această uniune morganatică a Mariei Luiza cu Neipperg, încă pe vremea când Napoleon nu era prizonierul Angliei. Neipperg muri la 22 Februarie 1829, Maria Luiza rămase stăpâna ducatului de Parma, al cărui tron îi fu dăruit de tatăl ei, împăratul Austriei.

RENE DE BOMBELLES

Maria-Luiza nu era femeia, care să se lase neconsolată. După moartea lui Neipperg, ea se mărită, spre marea indignare a Europei, cu contele Charles-René de Bombelles. Acesta nu se mulțumea cu titlul de prinț-consort al ducesei de Parma, ci avea ambiția să domnească. El exercită o adevărată dictatură și nemulțumi profund pe Italieni. Despotismul dădu naștere unor atmosfere dușmănoase.

COMLOTUL

Italia era țara clasică a otrăvii. Un complot fu organizat împotriva lui Bombelles. Conspiratorii deciseră moartea dictatorului. Fiind foarte precaut, soțul Mariei Luiza scăpă de la moarte și otrăvii nimeri pe Maria Luiza și pe confesorul ei. Șambelanul fostei împărătese povestește cum a fost otrăvită stăpâna lui.

La curtea din Parma, se formase un partid, care vroia să-l pue pe tron pe Charles-Louis de Bourbon. Un preot fanatic, don Lamprecht puse în aplicare asasinarea. Acest don Lamprecht prepară otrava. Acesta era un preot fanatic, care vroia să pedepsească pe Maria Luiza pentru viața ei desfrânată. După ce comise omorul, preotul fu cuprins de remușcări. Îngrozit de ceea ce făptuise, se otrăvi la rândul său.

UN MISTER NELĂMURIT

Dar nu numai atât. Imediat după moartea fostei împărătese, a confesorului și a atentatorului ei, urmară o serie de morți subite. Tritsch, medicul ducesei de Parma, profesorul Rossi, colegul lui Tritsch, secretarul lui Bombelles și câțiva devotați ai ducesei muriră în mod suspect, o săptămână după asasinarea fostei soții a marelui corsican. Versiunea oficială susține, că Maria Luiza a fost, toată viața ei, o femeie bolnăvicioasă, ca și la prima soție a lui Napoleon, istoria oficială a stabilit că Maria Luiza a murit de pneumonie. S'a adus mărturia rețetelor, a tratamentului și a câtorva persoane de la curte. Dar svonul public și unele documente secrete afirmă că și a doua soție a lui Napoleon, a fost otrăvită. Acesta a fost destinul tragic al celor două femei, cari au fost tovarășele de glorie și de înfrângere ale marelui împărat.

**FACEȚI ATRĂGĂTORI
DINȚII ÎNGĂLBENIȚI**

Kolynos acționează asupra dinților decolorați după cum acționează asupra argintăriei mată, dăruiește de tinerului. Mai mult încă, dăruiește de două ori atât timp cât dentifricele ordinare, deoarece nu puneți asupra periei decât jumătate din cantitatea obișnuită. Încercați Kolynos.

Economisiți-cumpărând tubul mare

**KOLYNOS
DENTAL CREAM**

Suferiți de amețeli?

E vorba de amețelile cauzate în genere unor oameni, perfect sănătoși de altminterlea, dar la care se ivește un fel de anemie trecătoare a centrilor echilibrului din creier sau o sleire a substanței fundamentale a acestui centru. Acești oameni constituie majoritatea celor care suferă de amețeli.

Pentru vindecarea radicală a acestor amețeli, știința medicinei a găsit un leac de netăgăduit: „Homulin”-ul.

Principiile chimice și biologice care intră în compoziția „Homulinului” lucrează direct asupra țesuturilor nervoase ale centrului echilibrului. Ele îl reconstituie substanța lui fundamentală (fosfatele). Îl activează circulația, și înlăturându-i deficitul materiale, îl pun în stare de normală funcțiune.

Dela primele linguri de Homulin, omul supus amețelilor le vede espățiate din ce în ce mai mult, și apoi dispărute cu totul.

„Homulin” se găsește la Farmacii și Drogherii.

Pentru provincie, expediază contra ramburs de lei 140, Farmacia „La Galen”, calea Griviței 78, București.

CEREȚI AZI

la chioșcari, librari și în găr

de MOULINS
**Spânzuratul
de la
ranch-ul 27**

**cow-boy
indieni
banditi**
**urmăriri pasionante
enigme obsedante
răz**

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

**TRANSPIRAȚIA
PICIOARELOR**
combate
PODEOL
CSANDA

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ și CHIRURGIE DENTARĂ

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult. 3-6 Telefon 46601

Torturi digestive

Dacă sunteți torturat de stomacul dv. după masă, suferințele pot fi provocate de un exces de aciditate. Această stare de aciditate antrenează iritarea mucoaselor delicate ale stomacului și durerea sporește la fiecare masă. Pentru a neutraliza aciditatea, o sare alcalină ca Magnesia Bisurata va da cele mai bune rezultate. Acest antiacid este inofensiv și o jumătate linguriță luată în puțină apă imediat după masă, va face să dispară arsurile, acrelile, apa, sările, gazele, indigestiile și orice altă jenă digestivă.

Magnesia Bisurata se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile la prețul de lei 75, sau în format mare economic lei 110.

**PURGATIV IDEAL
PURGEN[®] BAYER**
**LĂCUT-SIGUR
RAPID**

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gâtului și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLFF HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

SAVANȚI STRĂINI VIN SĂ CERCETEZE METODA CHIRURGICALĂ A DOCTORULUI CÂMPEANU DIN BRAȘOV.

Procedeele cu care d. docent doctor Liviu Câmpănu a știut să reformeze chirurgia modernă, au stârnit un viu interes în toate cercurile medicale dela noi și din străinătate. Numeroși medici din Capitală și străinătate au venit la Brașov pentru a se convinge de realizările d-lui doctor Câmpănu. În fotografia noastră: 1) d. Prof. dr. Tr. Lencuța 2) d. Prof. dr. John Gordon; 3) d. docent dr. Liviu Câmpănu; 4) D. Sabin Mănuilă; 5) d. dr. Paap Martin; 6) d. dr. Tuțică; 7) d. dr. Badin. În fața grupului de medici, bolnavii după operații.

①

②

CA IN BASME: POVESTEA SENTIMENTALĂ A PRINȚULUI CHICHIBU și a „FLOAREI DE CIREȘ”

A fost odată... Astfel ar putea să înceapă această poveste de iubire, poetică și gingașă ca un basm. Protagonistii ei sunt în viață și se bucură de o situație înaltă în Japonia: E vorba de prințul *Chichibu*, fratele împăratului *Hiro Hito* și de „Floarea de cireș”, încântătoarea lui soție. Întâmplarea pe care o vom povesti mai jos e veche de câțiva ani, însă a fost readusă acum pe scena actualității, iar un ziarist cu fantezie bogată și lacom de comparații senzaționale a definit-o — nici mai mult nici mai puțin — decât un nou „roman a la ducele de Windsor”. Rostul acestei duioase evocări îl găsim în încercarea de-a se justifica un eveniment extraordinar petrecut în vremea din urmă la Curtea Imperială din Tokio. Deunăzi, ministrul Casei Împăratului a răspândit în presa din Țara Soarelui Răsare un comunicat în care era oglindită întreaga activitate zilnică și omenească a Mikadoului. Atât? Da și nimic mai mult. Dar pentru cine știe că Împăratul Japoniei e considerat în patria sa ca un ales, ca o ființă superioară — aproape un Dumnezeu vrednic de venerație religioasă — și că viața sa e înconjurată de misterul fermecător care învâluie lucrurile mari, lucrurile cerești, denumirea de eveniment extraordinar nu pare cătuși de puțin exagerată. În fond, comunicatul apărut în ziarele din Tokio și din tot cuprinsul țării se mărginea să arate că împăratul *Hiro Hito* petrece multe ore în cabinetul său de lucru, citește zilnic sute de relatări documentate asupra vieții și condițiilor țării, primește în audiență, în 12 ore de activitate, zeci și zeci de persoane — diplomați, miniștri, generali — că participă la lucrări de interes obștesc și rituri religioase, că în cursul manevrelor armatei și marinei dă directive trupelor, neocolind oboselile și sacrificiile, că se preocupă de bună starea socială a poporului său, face gimnastică și conduce automobilul. Document simplu și destul de firesc pentru noi Europeanii. Însă caracterul lui senzațional constă în faptul că niciodată până acum nu se publicase un astfel de buletin, iar guvernul i-a asigurat o răspândire largă, hotărând să fie afișat până în cele mai depărtate regiuni ale Japoniei. E lesne de înțeles emoția și bucuria prilejuită de acest comunicat niponilor cari rareori — și numai în anii din urmă — au putut să admire în persoană pe împăratul lor. S'a vorbit că re apropierea dintre Mikado și supușii săi e una din consecințele popularității din ce în ce crescânde a prințului *Chichibu* care, mai mult decât fratele său, împăratul, desfășoară o întinsă activitate publică și e în contact des cu poporul. Dar, oricare ar fi adevărul, el ne oferă ocazia să reamintim aci suava poveste de iubire care a contribuit în chip atât de hotărâtor să facă simpatică persoana prințului. Aventura de dragoste datează de pe vremea când *Chichibu* frecuenta cursurile celebrei universități din *Harward*. Intr'o zi la Casa Albă din Washington avu loc o ceremonie simbolică menită să pecetluiească pentru totdeauna prietenia dintre Japonia și Statele Unite. Fiica ambasadorului *Tsunes Watsuidara*, care răspundea la numele dulce de „Floare de cireș”, trebuia să planteze în grădiniile palatului prezidențial câteva ramuri ale tradiționalului pom japonez. Prințul *Chichibu* fusese invitat de asemenea să asiste la acel rit sugestiv. „Floare de cireș” avea numai 16 ani și era o făptură delicioasă care, însoțind pe tatăl ei în numeroasele peregrinări ale acestuia prin diferite capitale europene, ajunsese să vorbească la perfecție mai multe limbi moderne. Educată după moda occidentală, ea practica toate sporturile și, stăpânind

1. Prințul Chichibu la manevrele armatei japoneze.

2. Împăratul Japoniei.

3. Cele trei fiice ale împăratului Japoniei vizitând grădina zoologică din Tokio.

④

LA CURTEA

今
以
后
の
日
子
は
—

4. Principesele Teru-No Miya și Taka-No Miya, două dintre fiicele împăratului.

5. Principele moștenitor al Japoniei, la vârsta de 3 ani.

6. O fotografie a principelui moștenitor al Japoniei, la vârsta de un an și jumătate.

6.

5.

7.

8.

7. Fratele împăratului Japoniei, eroul romanului de dragoste.

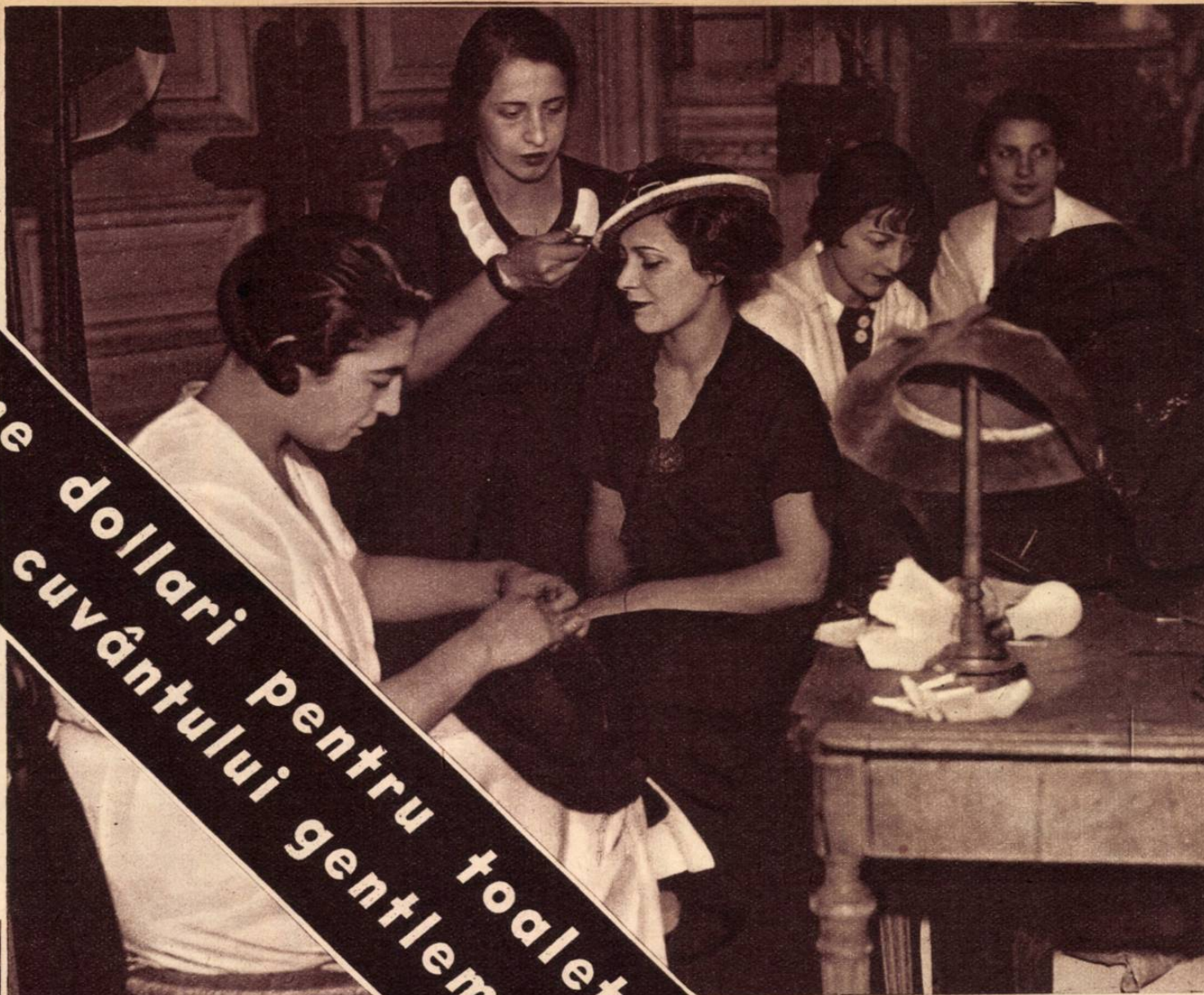
8. Principesa „Floarea de cireș”.

O cultură aleasă, compunea poezii delicate cari și astăzi sunt cunoscute și admirate în Japonia. Aceasta a fost ocazia când cei doi tineri s-au cunoscut și simpatizat; dragostea veni numai decât după aceea, fulgerătoare, năvalnică. Vestea pasiunii care constituia fericirea prințului nu întârzie să ajungă până la Tokio de unde, cu aceiași repeziciune, sosi un categoric „veto” al împăratului. *Chichibu* a fost rechemat în patrie. În ajunul Crăciunului din 1926 Mikadoul muria: în ziua aceea, fiul se imbarca la San Francisco spre a se întoarce în Japonia. Pe tronul din Tokio se urca *Hiro Hito*, fratele lui *Chichibu*; acesta la drept vorbind, cârmuia destinele țării de aproape cinci ani în locul bătrânului monarh pe care o boală cruntă îl îndepărtase dela orice activitate. Însă și noul Mikado era potrivnic hotărât al căsătoriei fratelui. „Floarea de cireș”, pe lângă că nu era de sânge regesc, cobora dintr-o familie obscură; se spunea, pe drept sau pe nedrept, că bunicul ei fusese hamal descărcător în portul Yokohama și că se îmbogățise de pe urma unor câștiguri necinstite. Situația prințului ajunsese și mai delicată după încoronarea lui *Hiro Hito*: devenise moștenitor presuntiv al tronului și aceasta nu putea decât să accentueze motivele de contrast. Dar *Chichibu* era hotărât să se însoare cu „Floarea de cireș”, gata să renunțe — dacă așa ceva ar fi fost trebuincios — la toate drepturile sale asupra Coroanei, ba chiar la titlul și prerogativele regale. Atunci Mikadoul socoti că orice opunere era de prisos și iată că se găsi o soluție elegantă care face onoare atât lui *Hiro Hito* cât și sfetnicilor săi. „Floarea de cireș” a fost adoptată de un Samurai din vechea nobilime. Nimic nu mai împiedica acum căsătoria care s'a și celebrat în mijlocul bucuriei întregului popor japonez, profund mișcat de această întorsătură fericită. Astfel, împacând tradițiile străvechi cu prejudecățile „made in U. S. A.” larg importate în imperiul Soarelui Răsare, s'a rezolvat în chip mulțumitor una din acele probleme cari acolo, odinioară, și-ar fi găsit deslegare numai într'un „harakiri”. Formele au fost salvate, introducându-se în romanul ca notă trandafirie, chiar în clipa când se părea că izbucnește drama, figura clasică a înțeleptului care, la apropierea furtunii întoarce cârma și duce barca în port. Așa dar, bătrânul Samurai are toate însușirile spre a păstra aventurii culoarea ei specific locală; dar, în același timp, trucus naiv al adopțiunii din partea unui nobil descoperit la țanc, amintește prea de aproape finalul mai tuturor comediilor moderne — ungurești și americane — cari năzuiesc să învingă cu o ușurință elegantă vechile formule și prejudecăți zise demodate. Aceasta însă nu întunecă frumusețea orientală a fermecătoarei idile dintre prințul *Chichibu* și „Floarea de cireș” ci, dimpotrivă, îi împrumută un aer de modernism sortit să nu rămâie fără urmă. Și într'adevăr, tatăl soției — cel adevărat — a fost chemat mai târziu să îplinească înalta sarcină de Ministru al Curții Mikadoului. În această calitate, el a răspândit comunicatul asupra activității Împăratului, comunicat care a stârnit atâtea emoții.

Nouă ni se pare ceva extraordinar și, la drept vorbind, nu ne înșelăm. Vedem o întreagă tradiție milenară prăbușindu-se, o statornicie a misterelor religioase ce se schimbă, un zeu care deși n'a coborât de pe altarul său, se apleacă totuși până la nivelul poporului lui, dovedindu-se om, deci în măsură să pătrundă — cu o putere de cunoaștere profundă — nevoile și aspirațiile lumii sale și — întrucât e înzestrat cu puteri supranaturale — să aline suferințele și să îmbunătățească condițiunile de trai. E însăși primirea, sau mai bine zis înnoirea celei mai clasice și până acum neclintite instituțiuni. Iar toate acestea se datoresc — vezi puterea femeii? — influenței unei modeste „Floare de cireș” !...

G. R.

Aproape toată lumea își închipuie că un „gentleman” trebuie neapărat să poarte vestimente impecabile. Pentru a demonstra cât de greșită e această părere, un ziar londonez a pus întrebarea: „Ce înseamnă un gentleman?”. Răspunsurile numeroase, pe care le redăm și noi mai jos au neliniștit direcțiunea unei gazete concurente care a lansat grabnic o altă întrebare: „Care sunt cele mai elegante femei din lume?”. *Ducesa de Windsor* a eșit biruitoare, întrunind cel mai mare număr de voturi; albastrul pe care această aleasă între alese l'a creat pentru toaletele sale, provine direct din albastrul limpede al ochilor săi; bleu-wallis stăpânește actualmente întreaga lume. În rândul al doilea vine prințesa *Karum de Kapurthala*; proaspăta ei frumusețe poate fi admirată în pitorescul costum indian, precum și în cele mai rafinate toalete pariziene. Iată în ordinea gradului de eleganță pe celelalte exemplare londoneze, reprezentante ale celui mai bun gust:

Prințesa Marina ↑

← Begum Aga Khan

↓ Ducesa de Windsor

Ducesa Marina de Kent, Mistress Harrison Williams, Senora Martinez de Noz, Begum Aga Khan, Baroana de Krieger, Mistress Gilbert Miller, Ducesa Jan Poniatowski și Baroana Eugen Rothschild.

Nu se prea știe dacă soții celor mai elegante femei lichidează cu voe bună conturile croitorilor artiști. Ziarul care preamărește splendorile desfășurate de aceste „crăese” în materie de îmbrăcăminte, face în treacăt și câte o aluzie asupra însușirilor sufletești ale doamnelor.

Cu totul altfel se prezintă chestiunea primului ziar care a pus întrebarea: „Ce înseamnă un gentleman?”.

Și aici, din curtoazie, s'a dat întâetate răspunsurilor feminine: „Aduagă toleranței o doză mai mult decât normală de politețe, amestec-o cu bun gust și potrivește-o cu demnitate” — glăsuște mistress Reed — „și iată-l pe gentleman”.

O altă doamnă spune: „Curaj, cavalerism și un foarte accentuat simțământ al cinstei sunt preconizate pentru înfrumusețarea unui gentleman”. Foarte iscusit întrebuițează cuvintele o a treia doamnă:

„Un bărbat care face binele drept și dreptul bine, este un gentleman”.

S'ar zice că răspunsurile masculine au mai multă greutate. Deși în aparență chestiunea e luată în glumă, cuvintele sunt învăluite în seriozitate:

„Un gentleman admiră trandafirii vecinului, fără să remarce gardul deteriorat”. Aceasta nu-i o frază ușuratică, ea conține un fel de filozofie poetică.

În glumă, un alt bărbat dă următorul răspuns:

„Dacă nu ar exista gentlemeni cine le-ar prefera pe blondine?”.

Un răspuns spiritual:

„Un gentleman este un om care face să creadă pe semenii săi că sunt cu toții gentlemeni”.

Charles Kingsley scrie cuvintele:

„Bunătațe și amabilitate, legate cu bărbăție, dau un gentleman”.

PETRECÂNDU-ȘI VACANȚA IN HAWAI, SHIRLEY TEMPLE A FOST PRIMITĂ IN TRIUMF ȘI PROCLAMATĂ REGINA HAWAIULUI

Z EIȚELE veacului nostru, sunt oricum, îndeajuns de accesibile, datorită mijloacelor minunate de a ni le apropia: pelicula cinematografică, microfonul, fotografia, interview-ul, televiziunea, etc.

Doamne, cine n'a văzut-o pe micuța Shirley Temple? Cine n'a zărit-o surâzătoare și scârlionțată — pe un afiș de cinema, cel puțin? Dar filmele ei, care au fost urmărite cu pasiune pentru că în lungul celor trei-patru mii metri de peliculă, mignona păpușă râde, glăsuște, cântă și joacă o serie de pozne copilărești, cine nu le cunoaște? Admiratorii ei se numără cu milioanele. Ei îi cunosc, cu deamănuntul, biografia, cânturile preferate, micile năzbâtii, numele păpușilor ei și o mulțime infinită de amănunte și nimicuri. Unde nu-i zărești fotografia înveselitoare — ca un răsărit de soare?

Fotografiile care ne-au sosit, s'von de basm de peste mări și țări, adaogă o împrejurare nouă iubirii și curiozității fără de margini, cari înfloresc în preajma zeițelor veacului nostru. Părinții Shirley-i Temple, acești prea fericiți izvoditori ai unei minuni fără precedent, au hotărât ca — universal cunoscuta lor progenitură să plece din uzinele de basm ale studio-urilor și să-și petreacă vacanța în... Hawaii.

Intrarea triumfală a lui Shirley Temple în Honolulu.

Shirley Temple fotografiată după ce a fost proclamată regină a Hawaiului.

Un fapt deloc excepțional, dacă Shirley Temple n'ar fi... *Shirley Temple!* Una din fotografiile desvăluie o privilegiu tulburătoare. — Orașul Honolulu primește împărătește pe sprințara stea dela Hollywood! Circulația a încremenit și prin mulțimea electrizată, *Captain Ianuarie*, urcat pe o mașină, râde tuturor, darnic, copilărește...

Dar când am spus că Honolulu a primit-o pe Shirley împărătește, n'am încercat numai o figură de stil, ci am anticipat asupra unui amănunt cu totul fermecător: micuța *star* a fost declarată *Regină* a Hawaiului și încununată ca atare cu fastul cuvenit.

Fotografia alăturată ne-o înfățișează încoronată și împodobită după obiceiul pământului. Obişnuită cu obiectivul, Shirley — Regină a Hawaiului — realizează parcă, o miniatură scumpă — în email, asemeni domnițelor din secolul trecut...

„A fost odată o prințesă micuță, în Hawai!” Acesta va fi cântul suav, pe care-l vor ticlui, cândva, fetele de pe insula vrăjită, din Pacific, întovărășite de hawaiane — și își vor aminti de Shirley Temple, fetița cu zulfii de aur...

Presă medicală vieneză despre „GASTRO D.”

A apărut în revista medicală „Wiener Medizinische Wochenschrift” o interesantă dare de seamă asupra rezultatelor obținute în institutul „Rockefeller” (Childis Spital) din Viena cu renumitul preparat american „Gastro D.”, care a dat satisfacție deplină în boli de stomac, ficat, arsuri

de stomac, crampe intestinale, biliare, stări nervoase, insomnie, greață, etc. Gastro D. se găsește de vânzare la farmacia și drogherii; sau se expediază contra ramburs de Lei 135. — de către farmacia „Thois” din București, calea Victoriei 124.

Educarea tineretului prin străjerie și premilitărie

Cursul de pregătire premilitară dela Ploiești

FĂRĂ îndoială, că cel mai mare pedagog al neamului nostru astăzi, este *M. S. Regele Carol II-lea*, fiindcă El este acela care a înțeles mai bine ca nimeni altul, ce-i trebuie țării noastre, pentru a intra pe făgașul marilor realizări: unitatea spirituală și ridicarea în rândul celorlalte popoare de înaltă cultură din Europa.

Și atunci, din voința, îndemnul, și gândul *M. S. Regelui Carol II-lea* a luat ființă acum doi ani, cele două instituții: străjeria și pregătirea premilitară, prin care tineretul de astăzi, nădejdea țării de mâine, să fie astfel educat, încât toate urmele războiului să fie complet vindecate, iar drumul greșit pe care apucase la un moment dat, să fie îndreptat.

Cei cărora le-a fost încredințată această înaltă misiune, au fost și de data aceasta tot învățătorii, care la rândul lor l-au înțeles gândul și au răspuns cu însuflețire la chemarea ce li s'a făcut, astfel că astăzi peste 10.000 de învățători se găsesc mobilizați pentru realizarea devizei „*Credință și muncă, pentru Țară și Rege*”.

Pentru inițierea și pregătirea educatorilor tineretului dela 7-18 ani s'au organizat cursuri de străjerie, în tot timpul anului la centrele: Breaza, Predeal, Sf. Gheorghe ș. a.

Pentru inițierea și pregătirea educatorilor tineretului dela 18-21 de ani, s'a organizat numai câte odată pe an, un curs în fiecare capitală de județ.

Un astfel de curs a funcționat și la Ploiești dela 11-20 August a. c. și el a fost urmat de un număr de aproape o sută de învățători-ofițeri de rezervă — ce activează în pregătirea premilitară din județul Prahova.

Cursul care s'a ținut la școala militară de ofițeri de rezervă, a fost condus de *d. colonel Curculescu Ștefan* subinspector P. P. Prahova, secondat de *d-nii maior Crețeanu Constantin* și *Locot. Georgescu N.* din pregătirea premilitară și ajutați de *d-nii: căpit. Iorgulescu Achile, Locotenentii Dumitrescu Ovidiu, Popa Traian, Stanciu, Ghiță Nae* și *Sublocotenentii Popescu Traian, Iliescu Gavril, Simionescu* și *Ispir Gheorghe*, detașați dela diferite unități în acest scop.

1) Un grup de ofițeri pe aeroportul clubului Prahova.

2) Tinerii premilitari ai subcentrului Sinaia, cercetează cerul pentru a semnaliza aviația inamică...

3) Un grup de ofițeri de rezervă într-o clipă de repaus în curtea școlii militare.

4) Tinerii premilitari care au luat parte la cursuri, fotografiați cu *d. Col. Curculescu*, în ziua despărțirii.

5) Ofițerii activi și de rezervă care au luat parte la cursuri cu *d. Col. Curculescu*, în ziua despărțirii.

6) Avionul a apărut și cercetează terenul.

Tim de 10 zile ofițerii de rezervă au făcut cu cei peste 300 tineri premilitari aleși și de frunte din întreg județul — care au fost concentrați și ei în același timp și scop — exerciții de educație fizică, exerciții model de instrucție preregimentară, ședințe de educație morală, socială, civică și națională.

Deasemenea s'au făcut și ușoare teme cu concursul aviației (pusă la dispoziție de Aeroclubul Regal Prahova).

Adjutantul *Vizitiu* le-a explicat diferitele tipuri de avioane existente, întrebuințarea în război, iar la urmă au făcut zboruri demonstrative.

În timpul cursurilor, au venit în inspecție *d-nii G-ral Nicolau T. insp. P. P.* și *G-ral Vrăjitoru, Cd. Brigăzii XIII-a*, care au rămas entuziasmați de dragostea de muncă și dorința de învățături noi ce-au constatat-o la tinerii premilitari.

Ofițerilor de rezervă - învățători - le-a adus elogii pentru spiritul de sacrificiu în munca ce desfășoară pentru ridicarea Țării și sufletul ce-l pun în educarea tineretului, prin cele două instituții: străjeria și pregătirea premilitară, ajutând astfel pe *M. S. Regele Carol II-lea* să-și vadă cu o clipă mai devreme realizată dorința sa.: Unitatea spirituală și ridicarea României în rândul celorlalte țări de înaltă cultură din Europa.

Învățătorii Țării l-au înțeles gândul și-l urmează pe acest drum!

D. M. CRĂCIUN - MORENI

O bunicuță ca oricare alta...

CUM SUNT CRESCUȚI COPIII REGELUI
LEOPOLD

INTRE NOBLEȚĂ ȘI POPULARITATE

UN COPIL DE 4 ANI CARE N'ARE ÎNCĂ
NOȚIUNEA CUVÂNTULUI „MAMĂ”

CAND fatalitatea a făcut ca cei trei copii ai regelui Leopold să rămână fără mamă, Suveranul Belgiei și-a concentrat toată atenția asupra creșterii micilor vlăstare regale. Ca bărbat, și-a dat seama că oricâtă dragoste ar pune în îngrijirea și educația lor, nu va reuși să înlocuiască prezența mamei, despre a cărei soartă tragică voia ca micuții să nu fie puși la curent, decât atunci când vor avea vârsta suficient de călită, ca să poată suporta vestea. De aceea a făcut apel la ruda sa, prințesa Ingeborg a Suediei, care a acceptat să locuiască mult timp în Belgia și să se ocupe îndeaproape de creșterea prințesei Iosefina și a micilor săi frați: Baldovin și Albert.

O bunică blândă, bună, populară, pe care o puteai vedea, adeseori, cu cei trei copii de mână pe stră-

zile sau prin parcurile Bruxellesului și despre care n'ai fi putut bănuia o clipă că e marea prințesă Ingeborg a Suediei, dacă nu ți-ar fi atras cineva atenția în mod special.

În educația pe care a înțeles să le-o dea celor trei vlăstare regale, bunicuța cu chip blajin a presărat deopotrivă sentimentul iubirii apropiatului și spiritul nobil care trebuie să caracterizeze orice gest al nepo-

ților săi. I-a învățat să se joace laolaltă cu ceilalți copii prin parcuri, dar să se retragă demni oricâteori vreunul din tovarășii de joacă n'ar fi avut o ținută reverențioasă față de ei. I-a învățat să iubească natura, artelor frumoase, sporturile ușoare, faptele curajoase, dar să fie prudenți atunci când traversează o stradă sau se așează la volanul unei mașini.

Cei mai mari, Baldovin și Iosefina, cunosc împrejurările în care mama lor și-a găsit sfârșitul. Cel mic, Albert, ignorează încă drama. Lui i se pare că așa trebuie să fie: cu o bunică și cu un tată — mai ales că bunica e așa de blândă.

Acum, cei trei prinți se află în Suedia. E prima vizită pe care o fac bunei lor, pe domeniile acestora dela Fridhem, unde îi vedem, în acest reportaj fotografic, făcut de trimisul special al ziarului „New-York Times”.

PRIVIȚI-L! VREA SĂ SE INSOARE...

„Unchiul din America” are 121 de ani și se gândește să se recăsătorească pentru a 6-a oară.

La New-York a avut loc o aniversare interesantă. Un bătrân, anume Abraham Wishkovski, originar din Polonia, și-a sărbătorit al 121-lea an din viață. Un tort uriaș cu 121 de lumânări a pecetluit „evenimentul”, de care se ocupă pe larg ziarele americane.

Ceeace e și mai interesant, e că bătrânul Wishkovski nu se simte deloc... bătrân. El a fost căsătorit până acum de cinci ori și singura dorință îi e să se mai însoare odată. Vrea însă o soție tânără, deoarece toate celelalte au murit, înaintea lui, de... bătrânețe.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”, revistă de informații și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 de pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți”, în 24 pagini tipar obicuit. Director: Nicolae Constantin. Redacția și administrația: BUCUREȘTI, str. Const. Mille 7-9. Telefon 3-8430. Cec. postal: 2741. Adr. telegrafică: „Realitatea” București. Prețul abonamentelor: în țară: pe un an 400 lei; șase luni: 200 lei; trei luni: 100 lei. În Albania, Anglia, Danemarca, Finlanda, Italia, Norvegia, Suedia, precum și în statele din America de Nord și Sud: pe 6 luni 280 lei; pe 3 luni 150 lei.

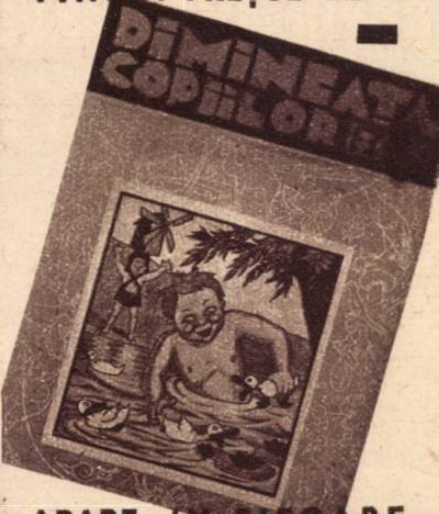
CITIȚI:

APARE. ÎN FIECARE
JOI PREȚUL LEI 5

APARE. ÎN FIECARE
VINERI PREȚUL LEI 5

APARE. ÎN FIECARE
MARȚI PREȚUL LEI 5

Vila Paulina, din Predeal, proprietatea d-nei Paulina Niculescu-Orzaru-București.

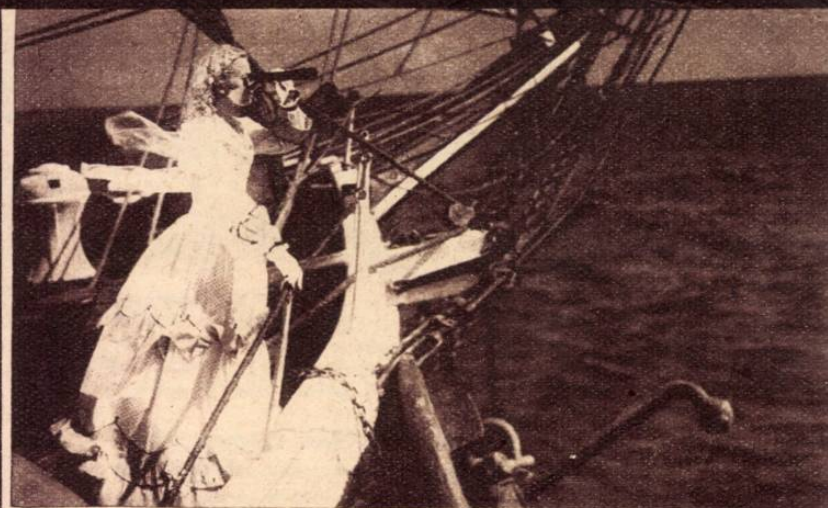
OLIVIA DE HAWILLAND
și JOAN BLONDELL
întreprind o senzațională
acțiune pentru îmbunătă-
țirea soartei figurantelor.

Două tinere și fermecătoare vedete americane Joan Blondell și Olivia de Havilland care astăzi se scaldă în luxul cel mai orbitor, gustând cu nesățiu din cupa celebrității, n'au uitat că înainte de a fi vedete făceau parte din lumea atât de sbuciumată și de tristă, a figurantelor. În consecință, ele au hotărât să înceapă o acțiune energică pentru îmbunătățirea soartei acelor care au venit cu sufletul plin de speranță la Hollywood și care acum, cerșesc la porțile studio-ului un angajament. În fotografiile noastre, două fermecătoare atitudini ale lui Joan Blondell (stânga) și Olivia de Havilland (dreapta)

(Foto Warner Bros)

COPIII CĂPITANULUI GRANT" DUPĂ ROMANUL LUI JULES VERNE, IN FILM

Studio-urile rusești au realizat un film impunător, după celebrul roman de Jules Verne, „Copiii căpitanului Grant”. Filmul este anunțat în premieră, de către cinematografele „Capitol” și „Roxy”. Publicăm aci trei scene sugestive din această realizare de mari proporții.

MADE IN U.S.S.R.

SPANIA DE AZI

Spania

DE ALTADATA

ANUL XI No. 555

8 SEPTEMBRIE 1937

12 DEC 1937

Olivia de Havilland
Warner Bros.

CAPITALA ROMÂNIEI A GĂZDUIT, PENTRU

O coincidență ciudată face ca jocurile balcanice de atletism să se desfășoare în săptămâna în care a murit baronul Pierre de Coubertin, inițiatorul olimpiadelor moderne. În memoria dispărutului s'a ținut din inițiativa M. S. Regelui Carol II un minut de liniște la jocurile de Duminecă. În ritmul trapident, al cursei de viteză, în saltul estetic al prăjinei, copiii de astăzi își dau prea puțin seama că Pierre de Coubertin le-a dat posibilitatea să joace un rol în societatea modernă, să însemne un factor de seamă în generația bizarelor și a fanteziilor războinice.

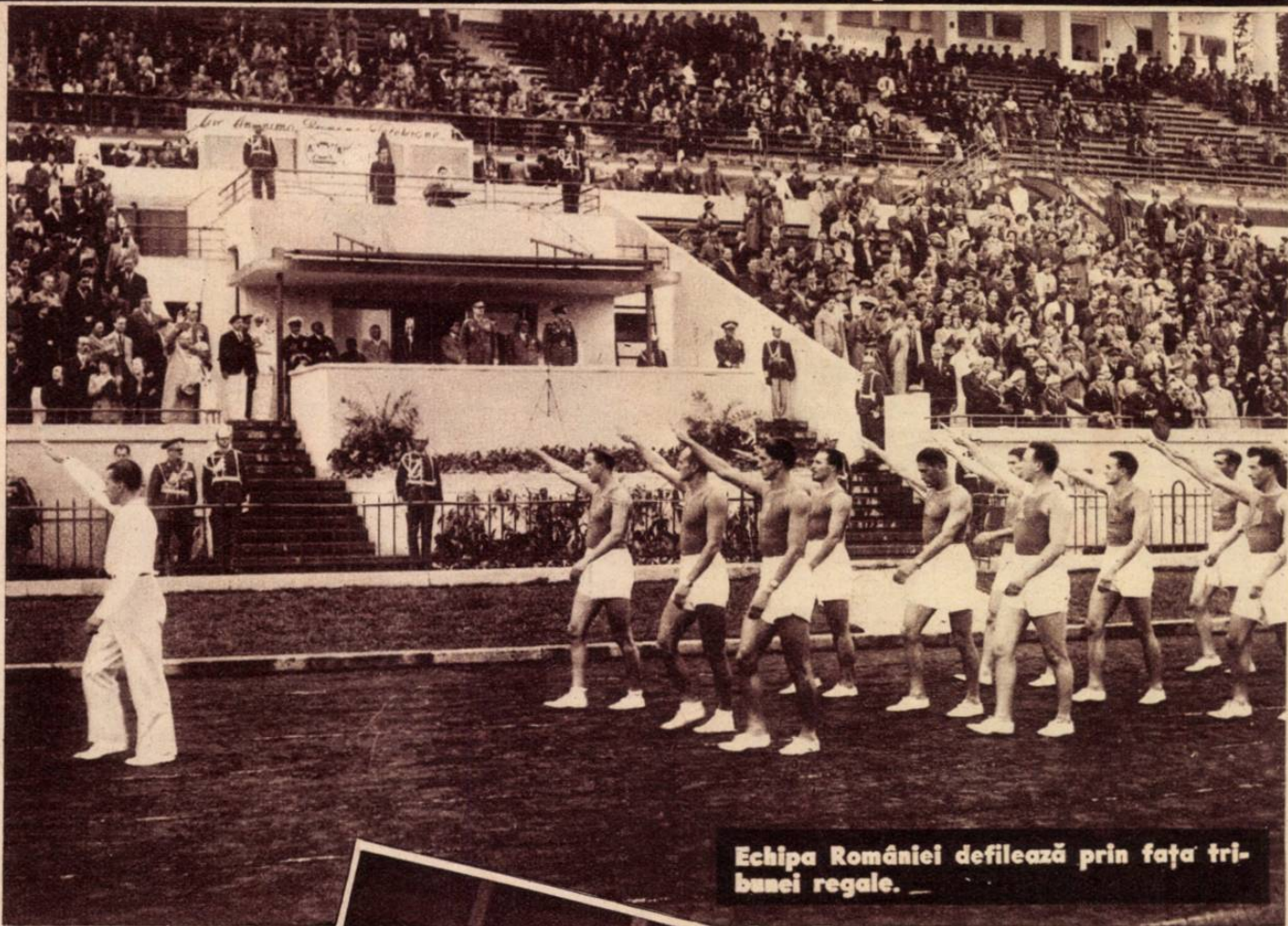
* * *

Concursurile vor ține încă două zile. Va fi desigur o întrecere sportivă unde nu trebuie neglijat substratul moral.

Jocurile balcanice sunt un prilej pentru înfrățirea popoarelor balcanice, iar țelul reuniunilor internaționale este: pacea.

Morala care se desprinde din concursurile acestea trebuie să fie deviza generațiilor viitoare.

ART. VOGEL

Echipa României defilează prin fața tribunei regale.

Atletul Român Ghițescu, care a pronunțat, înainte de începerea jocurilor jurământul balcanic.

În cadrul primei zile a jocurilor balcanice, căpitanul Rang a fost decorat cu marele premiu național al sporturilor. În fotografia noastră pe scări, (stânga) d. căp. Rang. În tribună, dela stânga spre dreapta, d. George Plagino, președintele U. F. S. R., M. S. Regele Carol II și Marele Voevod Mihai.

Judecătorii de sosire la balcaniada de atletism.

M. S. Regele Carol II, d. Ioan Cămărășescu, președintele Federației Române de Atletism și Marele Voevod Mihai, urmărind proba de sărituri în lungime.

PRIMA OARĂ, BALCANIADA DE ATLETISM

1. Lambrakis (Grecia) a sărit 705 cm., câștigând săritura în lungime.

2. Plecarea în cursa de 800 m. plat. Gorsek (Jugoslavia, al treilea din dreapta, pe fotografie), a câștigat cursa.

3. Jugoslavul Markusici, aruncând sulița.

4. Ghifescu (România), primul din dreapta pe fotografie, a câștigat cursa de 100 m. plat. Al doilea s'a clasat Liess, România.

Munții Făgărașului
la Sâmbăta de Sus

Biserica lui Brâncoveanu
dela Sâmbăta de Sus

Indrăzniți!...

fără nici-o teamă!.

Lucrul cel mai important este o îngrijire rațională a dinților. Dar aceasta nu se poate face decât cu

Pasta de dinți NIVEA

care este de o eficacitate puternică, întărește dinții, dându-le albeață și strălucire, fără a ataca smalțul. — Așa dar, după fiecare masă și înainte de culcare curățați-vă bine dinții cu peria, întrebuițând Pasta de dinți Nivea. Aceasta deci, este adevăratul și singurul mijloc de a întreține dinții.

Spunează ușor, excelentă la gust.

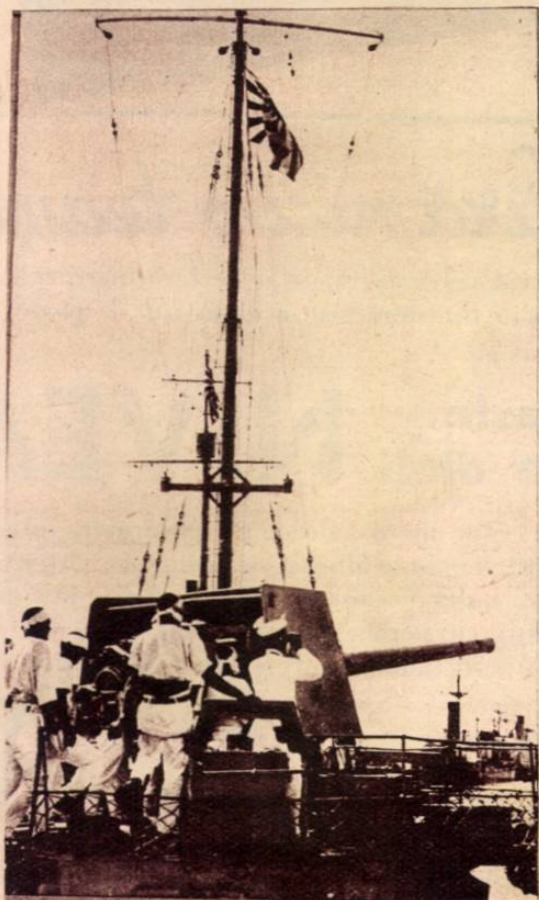

JAPONIA ÎNTÂMPINĂ REZISTENȚA!

La luptele din Tientsin ca și la cele din Shanghai, japonezii au întâmpinat o rezistență mult mai mare decât se așteptau în urma evenimentelor din 1932. Capii armatei chineze au pornit de astădată la luptă cu o armată disciplinată și bine instruită. Acum se întrebuințează arme de război moderne, atât de o parte cât și de cealaltă. În fotografia noastră, soldați ai infanteriei japoneze ducând la loc sigur pe un camarad rănit.

JAPONIA BLOCHEAZĂ COASTA CHINEZĂ

Guvernul japonez a hotărât să blocheze coasta Chinei pe o întindere de 1500 kilometri. În fotografia noastră, în primul plan, un distrugător japonez la îmbucătura fluviului Jangtse. În spatele distrugătorului câteva vase fluviale japoneze.

IOANA D'ARC A CHINEI

Loh Tsei, în vârstă de 23 de ani, conducătoarea mișcării tineretului chinez contra Japoniei, se află actualmente la San Francisco, unde caută sprijin pentru mișcarea ei. Miss Loh Tsei este privită, în patria ei, ca eroină națională. În fotografia noastră, Loh Tsei, întemeietoarea mișcării tineretului chinez, în timpul vizitei la San Francisco.

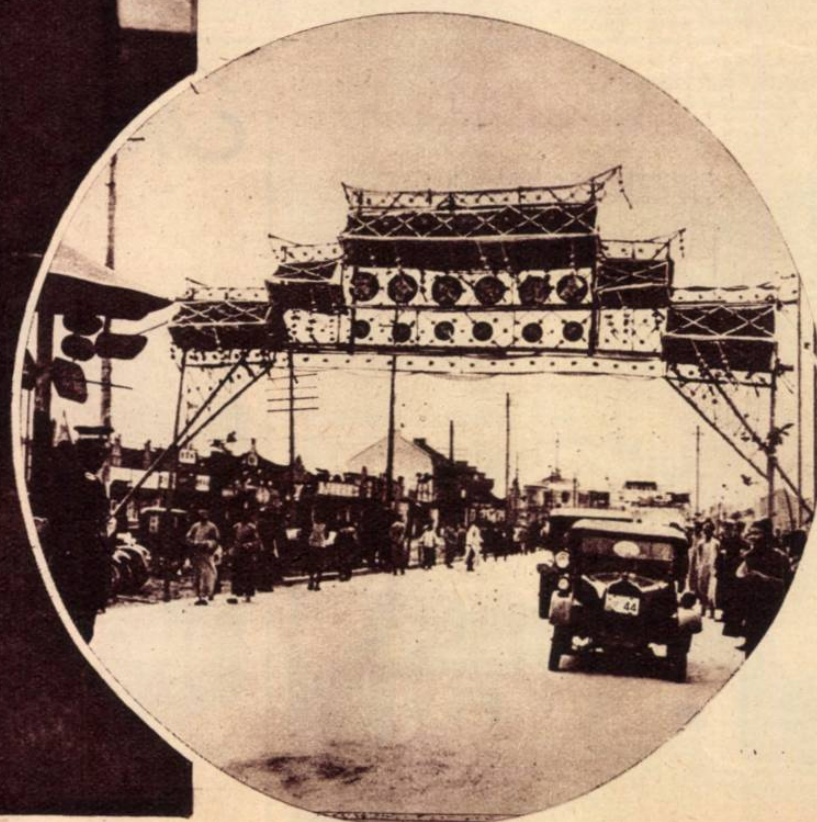

URMĂRILE REPRESALIILOR JAPONEZE

După ce regimentul chinez no. 29 a deschis, la Lungwangmiao, focul asupra trupelor grănicerilor japonezi, japonezii au procedat la represalii, dărâmand prefectura din Yuanping, cu tunul. În fotografia noastră, clădirea dărâmată de către japonezi.

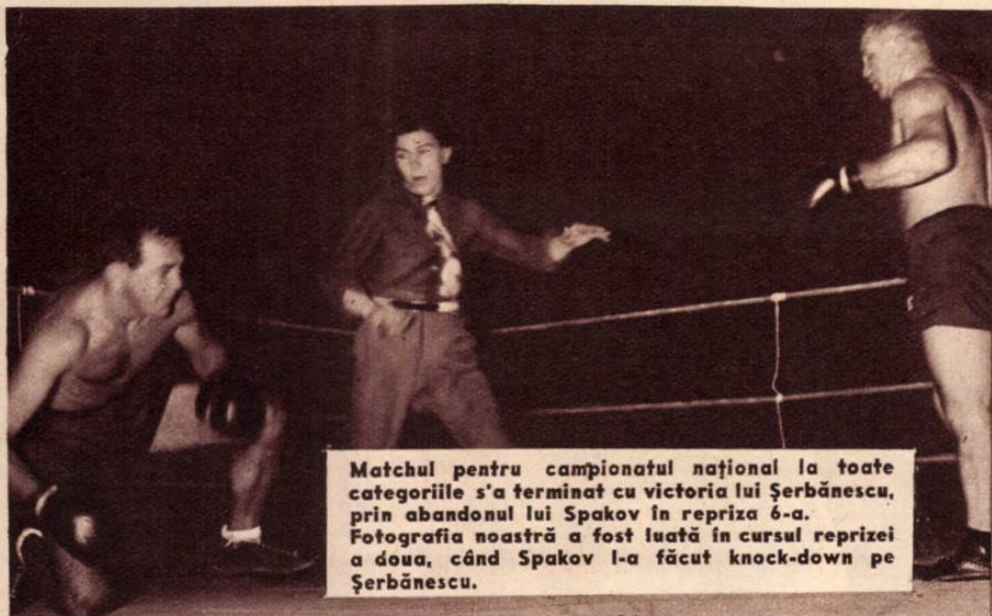
JAPONEZII BOMBARDEAZĂ NANKING-UL

În legătură cu conflictul izbucnit la Shanghai, japonezii au bombardat și capitala chineză, Nanking. Bombardamentul a putut fi totuși oprit înainte de a fi făcut mari padube. În fotografia noastră, bulevardul Sun Yat Sen din Nanking, una din străzile principale și locul de țintă al avioanelor japoneze.

ȘERBANESCU A INVINS PE SPAKOV, PRIN ABANDON

MILICĂ TEODORESCU A DISPUS DE MIELU DOCULESCU

Matchul pentru campionatul național la toate categoriile s'a terminat cu victoria lui Șerbănescu, prin abandonul lui Spakov în repriza 6-a. Fotografia noastră a fost luată în cursul reprizei a doua, când Spakov l-a făcut knock-down pe Șerbănescu.

Iată aci o fază palpitantă din cursul matchului Milică Theodorescu-Mielu Doculescu. Partida a fost câștigată de primul prin abandonul adversarului.

Unirea-Tricolor a invins D.U.I.G. cu 3-1 (0-1)

Campionatul diviziei naționale a fost reluat în Capitală, prin matchul Unirea-Tricolor — D. U. I. G. Primii au câștigat cu 3:1, după ce la pauză erau conduși cu 1:0. Publicăm aci faze interesante din această partidă.

dimineața

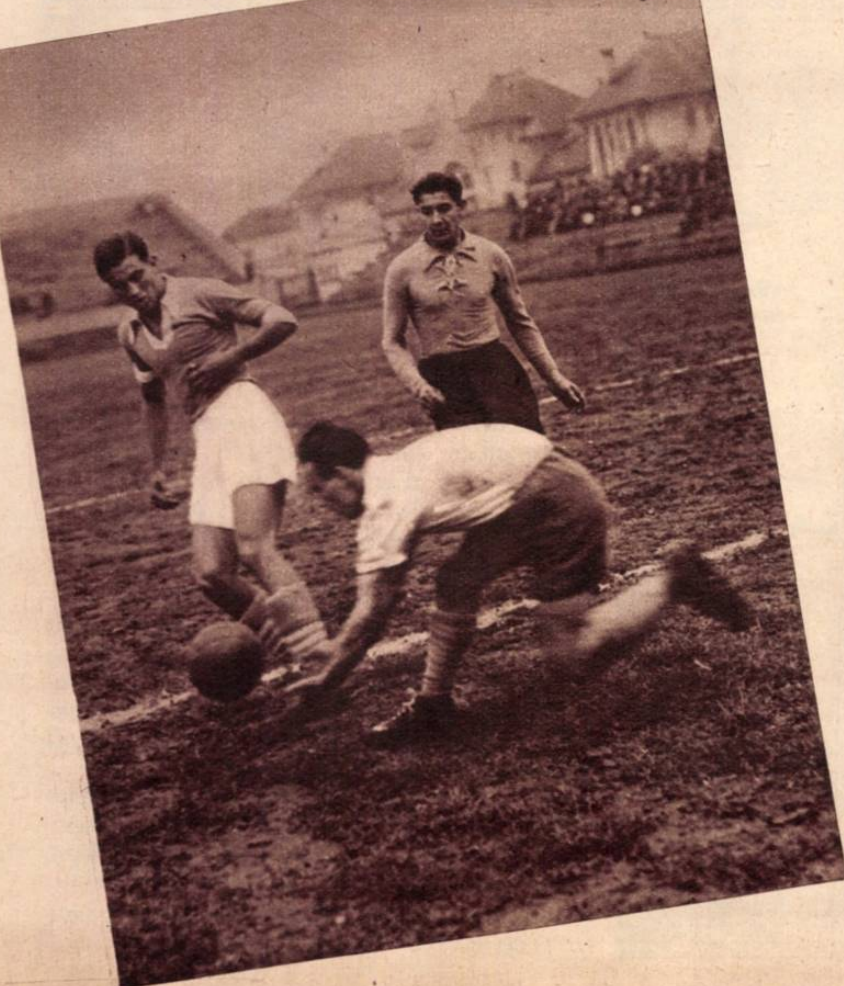

și seară

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

CONFERINȚA MICEI ÎNTELEGERI LA SINAIA

Publicăm aci câteva interesante aspecte fotografice ale conferinței Micii Înțelegeri, care a avut loc la Sinaia.

1. Domnii Stoiadinovici, Antonescu și Krofta, fotografiați în timpul ședinței inaugurale.

2. D. Victor Antonescu, având în stânga pe d. Milan Stoiadinovici și în dreapta pe d. Camil Krofta, face declarații presei.

3. Reporterii fotografi și cei ai jurnalelor de actualități așteaptă sosirea celor trei miniștri de externe ai Micii Înțelegeri.

4. D-nii Krofta, Antonescu și Stoiadinovici privesc diplomele de onoare, carele-au fost acordate de Mica Înțelegere, a Presei.

5. Delegații Micii Înțelegeri a Presei în fața Castelului Peleş.

CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE ANTROPOLOGIE

Săptămâna trecută s'a deschis în Capitală, în amfiteatrul facultății de drept, al 17-lea congres internațional de antropologie și arheologie preistorică, la care au luat parte marii ambasadori ai științei internaționale. În cadrul ședinței festive au vorbit domnii Eugen Pittard, Prof. Minovici și Al. G. Donescu, primul general al Capitalei.

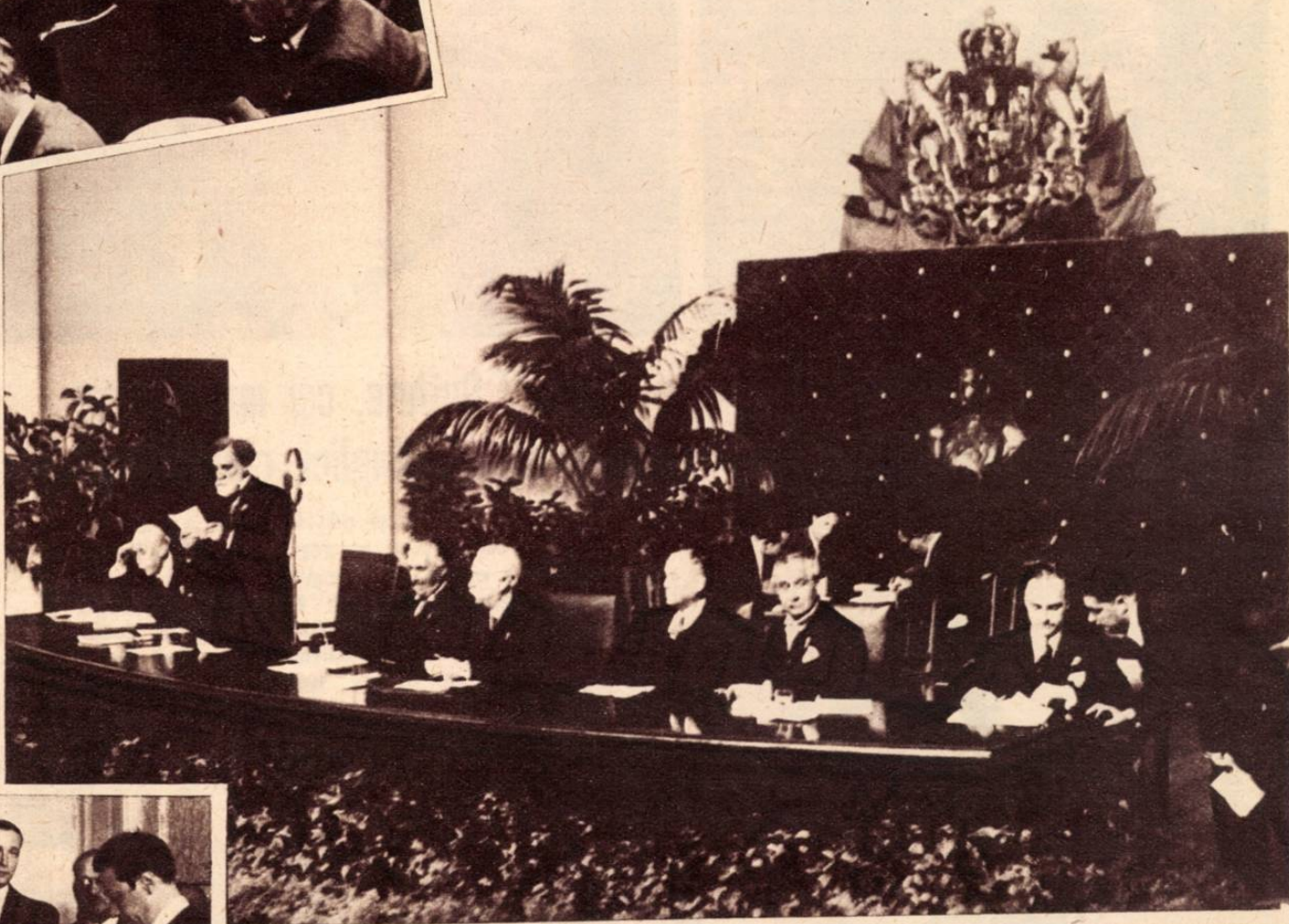
Fotografiile noastre înfățișază:

Participanții la congres.

Asistența la ședința festivă de deschidere.

Domnul Pittard rostindu-și cuvântarea.

(Foto. Berman)

Inaugurarea bibliotecii Fundației Hachette

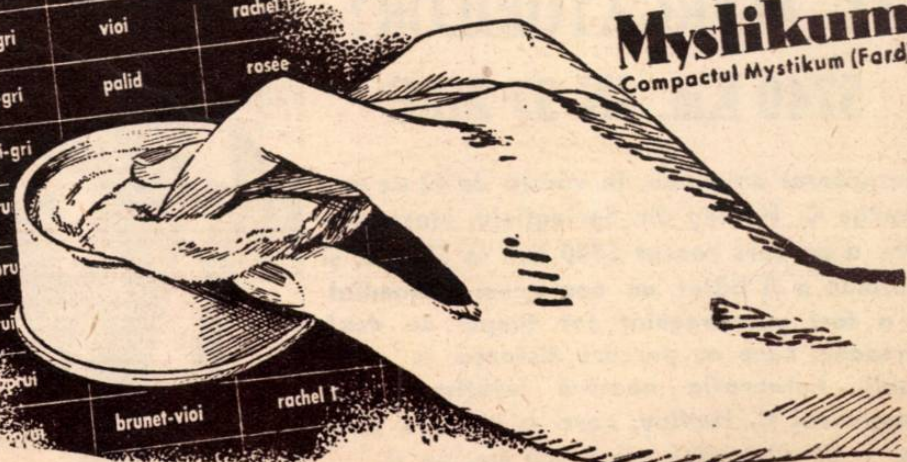
În prezența domnului Thierry, ministrul Franței la București, și a domnului Louis Marin a avut loc, săptămâna trecută, inaugurarea Bibliotecii Fundației Hachette. Fotografia noastră a fost luată în timpul solemnității inaugurării.

Aceasta e nuanța exactă
care se potrivește și incântă. De aceea alegeți după tabela Scherk, pudra Mystikum și fardul Mystikum potrivit — le la culoarea părului, pielii și ochilor. Ambele sunt extrem de fine și perfect aderente. Cereți tabela Scherk în orice magazin de specialitate.

**Pudra
Mystikum**
Compactul Mystikum (Fard)

SCHERK
PARIS - BERLIN

UN CAMPION MONDIAL AL ALERGĂTORILOR? 5740 Km. IN 57 ZILE

Alergătorul american, în vârstă de 42 de ani, George C. Hadley din Springfield, Massachusetts, a parcurs recent 5740 km. în 57 zile, și pretinde a fi bătut un nou record mondial. El a fost supravegheat tot timpul de două persoane, care au parcurs distanța în automobil. Fotografia noastră înfățișează pe americanul C. Hadley, care a parcurs 5740 km. în 57 zile adică circa 100 km. pe zi.

Cei doi luptători la campionatul mondial de box, de categorie grea

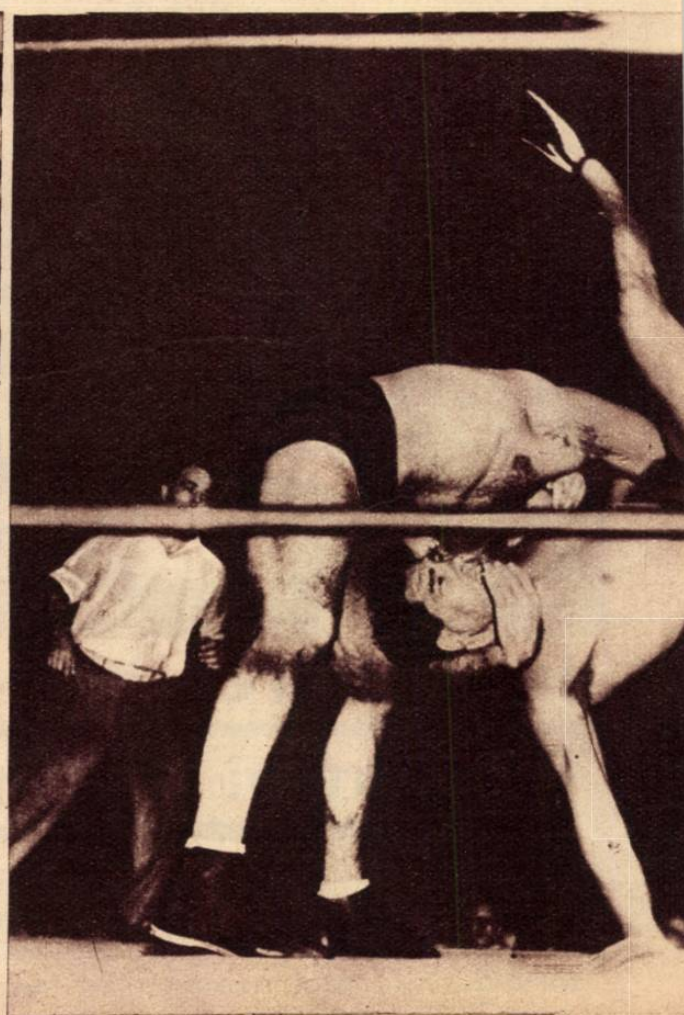
La 30 August a avut loc la New-York, matchul de box pentru campionatul mondial de categorie grea, între englezul Jimmy Farr și americanul negru, Joe Louis. Fotografia noastră înfățișează pe Jimmy Farr și Joe Louis. Acesta din urmă și-a conservat titlul, învingând la puncte, pe englez.

„Jimmy” Guthrie, cel mai celebru motociclist al Angliei, rănit mortal

Motociclistul englez și găștigătorul a 6 trofee turistice precum și a numeroase curse internaționale, a căzut, la o cursă recentă, fracturându-și baza craniului. El a murit, după scurt timp, la spitalul Hohenstein. În fotografia noastră, Jimmy Guthrie, imediat după ce-a câștigat cursa de motociclete de șase săptămâni, din Belgia.

CATCH AS CATCH CAN. O OROARE!

La Les Angeles, California, a avut loc recent un match de catch as catch can între coloșii Bronco Nagurski și Vincent Lope. În fotografia noastră, Nagurski îl aruncă la pământ pe Lope, sperând că astfel va câștiga matchul, dobândind și titlul de campion la categoria grea.

Ducele și Ducesa de Kent în călătorie

Ducele și Ducesa de Kent, reîntorcându-se din vilegiatura făcută în Polonia, s-au oprit și la Viena. Fotografia noastră din stânga înfățișează pe Ducele și Ducesa de Kent vizitând Hofburgul din Viena. De aci perechea ducală a plecat în Iugoslavia unde s'a oprit și în cunoscuta stațiune balneară Budva depe coasta Dalmației de Sud. În fotografia noastră (dr.) Ducele și Ducesa făcând o plimbare cu automobilul în Budva.

Reuniunea familială la castelul Brdo din Iugoslavia: dela stânga la dreapta: Ducesa de Kent și sora ei contesa Törring-Jettenbach ținându-și în brațe fiul, Prințesa Nicola a Greciei, născută Mare Ducesă a Rusiei (ea este mama Ducesei de Kent și a Prințesei Olga a Iugoslaviei), Ducele de Kent, Regele Petru II al Iugoslaviei, Regina Marioara a Iugoslaviei, Prințul Alexandru (fiul regentului Paul al Iugoslaviei), Prințesa Olga (sora Ducesei de Kent) în brațe cu cea mai mică fiică a ei, Prințesa Elisabeth, Prințul regent Paul al Iugoslaviei. În fața lor: prințul Tomislav (fratele Regelui Petru), Prințul Nicolae, fiul regentului, și Prințul Andrei, fratele regelui.

MUSSOLINI, ARBITRU LA UN CONCURS DE INNOT

Intr'o pauză a marilor manevre italiene în Sicilia, Ducele, împreună cu miniștrii săi, s'a recreat puțin în undele plăcute ale mării. Fotografia noastră îl înfățișează pe Mussolini ca arbitru la un concurs de înot, instituit printre miniștrii, la Syrakusa.

VEDETE SPORTIVE, AJUNSE VEDETE DE CINEMA

DE peste ocean vine o veste care întristează lumea sportivă. stărnind în schimb entuziasm printre cinefili. Atletul *Glenn Morris*, care și-a cucerit un loc de frunte la Olimpiada de la Berlin, a devenit de curând un autentic star de cinema, semnând un important contract de angajament cu o mare casă de filme. Populara arenă sportivă furnizează ecranului un nou element care s'a făcut cunoscut prin intermediul său. Se știe doar că *Glenn Morris* este departe de a fi primul campion care dezertează din falanga sportivilor. El a și început să apară în fotografii, învăluit doar într-o piele de tigru și înconjurat de maimuțe: aluzie la rolul care i se va încredința pentru debut, producătorii fiind convinși că vor izbuti să scoată din el un minunat Tarzan.

Rolul acesta a fost deținut în ultimul timp de un actor provenit tot dintre așii sportului, *Johnny Weissmüller*, care a deținut ani de-a rândul recordul de înot pe distanța de 100 până la 1000 m, fiind fără exagerare cel mai formidabil înotător, pe care l-a avut America până'n ziua de azi. După succesele obținute cu prilejul Olimpiadei din 1928, el a abandonat sportul trecând la film, unde a debutat în rolul lui Tarzan. *Weissmüller* s'a priceput să urmeze și în cinema drumul glorios pe care pășise în cariera sportivă.

Mai puțin norocos a fost compatriotul său *Buster Crabbe*, singurul concurent american, care a izbutit să salveze onoarea înotătorilor yankei, la jocurile din 1932 din Los Angeles, când erau serios amenințați de către campionii japonezi.

Incununat de victoriile sale olympice, jucă într'un rol asemănător cu Tarzan, în filmul „Regele junglei”. A doua oară nu a mai apărut. Nici în cariera sportivă n'a mai avut putința să se releve, întrucât la ultima olympiadă a renunțat să se mai prezinte.

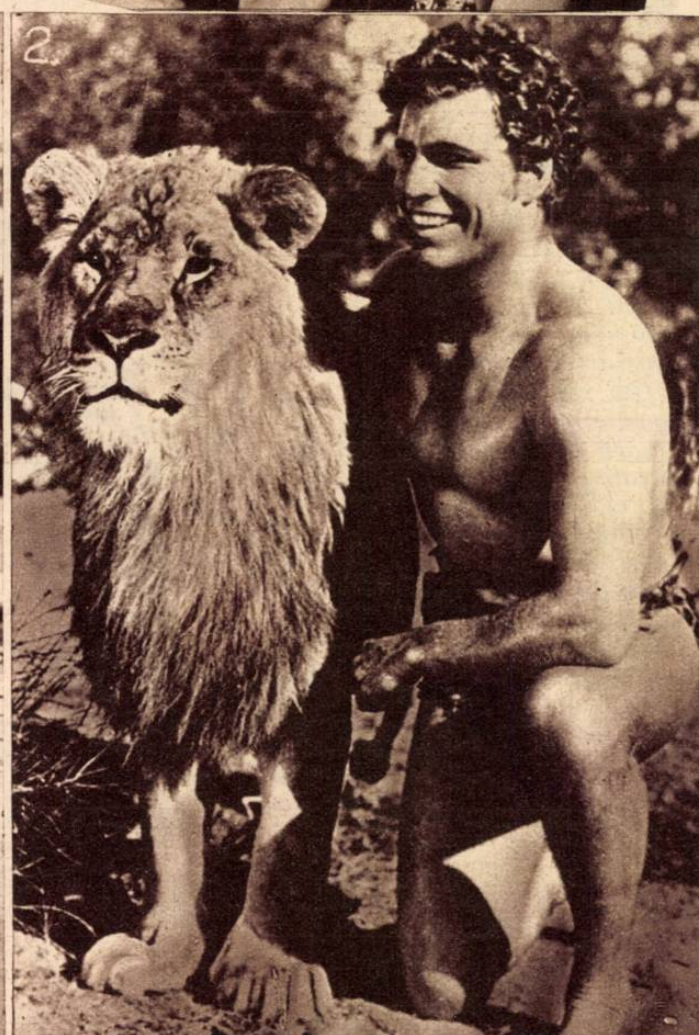
Prima glorioasă reprezentantă feminină a sportului, care și cucerește un loc atât de invidiat printre stelele ecranului, este *Sonja Henje*. Celebra patinatoare, care a bătut nenumărate recorduri mondiale și deține titlul de campioană de ani de-a rândul, după strălucite demonstrații de patinaj artistic la olimpiada de iarnă dela Garmisch-Partenkirchen, s'a transformat în stea de cinema cu sediul la Hollywood. Primele filme o clasează în rândul vedetelor rutinate. Chiar și profesioniștii sportului, în special boxeurii trec cu ușur-

Johnny Weissmüller, campion olympic de înot a ajuns și campion în cinematograf.

↑ Max Schmeling și Anny Ondra în filmul pe care l-au turnat împreună.

↓ Max Baer n'a reușit mare lucru în cinematograf.

1. Sonja Henje, renumita patineură, este azi una dintre celebrele vedete ale Hollywoodului.

2. Buster Crabbe care nu a reușit o carieră excepțională în cinematograf.

rință de pe ring pe ecran. *Max Schmeling*, căsătorindu-se cu actrița de cinema *Anny Andra*, a fost mai curând introdus în lumea filmului. În „Knock-out” și „Dragoste în ring”, soția lui i-a slujit de parteneră. Activitatea lui cinematografică înseamnă doar un episod trecător în cariera sa sportivă. Și Schmeling a avut înaintași pe acest tărâm. Campionul mondial de odinioară la toate categoriile *Jack Dempsey*, a înfruntat lumina reflectoarelor în studio-uri, din îndemnul manager-ului său, el simțindu-se în larg doar între sforile ringului. Uriașul *Carnera* a făcut și el o demonstrație de box într'un film care din întâmplare s'a dovedit nefastă pentru cariera sa de boxeur. Se spune că adversarul și urmașul său de mai târziu *Max Baer*, a studiat în amănunțime stilul și combativitatea lui *Carnera* pe banda de celuloid.

Este firesc, ca filmul cu posibilitățile sale multiple să tenteze pe toți acei cărora li se oferă o cât de mică posibilitate de afirmare. Seria deținătorilor de recorduri și învingătorilor olimpici cari îmbrățișează cariera cinematografică va fi fără îndoială nesfârșită.

Regina T. F. F.-ului londonez face repetiție generală!

Noua regină a radio-ului londonez, Miss Elmina Humphreys, va interpreta rolul principal într-o piesă care se va prezenta la recenta expoziție de radio din Londra. În fotografia noastră, regina radio-ului, înconjurată de fulgere sclipitoare și strălucind de frumusețe, la repetiția generală a piesei.

Turnul înclinat din Pisa la Chicago! →

O reproducere identică după turnul înclinat din Pisa, se află la Algair Parc din Chicago. Copia a fost reprodusă până în cele mai mici amănunte, înclinația este aceeași și în el se află chiar și mai multe clopote vechi, autentice, italiene. În fotografia noastră, turnul înclinat din Chicago.

CEA MAI MARE LULEA DIN LUME — CINE O VA INTREBUIŢA? ↓

La marea serbare a fumătorilor de pipă, care va avea loc la South Boston, va fi prezentată o lulea de 6 metri lungime. 13 fete frumoase duc „monstrul” la locul unde va fi expus.

Alarmă în organism

Urina tulbure este un semn precis de răceală a căilor urinare. Luând din timp tabletele Helmitol, vă vindecați repede și suprimați durerile.

TABLETELE HELMITOL

Un produs al casei „Bayer”

BAYER

Nervoșii mor curând!

Ați observat la Dvs. din când în când unul dintre următoarele semne ale unei apropiate istoviri a nervilor?

Iracunditate, rea dispoziție, tremurături, neliniștet, bătăi de inimă, amețelă, frică, insomnie, vise urite, amorțirea membrilor, sprieturi, prea mare irascibilitate provocată de contraziceri, zgomote, mirosuri, dorință după stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea, bătaia pleoapelor, nădufuri, toane, lipsă de memorie sau a graiului, dorinți sau fobii ciudate. Când unul sau mai multe din aceste semne de nervozitate se ivesc la d-vs., atunci

nervii d-vs. sunt serios slăbiți și au nevoie de întărire. Nu lăsați ca această stare să dăinuie, căci s-ar putea produce deranjări serioase ale activității mintale, ca aiurări sau acte necontrolate, iar o îmbătrânire prematură și moartea sunt consecințele.

Indiferent de unde provine slăbirea nervilor d-vs., eu vă invit să-mi scrieți. Sunt cu plăcere dispus să vă explic gratis și fără cheltueli de porto o metodă foarte simplă,

care vă va provoca o surpriză plăcută. Ați cheltuit poate deja mulți bani și multă răbdare pentru diferite remedii și în cel mai bun caz ați obținut numai o ușurare trecătoare. Eu vă pot asigura, că cunosc o metodă excelentă, pentru a lupta împotriva slăbirii nervilor d-vs. Această metodă provacă în același timp o îmbunătățire a dispoziției, a plăcerii de viață, a energiei și a puterii de muncă ba unii mi-au scris chiar că se simt ca nou-născuți după întrebuintarea ei. Aceasta este atestată și de către certificate medicale. Vă costă numai o carte poștală. Vă trimit o carte foarte instructivă complet gratis.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anunț.

Postsammelstelle: ERNST PASTERNAK
Berlin S.O.
Michaelkirchplatz 13 Abt. 187.

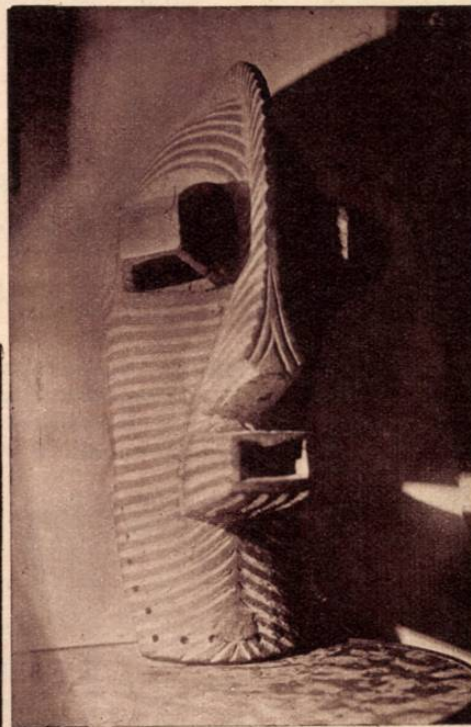
EXTREMUL ORIENT LA PARIS

Dansul în INDIA și

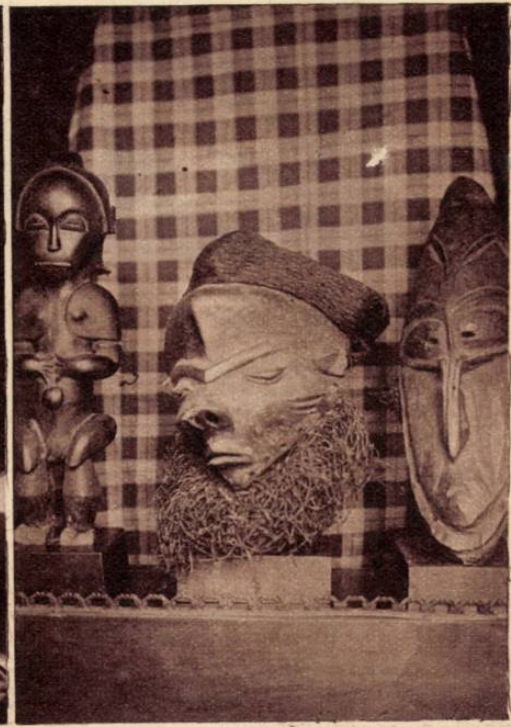
RÂMA după ce-l biruise pe Regele maimuțelor, doborîse pe *Râvana*, căpetenia demonilor și răpitorul soției sale, *Sîtâ*, o regăsi pe aceasta turburată de izbânzile și mai ales de înapoierea lui. Ros de bănueli umilitoare, prințul o muștră amarnic pentru necredința ei... Intristată de moarte, *Sîtâ*, cea cu ochii de gazelă, n'a mai putut să îndure greul vieții și se aruncă de bună voie în vâlătăile unui rug aprins. Dar *Agni* se pricepu să citească în străfundul inimii ei — nepângărită, ca florile de nufăr — și iată că flăcările au cruțat-o...

Induioșate de această minune, Cele Trei Lumi avură o tresărire de bucurie. Atât de mare — spune *Râmâyana*, monumentalul poem mitic hindus — încât *pămîntul, apa, cerul, și toți Zeii începură să danseze!*

— Vail — îmi spunea acum câteva zile celebrul dansator indian *Uday Shankar* pe care reușisem să-l întâlnesc în holl-ul hotelului său înainte de a părăsi Parisul — au trecut vremurile

↑
O mască a dansatoarelor din Gabon.

↑
O mască monstruoasă, care cuprinde întreg misterul ținuturilor negre. Masca este purtată de dansatorii din Sudan.

Degetele au limbajul lor în dansul hindus.

când în țara noastră *Indrâ* conducea, în același timp, cortegiul zeilor, nourii și oamenilor. De fapt, odinioară, Principii și poporul dansau cot la cot la noi, recunoscându-se astfel ca fiii aceleiași divinități.

După cucerire însă, clasele de sus, imitând aristocrația rasei albe, s'a rușinat să mai trimită dănțuitori în mijlocul norodului, iar coreografia noastră încăpu pe mâinile muzicanților de bălcu, a măscăricilor de tot felul. Odată cu nedeșteptarea conștiinței hinduse, se încropi ici-colo începuturi modeste de renaștere a dansului la care am contribuit și eu purtând prin cele patru colțuri ale lumii tablourile noastre mitice și populare.

Dansez dela vârsta de șase ani. Am lăsat acolo pe bătrânul meu profesor, paznic al celor mai severe tradiții. Omul acesta n'a venit niciodată în Europa și, la vârsta de 70 ani, e sprinten și mlădios ca un *Nijinsky* hindus. Am fost pictor până la 20 de ani când marea *Pavlova*, nemarcându-mă la Londra, m'a rugat să compunem împreună un balet. Întâlnirea aceasta a fost hotărîtoare pentru cariera mea și, de atunci, pasiunea de odinioară a devenit arta mea de căpetenie.

Când felurile mele angajamente în Europa și în America se vor sfârși — îmi mai spuse *Uday Shankar* înainte de-a mă părăsi — mă voi întoarce în India unde, profitând de curente favorabile, voi realiza visul drag al vieții mele: să fondez la Benares un centru de cultură și de artă hindusă. Atunci, voi face apel la toți maeștrii dansatori din țara mea spre a readuce la loc de cinste și păstra pentru eternitate bogăția noastră coreografică. Dacă înrîurirea musulmană a înăbușit dansurile noastre în Indiile britanice, în schimb, ele s'au păstrat neprihănite în peninsula *Walabar*, unde se pot vedea acele pitorești „*Kathakalis*” sau reprezentații dansante ce durează dela apusul soarelui până în zori.

...Intr'un salonaș s'a improvizat o mică scenă. După aprinderea lămpilor, ale căror fitiluri plutesc în ulei de cocos, „*patukaram-ul*” (di-

INDIA

seurul) intonează un imn de prea-mărire lui *Vișnu*, invocându-i binecuvântarea asistenților, în vreme ce cu un clopot în mână el alungă duhurile rele. Câteva ridicări și coborâri de cortină, după cari *Vișnu-Krishna* se ivește în tovărășia soției sale, *Lakshmi*. Dansează amândoi de dragul iubirii lor, cu picioarele pironite în podea, unduind corpul și capul, molateci ca niște șerpi. După preliu, episoadele se înmulțesc. Pasiunea lui *Indră*, regele luminii, apariția lui *Rakhasi Nakratundi*, regina nopții, simbolizează ca în toate mitologiile lupta veșnică între lumină și întuneric. Răpiri, vrăjitorii, alaiul Apsarelor cântând în cadența bățăilor din palme, lupte epice între monștri cu gura de crocodili, de maimuțe și de elefanți, toate se perindă acompaniate de melopeea pattukaram-ului care recitează imnuri și poeme pătrunse de fantezia și imaginația cea mai eterică dar în același timp și profund realistă.

Abia în zori se sfârșește această „Kathakalis” prin biruința luminii asupra spiritului Nopții.”

Uday-Shankar e originar din Odelpūr, în Rayputana, țara prinților de sânge, așa cum o indică însuși numele ei; Raypuții, popor războinic, se bucură de un mare prestigiu social: numeroase clanuri și triburi hinduse pretind chiar astăzi că se trag din strălucita dinastie Raypută.

În cursul recitalurilor date în cadrul expoziției internaționale de către acest mare artist, am avut prilej să admir rafinamentul subtil, înrudit cu maquia, mă-

Un costum de dansator javanez. Scenă de balet hindus.

reția și demnitatea suverană a gesturilor sale. Costumele, de un gust rar și o artă neasemuită, oglindeau Orientul visurilor noastre care totuși e atât de real. *Vișnudas Shireli*, alchimistul armoniilor misterioase și evocatoare, căruia i-am cerut o seamă de detalii asupra muzicii hinduse, îmi răspunde: „Domnule, numai natura, vântul, oceanul și pădurea ne inspiră. De altfel, noi ne mândrim cu cele mai vechi partituri din lume, deoarece compuneri muzicale se întâlnesc chiar în sanscrită!”

Înșiși zeii au făurit instrumentele noastre: *Brahma*, această tobă de lut, numită „*Nagoda*”; *Krishna*, trestia sonoră; *Sivă*, această specie de gitară căreia i se spune „*Diavolul*”, etc. Trei sute de instrumente felurite alcătuiesc la noi o orchestră modestă. Tam-tam, gonguri, scoici, ulcele de porcelan, clopoței... compun un ansamblu polifonic

Niōta Inyoka, dansatoare indiană.

LIPNITZKI
PARIS

Raden Mas Waloejo și Retna Maerindiah, dansatori javanezi.

În Java, dansatorii evoluează în sunetul gamelanului, orchestră de câte 30 muzicanți ce execută bucăți clasice și moderne. Acei cari fac parte din ea, nu sunt niciodată profesioniști; ei își exercită aiurea meseria de vânzători ambulanti, șoteri de taxiuri, de servitori, etc. Muzicanți și dansatori interpretează repertoriul lor tot cu atâta religiozitate ca și cum ar împlini un rit.

Copile, adesea sub doisprezece ani, se mișcă în pași măsurați, în tactul unei muzici melodioase, învăluite în stoffe sclipitoare, cu o diademă de metal aurit pe frunte și chipul încrămențit de statue. În timpul dansului, pleoapele lor stau închise și toate mișcările au înțelesuri anumite, în legătură cu un text din cărțile sfinte.

Ceeace nu se știe însă este că în insula Bali jazzul a ajuns să influențeze dansurile. În adevăr, chiar după sfârșitul războiului a luat acolo naștere un fel de jazz balinez, numit „Djanger”. Răspândirea lui a fost atât de mare încât s'au înjghebat cluburi zise „Djanger Jazz”, frecventate în deosebi de tinerimea îndrăgostită de modernism. Totuși, se speră că Bali nu va avea soarta insulei Hawaii, prea modernizată și unde indigenii au pierdut de mult temperamentul lor original și plin de spontaneitate.

Jazz contra gamelan! Iată lupta ce se dă acum în lava și ale cărei rezultate nu mai pot fi puse la îndoială, deoarece nimic nu e atât de nepotrivit și vătămător sensibilității asiatice ca sgototele jazzului.

Acolo dansul e nedespărțit de teatru. Reprezentațiile dansante iau numele de *Wayang-Purva*, când sunt date de marionete caracteristice investmântate în piei de animale sălbatice și de *Wayang-Wong*, când au actori vii în interpretare. Ele nu sunt decât un simplu divertisment, întrucât numai acei meniți să aibă un destin special pot să învețe noblețea ținutei, distincția și grația mișcărilor, să prindă contrastul dintre bine și rău.

Drama și muzica sunt supuse dansului, considerat ca fiind de esență divină. Odinioară, spune o legendă, Zeii s'au distrat sculptând șapte *Apsare* într-o piatră prețioasă. Insufletește, acestea au început numaidecât să danseze pe țărmul oceanului, iar Brahma a fost atât de impresionat încât căpătă pe loc patru capete, în vreme ce lui *Indră* îi nășteau în frunte zece mii de ochi ca să le poată admira mai bine.

Înși zeii au dat normele dansului javanez, un înțeles precis cuvintelor și legi foarte stricte muzice. Astfel, actorul-dansator e obligat să păstreze anumite gesturi, când e vorba să exprime acte și intențiuni bine hotărâte.

Cu alte cuvinte, pentru buna reușită, un dansator are nevoie de inspirația divină și trebuie să se supună regulilor tradiționale pentru fiecare mișcare, pentru cea mai mică înfiorare a degetelor.

Dacă origina lui *Wayang-Purva* se pierde în noaptea timpurilor, *Wayang-Wong* este, în schimb, mai recent, el nedatând decât din prima jumătate a veacului XVIII-lea când Sultanul din Soerakarta l-a introdus la Curtea lui, cu intenția poate de a reforma arta țării după cele auzite

de el despre teatrul europeanilor.

Însă reforma aceasta n'a avut succes pe lângă javanezi și, mai târziu, numai „*Wayang-Wong*” a ajuns popular prin participarea prinților de sânge la ceremonii.

Subiectele acestor reprezentații sunt un amestec de fapte reale și mituri pur javaneze, sau de influență polineziană, malaeză și chiar hindusă. Unele dansurii răspund și nevoii de a se îndepărta catastrofele de popor și se înrudesesc cu magia. Căci pretutindeni dansul și magia au numeroase puncte de legătură...

* *

Tânărea dănuitoare *Retna Moerindiah*, javaneză de tipul cel mai pur, cu corpul parcă tăiat în bronz și ochii strălucitori, o *Apsara* ieșită vie dintr'un baso-relief din Borobudur — și *Raden Mas Malojejo*, personaj de viță nobilă, adevăratul însuflețitor al dansului *Wayang Purva*, au dat deasemenea un recital la Paris, în compania dansatoarei *Djemil Anik*. Nici unul din ei nu atinge podeaua scenei cu picioarele decât prea puțin și numai atunci când e vorba să marcheze ritmul. Gleznele lor nu sunt împodobite cu clopoței ca acelea ale dansatorilor din Bengal. Mușchii, lor sunt parcă amorțiți, ochii și capetele totdeauna nemișcate, aerul concentrat, strein de lucrurile înconjurătoare. Picioare și mâini activează cu o mlădioșie fermecătoare și o încetineală egală. Mișcările degetelor („*mudras*”) sunt mai rare. Dacă legendele sunt aproape aceleași ca în Indiile Britanice, în schimb expresiunea se dovedește a fi cu totul alta. Dansurile lor, toate rituale, prin caracterul grav, desbrăcat de orice înfloriri de prisos, au menirea de a satisface atât gustul cel mai rafinat cât și pretențiile celui mai simplu dintre spectatori.

Unul din dansurile lor cele mai caracteristice închipuie lupta dintre un uriaș și o fată. Aceasta din urmă îl birue pe Goliath. Desnodământ în care e închisă o întreagă filozofie. Am cerut câteva deslușiri d-lui *Mas Malojejo*: „*De fapt, mi-a răspuns el imaginea ce ne-o facem noi despre erou se deosibeste de aceea a popoarelor de rasă albă. Pentru al nostru, condiția de căpetenie nu sunt mușchii, ci stăpânirea de sine, echilibrul. Carnera n'ar fi pentru noi tipul omului puternic, ci ar reprezenta — cel mult — un element brut și sălbatec. Pe câtă vreme eroul nostru e calm, iar gesturile lui cumpătate. Dinamismul lui e în întregime lăuntric. Prin dansul nostru, noi intrăm în contact cu totul și ne contopim cu ceea ce este veșnic.*”

— Totuși, spre a înțelege dansurile noastre, ne spune la rândul-i *Retna Moerindhia*, e de ajuns să le iubim. Și doar e atât de simplu! Nimic complicat!

* *

Admirabilă modestie — mi-am zis eu — ce se potrivește atât de bine cu noblețea și puritatea sufletească a acestor seminții antice și cu dansurile lor milenare!

FERDINAND REYNA

Slujba religioasă

Serbările dela Poiana-Mărului Banat

Săptămâna trecută s'a inaugurat în comuna Poiana Mărului din jud. Severin (Banat) căminul funcționarilor municipiului Timișoara, la care au participat peste 5000 țărani și autoritățile din cele trei județe bănățene. Fotografiile casei Pollyfoto Timișoara au fost luate la această inaugurare.

Presa la festivități: d-nii Bănciu-lescu, Șerbescu și Birăescu.

Fantara tramvaelor și sătenii.

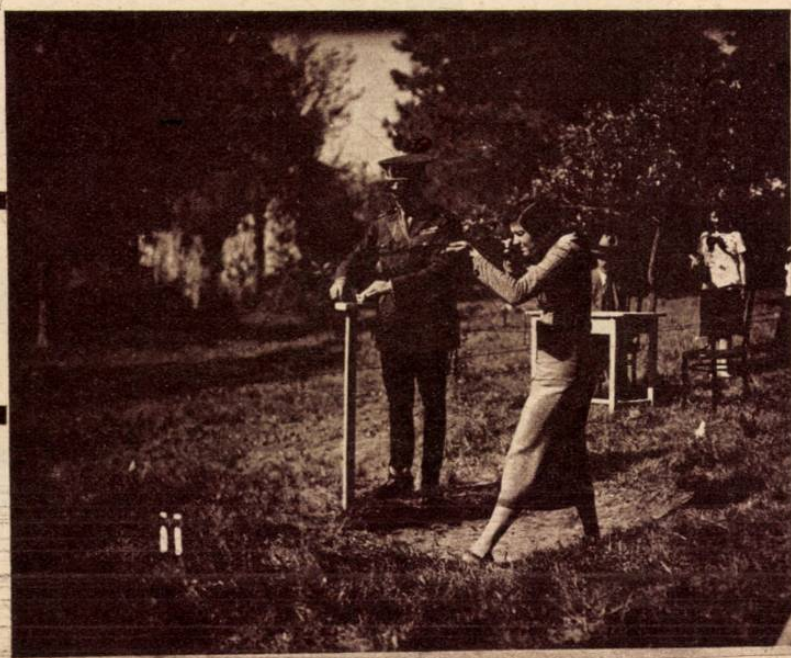

Un grup de străjeri.

D. primar A. Coman, d. dr. N. Table secretar general și ing. A. Suciu șeful serviciului tehnic.

D-șara Eugenia Renert din Oravița la un concurs de tir de porumbei.

O BLANĂ PRACTICĂ ȘI ELEGANTĂ, PENTRU AUTOMOBIL

Pentru timpul rece și automobil se poartă acum la New-York, paltoane de miel gris, garnisite cu o fâșie lată de focă. Dedesubt, un tailleur de lână.

**ROCHIE SIMPLĂ, Pliurile sunt
DAR ELEGANTĂ, iar la modă!
DE STRADĂ**

Moda newyorkeză, prezintă : o rochie simplă, cafenie, având ca singură garnitură o fundă la gât. Drept completare un filz cu calotă sombrero.

Cutele, pliurile și rușele sunt iar la modă. Fotografia noastră înfățișează o rochie newyorkeză de seară, cu o croială specială. De remarcat croiala clasică (grecească).

TURBANE PENTRU DUPĂ AMIAZĂ!

În America sunt foarte moderne, bucățile de mătase, aranjate pe cap, în formă de turban. Modelul din fotografia noastră, prezintă următoarele culori de mătase : marron, roșu, două nuanțe de albastru și se potrivește de minune la o rochie marron de după amiază.

R. I. No. 555

Pag. 15

OPRITI

la timp căderea părului

dacă vrei să eviți CHELIA!

Omul chel, moare chel. Nici un preparat din lume, nu poate să-i redea părul. Totuși, chelia poate fi evitată. Știința vă pune la dispoziție un mijloc sigur și eficient : TRILYSIN. După o întrebuințare de câteva luni, părul începe să crească și să se îndesească văzând cu ochii. Tratamentul dă rezultate bune numai dacă e urmat cu stăruință.

Trilysin

OPREȘTE CĂDEREA PĂRULUI · ÎNLĂTURĂ MĂTREȚA

SKY DE APĂ CU PÂNZE - UN NOU SPORT ACUATIC AMERICAN

La Long Beach, California, s'a lansat un nou sport acuatice. Sportivii înaintază ușor pe apă cu ajutorul unor bărci în care încap numai picioarele și care sunt împinse de vântul care bate în aripile rotunde, construite din țevi ușoare și hârtie. Așa numitele „pânze” ale acestor bărci se mănuesc la fel ca acele dela bărcile obicinuie cu pânze.

LONDRA A ALES O REGINĂ A RADIO-ului

PARADA SALVATORILOR

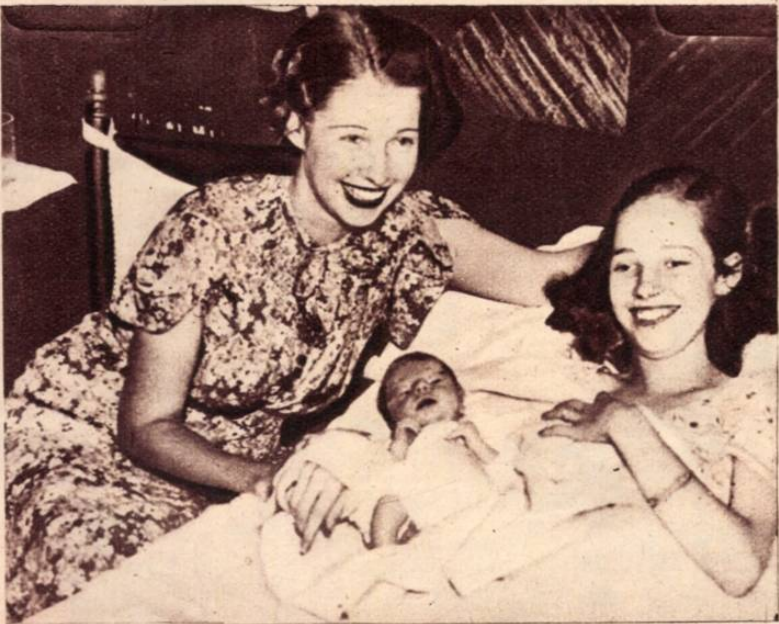
Don Stevens, cunoscutul pilot de planoare, este înfățișat în fotografia noastră lansându-se de pe acoperișul unui automobil, la Redondo Beach, California, la o viteză de 60 mile pe oră. O simplă șină de lemn ține fix planorul pe locul său și abia când mașina atinge o viteză de 50 mile pe oră, pilotul acționează mașinile. Metoda s'a dovedit a fi foarte practică. Planorul din fotografia noastră, cântărește treizeci de pounds.

Din mai mult de 2000 concurente, a fost aleasă, luna trecută la Londra, pentru apropiata expoziție londoneză de radio, ca regină a radio-ului, Miss Elmina Humphreys. Ea va juca rolul principal la reprezentațiile teatrale din expoziție. În fotografia noastră, Miss Elmina Humphreys, după alegere.

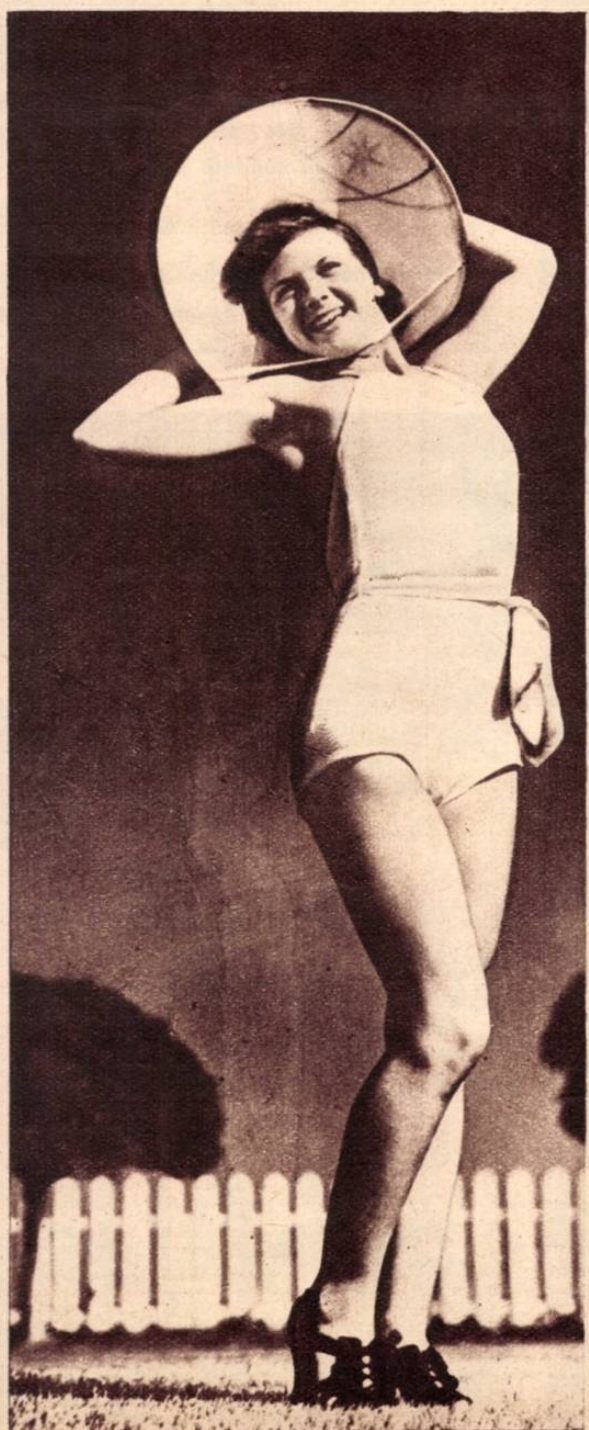

B U N I C Ă LA 28 DE ANI!

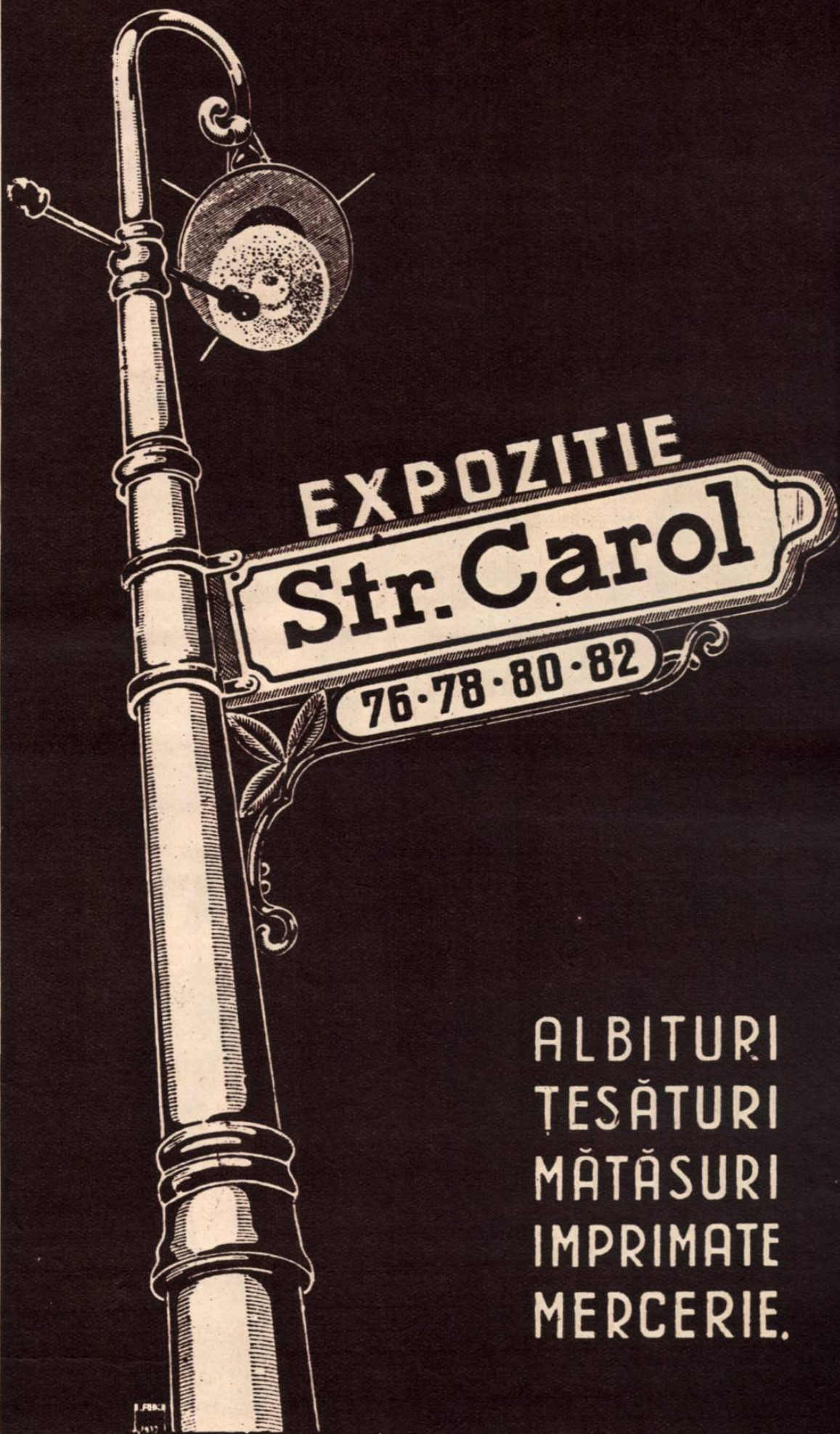
În Statele Unite ale Americii trăiește cea mai tânără bunică din lume! Mrs. Georgia Watson s'a căsătorit la 12 ani, și în anul următor a avut o fată. Aceasta, s'a căsătorit la 15 ani și săptămâna trecută a devenit fericită mamă a unui băiat voinic. Astfel că Mrs. G. Watson este bunică, la vârsta de 28 de ani. Ea a avut trei copii până la vârsta de 18 ani. Fotografia noastră înfățișează pe bunică (28 ani), mamă (15 ani) și pe copil (câteva zile).

REGINA CURCUBEULUI CALIFORNIAN

Se știe că în America este anual o avalanșă de regine, cu diferite nume, care apoi întâlnesc pe rivalele lor, dintre care se alege cea mai frumoasă. Fata din fotografia noastră a primit numele de „Regina Curcubului”. Lucesc oare ochii ei în toate culorile curcubului?

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE ÎN GHIARE

ALBITURI
TESĂTURI
MĂTĂSURI
IMPRIMATE
MERCERIE.

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACA 1 - STR. HALELOR 21

FOCUL DELA COPȘA-MICĂ

O sondă s'a aprins la Copșa-Mică. Flăcările ei au amenințat să cuprindă toată regiunea. Reporterul nostru fotograf a reușit să prindă câteva impresionante aspecte ale focului. Vedem astfel o turmă de oi odihnindu-se foarte aproape de locul flăcărilor care s'au întins cu o repeziciune uimitoare.

Doi cosași continuă lucrul cașicum nimic nu s'ar fi întâmplat. În spatele lor se ridică flăcările uriașe.

Operațiunile de stingere au fost foarte dificile și periculoase, mai ales că trebuia să se împiedice întinderea focului la sondele din apropiere.

În timpul nopții, flăcările au răspândit pe o întindere mare în jurul lor, o lumină orbitoare, așa cum vedem în fotografia noastră de jos.

RĂZBOIUL DIN 1877-1878

DE MARTORI OCULARI

NICI nu ți-ar veni a crede, că sunt numai șaiszeci de ani, de când eram sub jug turcesc. Dacă n'ar mai trăi oamenii din acea vreme cari să ne povestească din cele văzute, ni s'ar părea că toate sunt niște născociri.

Când treci pe la porțile IOV-ului, nu se poate să nu dai de vre-un veteran sfătos, cu care să poți sta de vorbă. Eu am întâlnit astfel pe Moș Vasile, înaintat sergent chiar în fața re-dutei Griviței. Cu favoritele albe, bătute de vânt și pieptul plin de decorații, atâr-nate pe mantaua cazonă, povestea :

„Am cucerit noi reduta Grivița, la 30 August 1877. Dar în dosul ei a răsărit alta... Nu se mai isprăviau! Turcii stăteau la pândă în adăposturi bine pregă-tite și cum ridicam capul din șanț, trăgeau... Numai noaptea ne mai furișam prin vre-

un lan de porumb; uneori toată hrana pentru o întreagă zi era un porumb necopt...” Amintirile lui Moș Vasile au răscolit și pe ale mele. Aveam pe atunci 3 ani și jumătate; totuși mi-aduc a-minte, par'că ar fi fost eri... Tatăl meu avea o farmacie în orașul Mihăileni din jud. Do-rohoi, într-o casă având la fațadă stâlpi rotunzi de zid și o terasă de piatră.

În fața farmaciei noastre s'au oprit grănicerii din Mihăileni, înainte de a-și lua drumul, pe jos, spre Dunăre, căci tren nu era. Mi-i aduc aminte de soldații voioși, bine îmbrăcați, cu vârful poalelor mantalei ridicate până la brâu, cu ba-ionete foarte lungi, așezate la armă și unii cu felinare, cari se clătinau în colo și'n-coace la gura puștii.

Compania a făcut front în stradă, iar ofițerii strânși pe terasa farmaciei, au ciocnit cu toții câte un păhărel de licheur, preparat de tata. Iar lumea din oraș, strânsă în ju-rul ostașilor le ură să se'n-toarcă sănătoși.

Mulți orașeni — și mai ales orașence — i-au petrecut până departe, pe drumul spre Iași...

Chiar în aceiași zi, coana Emilia Bucșenescu, văduva lui Aga Bucșenescu a adunat în casa ei, de peste drum, o droaie de copii — printre cari eram și eu — și ne-a pus să facem scamă.

Fiecăruia i s'a dat câte-un petec alb de olandă din care ne învăță să scoatem firele, pe cari le puneam apoi grămadă.

„Pregătim ajutoare pentru răniții din războiu” — ne-a explicat coana Emilia. În capul meu se petrecea ceva straniu. Cuvintele „răniți”, „războiu”, „învingă-tori”, se învăteau, producându-mi un sentiment de neliniște. Greutatea și răs-punderea prin care trecea țara și fiecare dintre locuitori, erau lucruri, pe cari nu le putea cuprinde o minte de copil.

Deocamdată, falanga noastră mică făcea scamă cu un sentiment de încoștientă plăcere și mândrie, văzând importanța la care ne ridicasem.

Cu acest prilej, cântam cât ne ținea gura :

„Arme, arme,

„Arme ne mai dați!”

Era un cântec nou, răspândit de îndată ce armata noastră a început să treacă Dunărea.

VETERANII ȘI COPIII DE PE VRE-MURI ȘTIU SĂ POVESTEASCĂ TOȚI CĂTE CEVA.

Don sergent Vasile stă de vorbă cu alți doi veterani povestind despre că-derea Griviței, acum 60 de ani, la 30 August 1877.

Iar în timpul asediului dela Plevna, toată lumea fredona:

„Grivița, Grivița fal

„Eu colanul ți-oi lua

„Si'napoi nu ți-l-oi dai”

Imi mai aduc aminte cum tata, care reprezenta Cru- cea Roșie, a adunat din oraș îmbrăcăminte caldă pentru soldați, căci se aștepta un războiu lung, o iarnă grea.

Totuși, după căderea Griviței, se svonise că Turcii se vor da bătuți și războiul se va sfârși repede.

La sosirea acestei vești bune, s'a făcut „mare luminație” la Mihăileni. Toată lumea și-a pregătit de cu zi bulgări mici de pământ umezit, în care fuseseră înfip-te lumânările. Bulgării servind de șfeșnice, au fost așezate pe la fe- restre, câte 5-6, sau mai puține, după puterea gospodarului.

Pe strada care urcă la deal, între grădina publică și bi- serică, s'au dat foc la niște butoaie cu păcură, ale căror flăcări se ridicau până la cer, iar tată-meu, în fața farmaciei, pregătise un foc bengal și cu artificii cu totul nou, spectacol care nu mai fusese văzut până atunci la Mihăileni. Mai ales, rachetele, cari țâșniau în sus, uimira și entusiasmară pe toată lumea. S'a strigat „Ura !”, „Trăiască armata română”; „Trăiască Domnitorul Carol” și s'a cân- tat cu mult avânt : „Am un leu și vreau să-l beau!” cântec pe care mulți l-au tradus în fapt.

Pe acea vreme nu fusese compus încă imnul prin care este slăvit Suveranul Țării. Unii au cântat : „Deșteaptă-te Române !”.

Totuși, războiul nu s'a termi- nat, cu toate că fusese cu- cerită Grivița. Se prevedea acum din nou un lung și greu războiu, proorocire care din fericire, nu s'a adevărit. Mi-aduc aminte că în preaj-

ma Sfântului Niculae, a venit tata acasă într'un suflet, strigând pe stradă :

„A sosit o telegramă că s'a predat Osman Pașa !”

Știrea aceasta care însemna pecetluirea independenței Țării, și chemarea Romă- nilor la o viață nouă, a determinat sărăcirea multor speculanți. Aceștia se îm- bogățiseră în timpul războiului și din lăcomie de câștig își pusese războiul la bătaie, spre a trimite cât mai multe provizii peste Dunăre. Pentru dânsii pa- cea venise prea repede.

Predarea neașteptată a lui Osman Pașa le-a fost fatală, ei fiind angajați în fel de fel de transporturi de merinde, ce se făceau cu carele cu boi, și cari s'au înămolit pe drumurile noroioase ale Bulgariei.

Imi aduc aminte de unul care venea mereu pe la noi, pe acasă, tânguindu-se că nu știe nimic de soarta carelor sale.

Vizita la IOV mi-a reîmprospătat toate aceste amintiri, așa că m'am pomenit nu prea atent la vorbele lui Moș Vasile, care-și termina povestirea astfel :

— Și așa cum îți spuneam, de multe ori n'am avut ce mânca, dar dar de lăsat tot nu ne-am lăsat...

ALEX. F. MIHAIL

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

Bulevardul Carol 57 fost 39.

Telefon: 3.52.73

D-NA Dr. M. RABINOVICI, dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează : negi, pistrui, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite.

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

MIERCURI. — ORA UMORULUI

Clujul e un oraș, unde antagonismele trăesc în bună vecinătate. Ca să împaci extremele, să durezi o punte între două maluri, ce stau gata să se prăvale unul peste celălalt, îți trebuie multă răbdare, fantezie și umor. Mai ales umor.

Trebuie să ai sensibilitatea fină a umoristului, care știe să prindă momentele tragice ale vieții și profunda sa înțelepciune, ca să feși punți peste prăpastiile vieții cu acul fin al zâmbetului. Nu e oare Charlot, geniul umorului contemporan, un Prometheus, care mângâie penele pasărei ce-i sfărtecă măruntaiele? S'a spus că numai adevărul trecut prin focul umorului e un adevăr autentic.

Deaceea, Clujul e și o cetate a științei.

Despre marele Mazariu se spunea, că oridecâteori pune biruri noi, întreba pe guvernatorii provinciali despre supușii lor: *Chantent-ils? — Ils chantent, Monseigneur. — Eh bien, s'ils chantent, ils payeront.* Dacă supușii cântă, deși plătesc biruri grele, atunci sunt oameni cu umor, deci vor mai plăti. Umorel știe să înfrunte toate obstacolele vieții, pentru el nimic nu e ireparabil, pentru că el transformă primejdiiile în cioturi și miciile satisfacții în bucurii imense.

Înțelepții de la Cluj au înțeles acest lucru.

Există, acolo, un Institut de psihologie experimentală sub conducerea d-lui Prof. Ștefănescu-Goangă. Zilele trecute, Institutul a elaborat niște principii de *igienă mintală* pentru intelectuali, expuse, pe larg, într-o lucrare, apărută sub titlul „Indrumări Universitare”.

D. profesor rezumă în 20 de puncte, acest catechism al echilibrului sufletesc și ne arată cum putem evita urmările sbuciumului vieții moderne, care poate duce la turburări serioase ale minții noastre.

Printre cele douăzeci de reguli, a 11-a ne desvăluie caracterul clujan al Institutului de psihologie. „*Umorel*, spune acest paragraf, *este un tonic al sufletului, un element ce provoacă destinderea efectivă*”. Așa dar, după sfatul acestui catechism, va trebui să deprindem pe elevii de școală cu armele fine ale umorului. Și dacă am înțeles gândul d-lui profesor, va trebui să introducem în școli și în universități o oră de umor.

Înțelegeți, oare, câtă destindere am avea în atmosfera tulbură a școlilor, după o singură oră de umor! Toate adevărurile și minciunile s'ar topi în această oră; ar lepăda toată sguza depusă de convenționalismul societății, ar răbufni toate animozitățile, toate neputințele și în sufletul elevilor, astfel curățat de acest vesel hormon, ar rămâne, doar, piatra nestemată a valorilor autentice. Ora umorului ar evita multe conflicte și ar înlătura tragediile de fine de an. Un repetent ar duela cu profesorul pe terenul amenajat în timpul anului și împăcarea s'ar face pe loc.

Defunctul ministru al Angliei, Sir Austen Chamberlain, povestește în memoriile sale, că Briand, fiind la Geneva, a fost „lucrat” de propriul său secretar. Întors la Paris, Briand fu nevoit să-și dea demisia. Pe când se afla la ușa președintelui Republicii împreună cu secretarul său, punând mâna pe clanță, el adresă fostului colaborator următoarele cuvinte: „Cât ar face în valută modernă arginții lui luda?”. Briand și secretarul său, intrară, surâzând, în cabinetul președintelui. Umorel îi împăcase.

JOI

„*Femeea Elena Badea, din strada Mărțișor nr. 31, de 24 ani, vrea să dea de suflet fetiței de 11 luni. Ea se mai obligă s'o și alăpteze, în schimbul întreținerii, până la vârsta de 2 ani. Fetița, foarte frumușică, e în completă stare de sănătate*”... E un anunț copiat dintr-o gazetă.

Vedeți bine, că Elena Badea e, la vârsta de 24 ani, *femeea* Elena Badea. La vârsta, când rochia, pălăria, coafura și pantofii îți dau silueta unei Diane sportive, Elena Badea e o femeie, cu un copil de 11 luni, pe care trebuie să-l dea de suflet. Viața a deșălat-o, a îmbătrânit-o, și acum își bate joc de rodul pântecului ei.

Fetița e foarte frumușică. Tânăra mamă, ajunsă femeie, nu

re de sănătate, mama vrea s'o dea de suflet. La 11 luni, isvoarele laptelui încă n'au secat. Așa dar, nu numai sufletul de mamă, dar tot trupul ei se va frânge de durere.

Elena Badea e tânără și judecând după instinctul ei matern, care n'o lasă să-și arunce odrasla în drum, ea ar putea munci, ar fi gata să îndure toate poverile unei munci istovitoare, numai să-și vadă copilul.

Nici nu are multe trebuințe. Dacă se obligă să alăpteze copilul, la alții, până la 2 ani, cu atât mai mult și-l poate alăpta acasă. Dar mizeria i-a secat „al laptelui isvor”. Așa dar, femeea Elena Badea are nevoie de un câștig cât de mic, care să ofere copilului un sân cu lapte. Adică, prețul câtorva sprizuri luate la bodegă, de doi bătrâni, cu arterele sclerozate.

Persoanele binevoitoare, cari vor răspunde apelului femeii Elena Badea să se gândească o clipă, să cumpănească bine. Dacă sunt oameni cu stare să nu răpească sufletul mamei. Dați-i să muncească și aveți satisfacția, văzând cum fetița se zbungue în jurul unei mame fericite.

VINERI. — OLD BRITANIE

rei Britanii au fost atacați de aviatorii japonezi, cu intenția destul de vădită de a provoca pe bătrânul Albion.

La nota de protest a Ministrului de Externe al aceleiași Mari Britanii, Japonia a răspuns că va ancheta...

În Marea Mediterană, un submarin „necunoscut”, atacă un vas de război al Marii Britanii. Flota engleză din Gibraltar pornește în căutarea submarinului care-și face mendrele sub valurile albastre ale mării. Deși e „incognito”, submarinul pare să fie prea cunoscut de comandanții flotei engleze. De-altfel, „incognito” înseamnă că-l vezi, îl

îndrăznește să afirme, că fetița ei e frumoasă cum alta nu se mai află. Prea ar fi să-și strige în lume singura ei fericire. Și cu glas umil, abia îndrăznește să ne spună că fetița e „frumușică”. Dar, ca să nu-și înjosească odorul, își ia inima în dinți și adăogă în surdina că „e foarte frumușică”.

Și cum e foarte frumușică, în completă stă-

cunoști, dar te faci că nu-l recunoști. E la mintea omului, că submarinul, care voiajează „incognito” nu se va da de gol și n'a așteptat să vină flota engleză ca să-i pună sare pe coadă.

După o plimbare de câteva zile pe mare, vasele engleze se vor întoarce la origine, cu satisfacția că au salvat prestigiul Angliei.

Presa, înregistrând faptele, afirmă că Anglia „își calcă pe inimă”, ca să salveze pacea în restul lumii. Dacă Anglia e, într'adevăr, atât de devotată păcii universale, încât ar fi gata să-și jertfească ambasadorii din toate țările și să răspundă cu fumul crucișetorelor plimbărețe la atacul submarinelor „necunoscute”, atunci ne putem culca pe o ureche. Pacea mondială nu va fi turburată niciodată.

Și ca să fie consecventă, suntem siguri că Anglia nu va șovăi, o clipă, să-și împartă coloniile, să-și destrame întregul imperiu colonial, numai ca să salveze pacea lumii. Dacă ar ceda Japoniei, India și Australia, niponii ar părăsi cu aeroplanele teritoriul chinez. Iar Italia și Germania ar cădea de-acord asupra resturilor ospățului britanic.

Se vede treaba, că altul e motivul pentru care Anglia „își calcă pe inimă”. Adică motive sunt două: popoarele în luptă n'au slăbit suficient, iar imperiul nu e destul de înarmat. La momentul oportun, Anglia va interveni, pentru că un glonte a speriat cățelulul unui ambasador. Și-atunci, fiți siguri că tot Britania va avea ultimul cuvânt.

SĂMBĂTĂ. — UN OM CONSECVENT

A murit Andrew Mellon, fost ministru de finanțe, când președintele Statelor Unite era celebrul întru memorie, Harding. Mellon l-a supraviețuit pe fostul său președinte, a isbutit să preia conducerea a 150 concesiuni industriale și să ajungă deținătorul unei averi, evaluată la opt miliarde dolari. Cât face în lei, nu mă încumet

să apreciez, dar bănuiesc că trebuie să fie o cifră cu tare multe zeruri. Între președintele Harding și ministrul său, Mellon, destinul l-a ales pe cel din urmă, pentru că ministrul a rămas un partizan devotat al lui John D. Rockefeller, alias stăpânul societății mondiale de petrol, Standard-Oil.

Era pe la 1920. Partidul republicanilor, adică al asociaților societății de petrol Standard-Oil, isbutise să aducă la Casa Albă din Washington pe senatorul Harding. Noul președinte era prizonierul lui John D. Rockefeller. „Diplomația americană se transformase, din acest moment, într'un birou special al intereselor lui Rockefeller” — scrie Antonie Zischka.

Harding executa ordinele venite din birourile lui Standard-Oil, care era în luptă cumplită cu Shell, adică Deterding. Atunci fu numit la Departamentul externelor, M. Hughes, unul din directorii de la Standard, iar la Finanțe, fu chemat Andrew Mellon.

Nu dură mult și președintele Harding încercă să se elibereze de sub influența apăsătoare a lui Standard și întocmi câteva legi, cari contraziceau interesele acestei societăți petrolifere. Dar într-o zi, președintele Statelor Unite dispăru. Părăsise, pe neașteptate, Capitala, ca să plece, undeva, în nordul țării, pentru odihnă.

Peste câteva zile, o telegramă din Vancouver anunță, că Harding a murit subit, înțepat de o

insectă veninoasă. Alții spuneau, că a fost otrăvit de propria-i soție. Versiunea oficială afirmă, că Harding a murit în urma unei intoxicații alimentare. în orice caz, a fost o moarte misterioasă. Andrew Mellon, a rămas, mai departe, la postul său și, spune presa, a făcut minuni cu tezaurul Statelor-Unite. Pentru care fapt, a fost menținut în această funcție de președintele Coolidge și de Hoover.

Dar, spun ziarele, pe la 1933, în timpul unei campanii împotriva corupției și sustragerilor miliardarilor americani dela obligațiile fiscale, Mellon a fost și el urmărit pentru neplata sumei de 600 milioane dolari. De la venirea președintelui Roosevelt, steaua fostului ministru al Tezaurului american, s'a întunecat complet. La deschiderea testamentului s'a văzut, că miliardarul a rămas sărac. Averele și-o donase în timpul vieții, ca să nu plătească fiscalul, nici după moarte. Andrew Mellon a fost un om consecvent.

DUMINECĂ — ROBOTUL SĂRUTULUI

La oficiul telegrafic din Atlantic City, s'a primit dăunăzi, o telegramă, care a pus în încurcătură toată poșta Statelor-Unite. Un funcționar, ocupat cu slujba, rugă oficiul să transmită prin factor, o sărutare logodnicei sale de ziua ei onomastică. Cum tarif special pentru asemenea comisiuni nu există, factorul a fost trimis la

domiciliul logodnicei funcționarului, unde s'a executat întocmai. Factorul — băiat frumos, logodnica funcționarului tânără — lucrurile s'au aranjat spre satisfacția celor trei părți interesante.

A doua zi, însă, întâmplarea a făcut ocolul presei, iar americanii, dornici de senzații, s'au apucat să-și telegrafeze sărutări. Fetele bătrâne rugau pe frații lor din alte orașe să le trimească sărutări telegrafice, iar babele și le telegrafiau singure. Factorii poștali nu mai pridideau cu sărutările, deși, în fiecare zi, izbucneau scandaluri, scene de familie, mustări, certuri, spre marele haz al presei și mai ales al poștei. Într-o bună zi, Compania telegrafică anunță, că nu mai primește să transmită telegramele buclucașe, din motive de ordin igienic și moral. În primul rând nu poate garanta starea fizică a factorului și apoi nu-și ia răspunderea autenticității semnatarului.

Dar motivele invocate au fost numai un tour de fox-trott american. Având în vedere toate aceste riscuri, Compania telegrafică adaogă, că a modificat tariful: 5 dolari pentru a telegramă transmisă unei persoane până la 35 ani și zece dolari pentru o sărutare dela 35 ani în sus. Pe de-altă parte, presa face o reclamă nebună acestei inovații, iar americanul plătește ca... altul să sărute. Așteptăm, după cum speră New-York Times, să vedem în curând un film intitulat „Robotul Sărutului”, pentru că moda americană să se întindă peste tot întinsul Europei. Și-atunci vom fi dintre primii, cari să candideze la umilul post de factor telegrafic, robot al sărutului, pentru persoanele de la 35 ani în sus.

LUNI — FEBRA TIFOIDĂ

Ce-am spune, dacă într-o bună zi, gazetele ar trage clopotele alarmei, că există un caz de ciumă în Capitală? Groaza ar bate la toate ferestrele și la toate inimile cetățenilor. Ni s'ar părea că Moartea a descălicat și umblă, cu pași mari și coasa în mână, peste blokhousurile Capitalei. Dar ciuma e imposibilă în Capitală așa că nu avem nici-un motiv de alarmă. Nici holera nu poate pătrunde până în meleagurile noastre. Să

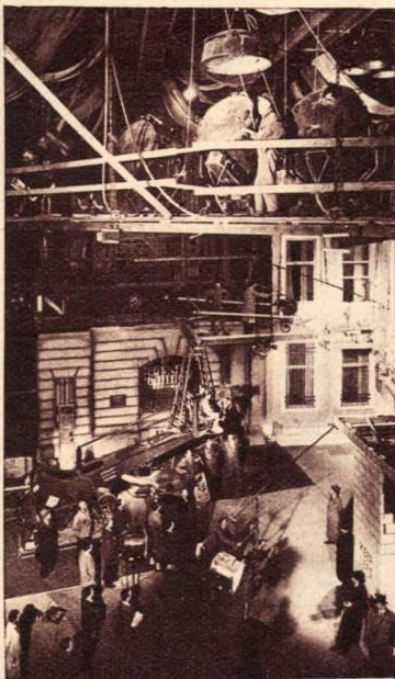

epidemii, la Iași și în alte târguri ale Moldovei. Săptămâna asta, febra tifoidă a izbucnit și la Focșani.

Când avem, astăzi, toate mijloacele de identificare și de combatere a boalei, când știința ne indică toate măsurile, cari trebuiesc luate împotriva acestei epidemii, de ce ne lăsăm bătuți de un dușman, pe care-l putem răpune cu ușurință? Boala a devenit endemică, bacilul și-a găsit cele mai tănuite ascunzături, de unde pânzește trupul copiilor și al adulților. Totuși, medicina e, astăzi, în stare să distrugă toate cuiburile bacilului și febra tifoidă să devină, ca și holera și ciuma, o amintire urâtă.

Dacă acest lucru nu e cunoscut edililor dela Focșani sau Iași, Ministerul Sănătății trebuie s'o știe. Dacă lipsesc fondurile, un apel adresat cetățenilor urbelor respective va deschide toate pungile, pentru că e în joc sănătatea și viața copiilor. Febra tifoidă n'are ce căuta într-o țară, cu trei facultăți de medicină și cu atâtea iluștri reprezentanți ai igienii și bacteriologiei.

MARȚI — STAGIUNEA FILMULUI

Se deschid stagiunile de toamnă ale cinematografului. Pe ziduri, au început să apară reclamele. E o întrecere de titluri bombastice, de fraze cari vor să spargă catapiteasma Capitalei. Vedetele din anii trecuți au apărut, pe afișe, cu aluri noi, studiate și îmbietoare. Frecventatorul fidel al sălilor de cinema, se întreabă ce-i aduce noua stagiune. Și gândul nu-l poartă la numele filmelor, ci, în primul rând, se gândește la vedetele din acest an. Acesta e păcatul ecranului, care a avut, odinioară, pretenții de artă. Filmul există prin vedetă, iar întreaga desfășurare a peliculei se concentrează în jurul protagonistului. Retușați puțin figura vedetei și filmul devine banal, nu mai poate rezista o singură zi pe ecran.

Teatrul, de pildă, cunoaște și a cunoscut momente de criză, dar domeniul acestei arte e atât de vast și sursele atât de inepuizabile, încât poate ieși, oricând, învingător. Filmul suferă de un viciu inerent. Ii lipsește trăsătura principală, care să-l lege de noțiunile artei adevărate. N'are, cum se spune, acea calitate, *qualité-maitresse*, proprie, care să-i dea o personalitate distinctă.

spună, însă, bătrânii, dacă aceste două motive n'au fost stăpâne, pe vremuri, peste târgurile Principatelor românești. Holera a rămas, astăzi, un punct de reper pentru istorie și pentru memoria bătrânilor.

De ce, dar, se pomenește în fiecare an de epidemii de febră tifoidă? Nu e vorba de cazuri izolate, ci de adevărate

Dacă rămânea mut, filmul ar fi devenit artă prin geniul neîntrecut al lui Chaplin. *Goana după aur*, transcrisă în amănunte, analizată de ochiul fin al unui scriitor, poate intra în literatură, alături de cele mai noi romane.

Dar filmul nu se poate fixa, încă, în tiparele proprii. El e, mereu, în căutarea unor forme noi. În fiecare an, îl vedem cu o altă noutate, luată din cabaret, din music-hall, de la teatru, până și din... industrie. Și noutățile se învechesc cu repeziciunea... filmului.

Ca să fie artă adevărată, filmul trebuie să ne dea ceva permanent, o operă, care să poată fi reluată oricând și oriunde. În afară de filmele mute ale lui Chaplin, nici-unul din filmele sonore nu poate pretinde la această... eternitate. De aceea, vom cerceta cu aviditate programul noii stagiuni, ne vom opri curioși, la unele nume celebre, ca la sfârșitul stagiunii să simțim, iară, imensul gol, lăsat după pârâitul mitralierelor luminoase de pe ecran.

B. IOSIF

REDAȚI DINTILOR ÎNGALBENIȚI ȘI DECOLORAȚI ALBEAȚA LOR NATURALĂ

Kolynos elimină rapid petele și decolorările și dă dintilor o albeață sclipitoare. Încercați Kolynos și notați rezultatul.

Economisiți, cumpărând tubul mare

KOLYNOS DENTAL CREAM

TRANSPIRAȚIA PICIOARELOR

combate

PODEOL

CSANDA

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gâtului și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLPF HOFFMANN

fost asistent la clinica univ. din Berlin

București, B-dul Domniței 30 bis

Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

Cosmetica Medicală

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin Diatermie după sistem Prof. Kromayer. Ingrijirea feței, (coșuri, negi, etc.) prin masaje electrice și hormoni. Cura de slăbire. Mască „Hollywood”. Consult. 10 — 12; 4 — 6 și cu ore reținute.

B-dul. Elisabeta, 3 A. vis-avis Cercul Militar. Tel. 3.28.35.

PURGATIV IDEAL

PURGEN[®] BAYER

LĂCUT-SIGUR

RAPID

PURGEN

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select

MAI TÂNĂRĂ ÎN FIECARE DIMINEAȚĂ

O nouă rețetă readuce tinerețe și frumusețe în timp ce dormiți

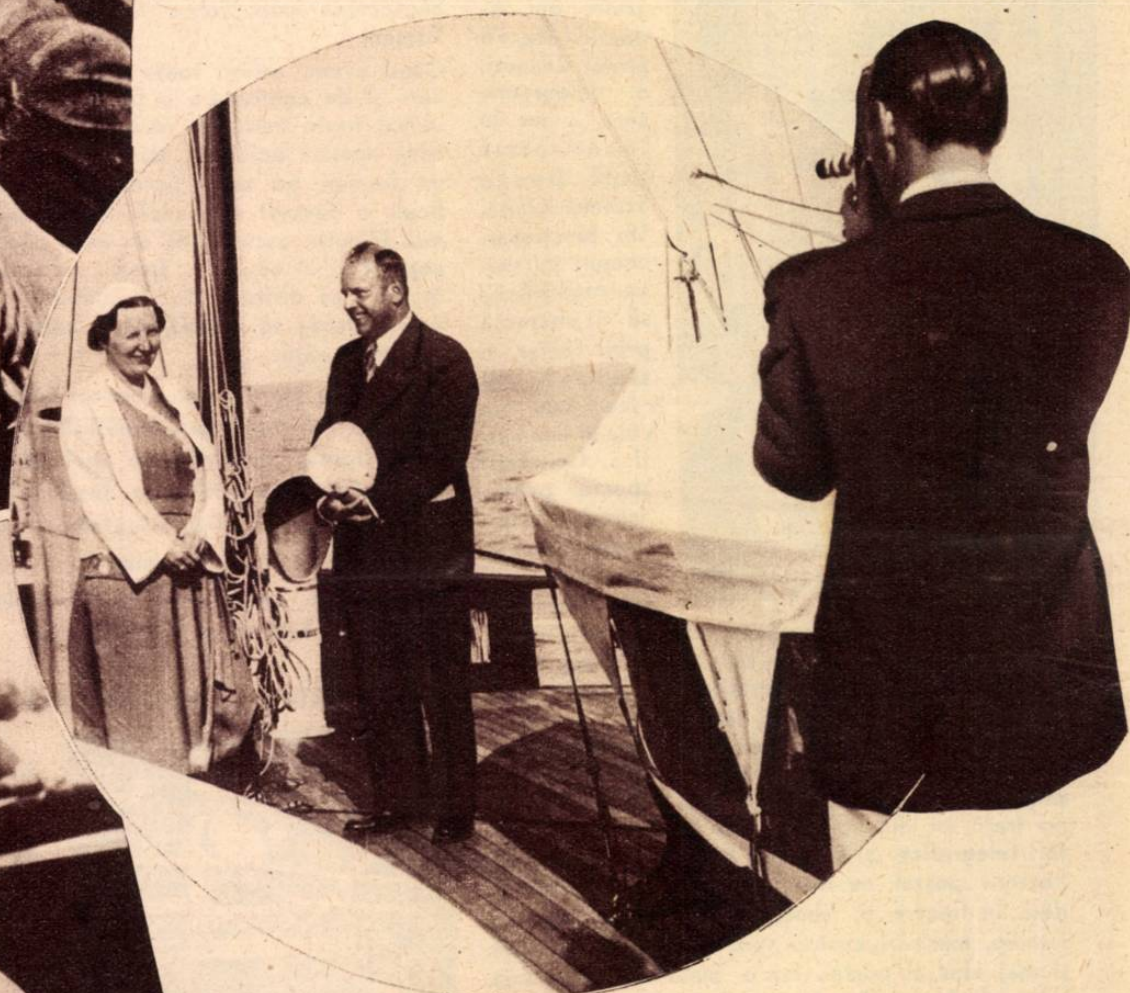
O piele mai fragedă, mai limpede — mai TANARĂ. Sbarcitură și încrețituri îndepărtate. Pare o minune. Într-adevăr nu este decât încă un triumf al științei moderne. Din Viena ne-a venit uimitorul descoperire a „Biocelului” — al prețiosului element natural pe care pielea trebuie să-l aibă pentru a arăta tânără, și care a fost extras de către Prof. Dr. Stejskal din adâncul celulelor cutanee ale animalelor tinere. Acuma și *Dr. v. puteți nutri pielea cu „Biocel” în fiecare seară. E conținut în Crema Tokalon, culoarea roză, celebra Cremă de Paris. Ea nutrește pielea ca să arate cu 10 ani mai tânără. Ziua întrebuințați Crema Tokalon culoarea albă. Ea disolvă coșurile, strânge porii dilatați și face pielea în puține zile limpede, netedă și catifelată. Se garantează rezultate satisfăcătoare, iar de nu, vi se restituie banii.*

De vânzare la toate farmaciile, drogueriile și parfumeriile din țară.

O REUSITĂ FOTOGRAFIE A VIITOAREI REGINE A EGIPTULUI

Logodnica Regelui Egiptului, Domnișoara Sasi Naz Zulficar, în vârstă de 16 ani, fiica unui judecător din Alexandria, a primit acum numele de Farida (Unica), căci numele ei de până acum, Sasi Naz, era persan. În timp ce în capitală se fac pregătirile pentru nuntă, domnișoara Farida se pregătește, într-o școală de maici, pentru bacalaureat. Reproducem aici cea mai recentă fotografie a domnișoarei Farida Zulficar.

Solemnitatea predării yachtului „Piet Hein“ Prințesii Iuliana și Prințului Bernhard

Luxosul yacht „Piet Hein“ — darul de nuntă al poporului olandez către prinții moștenitori — a fost predat săptămâna trecută. Prințul Bernhard a mulțumit poporului, printr-o cuvântare ținută la radio și transmisă de toate posturile olandeze. În fotografia noastră, prințul Bernhard filmează pe Prințesa Iuliana pe bordul yachtului lor „Piet Hein“.

← PRINȚUL MOȘTENITOR AL ITALIEI LA LIDO-VENEȚIA

Prințul moștenitor al Italiei, Umberto de Savoya, se află actualmente la expoziția internațională cinematografică, din Veneția.

În fotografia noastră: prințul moștenitor al Italiei (dreapta) întreținându-se cu prietenii pe plaja hotelului Lido Excelsior.

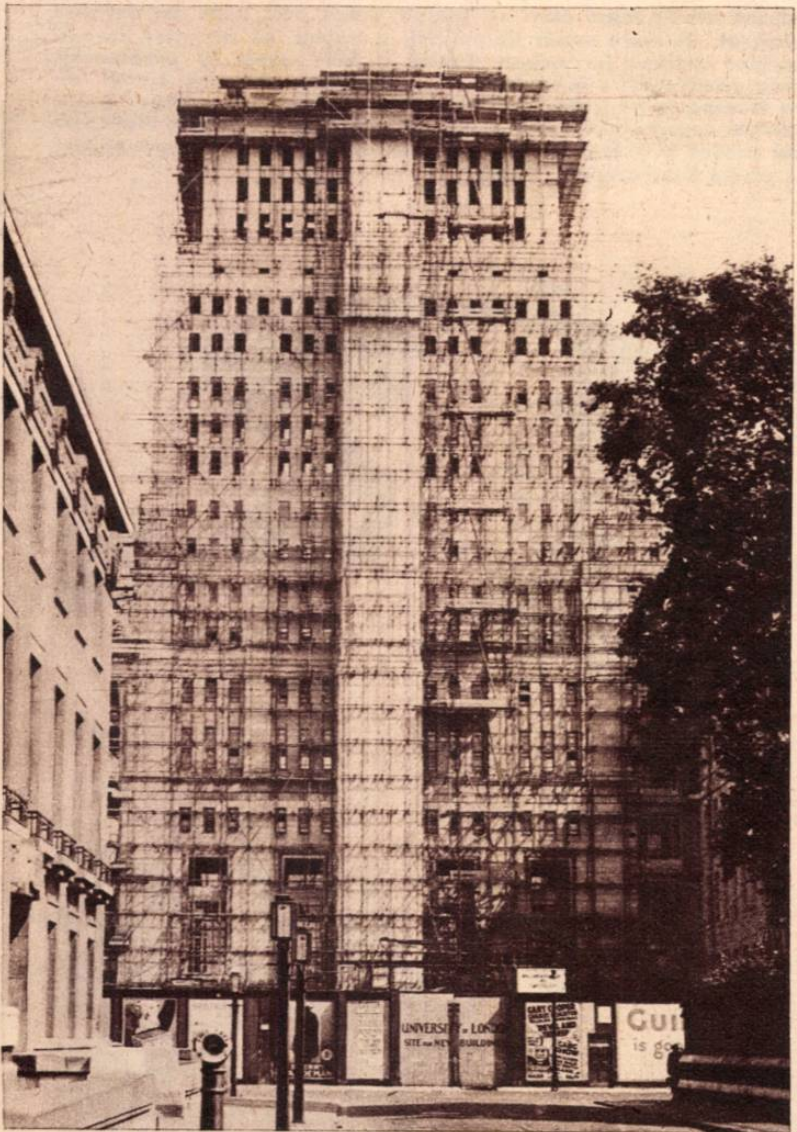
Din cauza unei erori tehnice a apărut în pag. 16 a revistei, după titlul „Parada Salvatorilor“ un text greșit. În realitate, fotografia respectivă înfățișează un grup de salvatori de pe plaja Californiană, Veneția, în timpul apelului.

PRIMA FOTOGRAFIE A TERORIȘTILOR PORTUGHEZI CARI AU PLĂNUIT UN ATENTAT LA VIAȚA PREȘEDINTELUI SALAZAR

La Lisabona a fost arestată o bandă de teroriști, cari plănuiseră un atentat la viața președintelui Salazar, pregătind și bombele necesare. În fotografia noastră, cei cinci teroriști cari au putut fi prinși și arestați înainte de a atenta la viața domnului Salazar.

NOUA UNIVERSITATE LONDONEZĂ

Universitatea Londrei, ale cărei săli erau răspândite până acum prin întreg orașul, a căpătat acum un cămin la Bloomsbury, în spatele lui British Museum. Clădirea nu este încă terminată, și se lucrează cu asiduitate pentru desăvârșirea ei. Fotografia noastră înfățișează noua clădire a universității londoneze, puțin timp înainte de terminarea.

● Dați gurei Dv. blândețea dulce a tinereții, prin MICHEL! Buzela obțin culoarea vieții, ce pulsează... devin moi și calde. Și cât este el de indestructibil — o atingere ajunge pentru ziua întreagă. Încercați chiar astăzi acest rouge de buze, mai monden și mai rezistent. Feriți-vă de contrafaceri. Adevăratul MICHEL își poartă numele pe etui.

ȘAPTE NUANȚE FERMECĂTOARE
Blonde — Brunette — Cherry — Vivid
Capucine — Raspberry — Scarlet
Mărimi: De Luxe — Mare — Popular.

Întrebuințați rouge-ul bine aderent pentru un ten încântător; pentru ochi: cosmeticul MICHEL, care nu usură și rezistă la apă.

O nouă pudră aerificată de obraz

*Uimitoare descoperire
a unui chimist de frumusețe
din Paris*

Pudră de obraz de zece ori mai fină și mai ușoară de cât s'a crezut cu puțință până acum! Nu se colectează pentru fabricare decât pudra care plutește în aer. Acesta e noul procedeu uimitor, inaugurat de un chimist din Paris și adoptat de Tokalon.

De aceea Pudra Tokalon, celebra Pudră de Paris, se întinde atât de neted și de proporționat, acoperind pielea cu o poșgărită subțire, aproape invizibilă, de frumusețe. Rezultatul este o drăgălașă arătare cu totul naturală, așa de diferită de grelele pudre demodate cari nu dau decât o înfățișare sulemenită. Pudra Tokalon mai conține și Spumă de Cremă care o face să se mențină pe piele 8 ore în șir. În restaurantul cel mai cald, obrazul Dv. nu mai are nevoie să fie „reimprospătat”, dacă întrebuințați Pudră Tokalon. La sfârșitul unei lungi serate de dans, obrazul Dv. tot va fi proaspăt și fără luciu. De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

Femeia MODERNĂ

fumează

...pentru că fumatul este stimulentele gândirii în timpul muncii, o destindere a nervilor în repaus.

Totuși, doamnele nu suportă orice țigaretă. Conștiință de acest fapt, Casa Autonomă a Monopolurilor a lansat o țigaretă specială, fabricată dintr'un tutun superior, — Doina — care, dela scurta-i apariție pe piață, a cunoscut un adevărat succes.

ȚIGARETA
DOINA

CAM

DE VÂNZARE LA
TOATE DEBITELE
C. A. M.

Intrarea în Palatul comunal al Primăriei sect. I, Galben care se va inaugura în curând. Palatul a fost construit sub primăria lui ing. I. Săbăneanu.

MIȘCĂRI DE STRADĂ LA LONDRA CU PRILEJUL PRIMIRII LUI ROBERT TAYLOR, NOUL IDOL AL ECRANULUI

La sosirea lui Robert Taylor în gara Waterloo din Londra, s'au adunat mii de femei care se agitău vrând să-l vadă pe artistul preferat. Un mare număr de poliști a trebuit să intervină ca să mențină ordinea, iar Robert Taylor a fost nevoit să părăsească gara printr-o esire laterală. Un automobil, care era bănuț că va transporta pe Robert Taylor, a fost distrus de mulțime. Fotografiile noastre înfățișează: dreapta: mulțimea în fața gării Waterloo din Londra și stânga: Robert Taylor salută publicul depe vapor, în portul Southampton, Anglia.

LILI DAMITA

ASISTĂ LA CAMPIONATUL DE TENIS

AL ARTIȘTILOR DE CINEMATOGRAF

Fotografia noastră înfățișează pe Lili Damita și pe soțul ei Errol Flynn, care a câștigat campionatul de tenis al artiștilor de cinematograf, desfășurat săptămânile trecute la Santa Catalina Island, în California.

**NOSTALGIA ULTIMEI
ZILE DE VILEGIATURĂ**
Frumoasa vizitatoare își ia rămas bun
dela munți, dela coline și dela pă-
durea de brazi. In suflet mai păstrează
doar amintirile.

ANUL XI No. 556

15 SEPTEMBRIE 1937

10 LEI

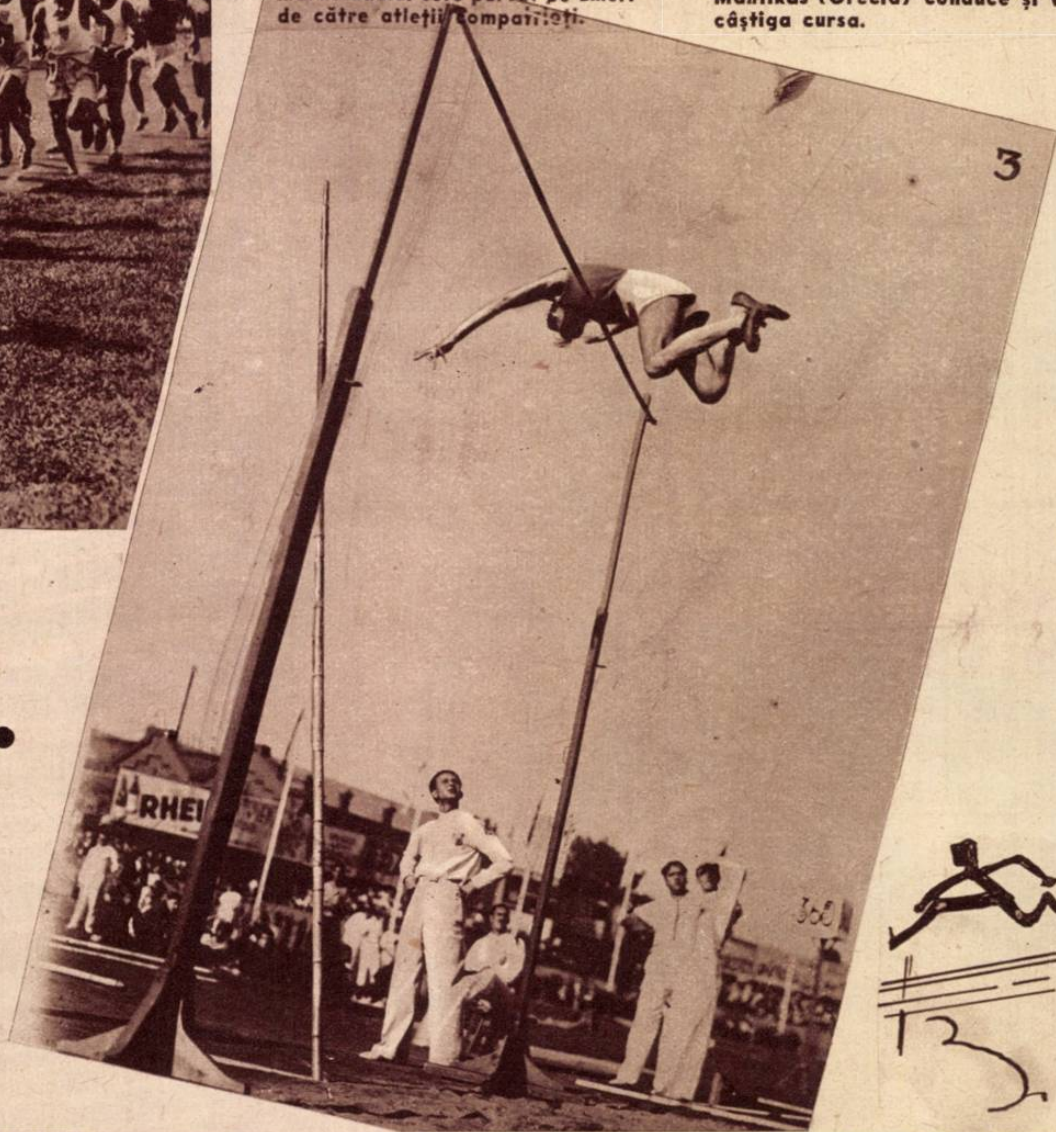
25.000

DE OAMENI AU ASISTAT LA INCHIDEREA JOCURILOR BALCANICE

Duminică s'au desfășurat pe stadion-ul A. N. E. F. probele ultimei zile a balcaniadei de atletism, care a înregistrat un succes atât de categoric. 25.000 de oameni au ținut să asiste la această ultimă zi a olimpiadei în miniatură. Fotografiile noastre înfățișează:

1. Concurenții, pornind în cursa maratonului balcanic.
2. Kiriakides (Grecia), câștigătorul maratonului este purtat pe umeri de către atleții compatrioți.
3. Neil Hardt (România) sare 360 cm. cu prăjina.
4. Cursa de 110 metri garduri (finala). Mantikas (Grecia) conduce și va câștiga cursa.

VEȚI AVEA DINȚI UIMITOR DE ALBI
Este atât de ușor, DACĂ, întrebuințați Kolynos. Kolynos dă dinților un farmec captivant, un luciu incomparabil! Retineți aceasta: Kolynos este economic: durează de două ori cât trebuie ordinare, întrucât nu vă trebuie decât jumătate din cantitatea obișnuită. Încercați „procedul periei de cat” cu un singur centimetru de Kolynos. Veți fi încântați de rezultate. Economisiți - cumpărând tubul mare

KOLYNOS
DENTAL CREAM

S'AU DESCHIS ȘCOLILE

Solemnitatea dela liceul „Regina Maria”. D-ra Leonida rostește un discurs.

Săptămâna trecută a avut loc deschiderea școlilor în Capitală. Reporterul nostru fotograf a prins câteva imagini la diferite școli din Capitală, în prima zi a reluării cursurilor. Publicăm aceste imagini.

Elevii liceului „Lazăr” fotografiați în timpul sfeștaniei de reluare a cursurilor.

Sfeștania dela liceul „Spiru Haret”.

Un grup de eleve ale institutului „Moteanu”.

Un grup de eleve dela liceul „Carmen Sylva”, în prima zi de școală.

(Fotografii Berman).

Și pentru copii este

pasta de dinți „Odol”

pasta de dinți potrivită, căci pasta de dinți Odol nu este mai tare ca smalțul dinților.

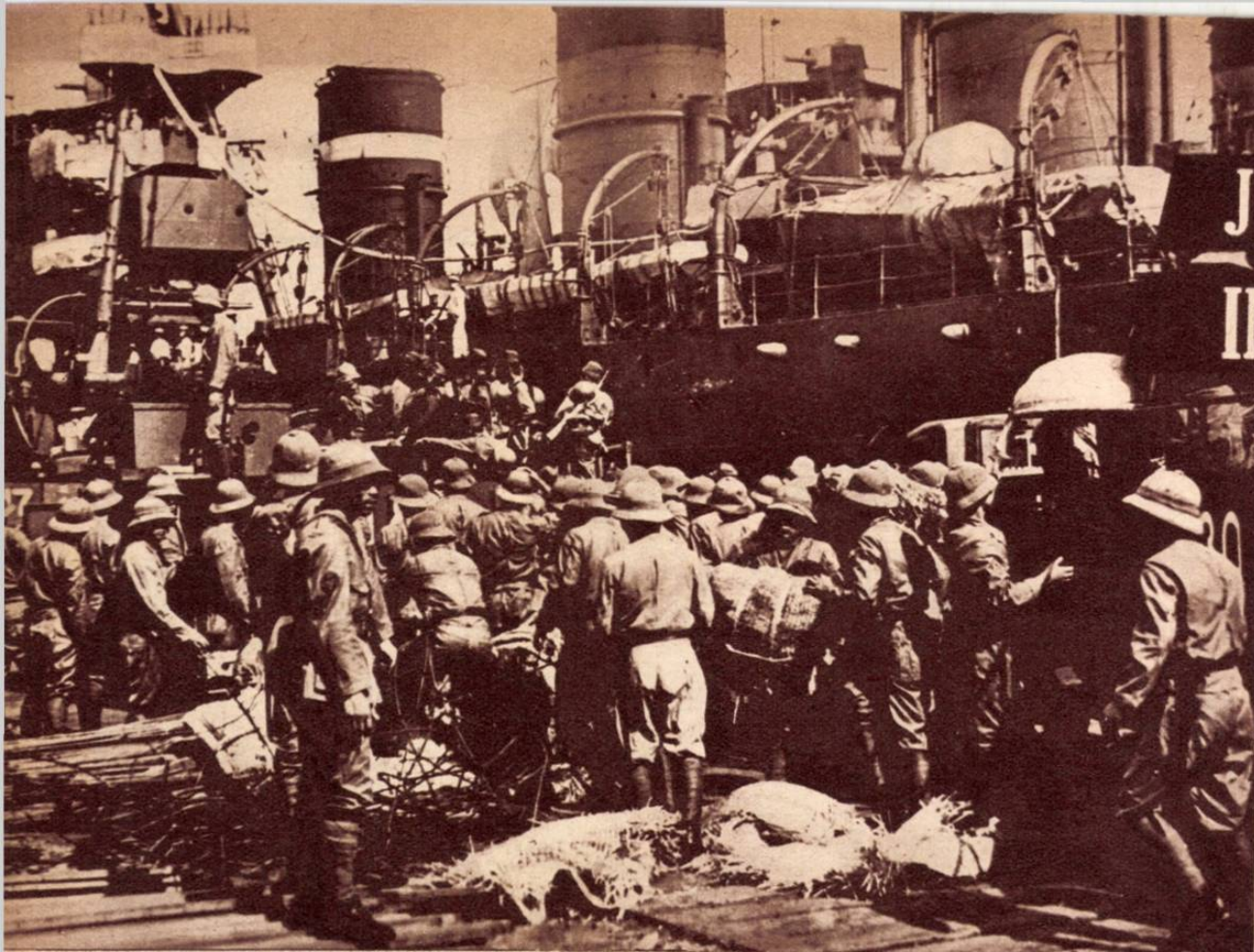

Prin urmare, ea nu poate dăuna smalțului, ci pe lângă curățirea dinților, ea împățează întregul organism.

Dacă întrebuințați pasta de dinți Odol, pentru curățirea dinților Dv., îngrijiți cu adevărat dinții, căci pasta de dinți Odol menține dinții sănătoși.

ODOL

PASTA DE DINȚI

JAPONIA TRIMITE INTĂRITURI LA SHANGHAI

Spre a frânge rezistența opusă de chinezi, japonezii au debarcat noi trupe la Shanghai. Fotografia noastră înfățișează trupele japoneze debarcând de pe vasele sosite pe râul Jangtse, la Shanghai.

APĂRĂTORII CONCESIUNILOR FRANCEZE LA TIENTSIN

Pentru a evita ca locurile de concesiune franceză să devină câmp de luptă în războiul chino-japonez, trupele de polițiști francezi au construit baricade și pereți de saci cu nisip, în dosul cărora își exercită postul de păzitori.

CÂMPUL DE LUPTĂ DELA TIENTSIN

Infanteria japoneză înaintază, sub focul artileriei, printr'un câmp de porumb, în apropiere de castelul Yuangping, lângă Tientsin.

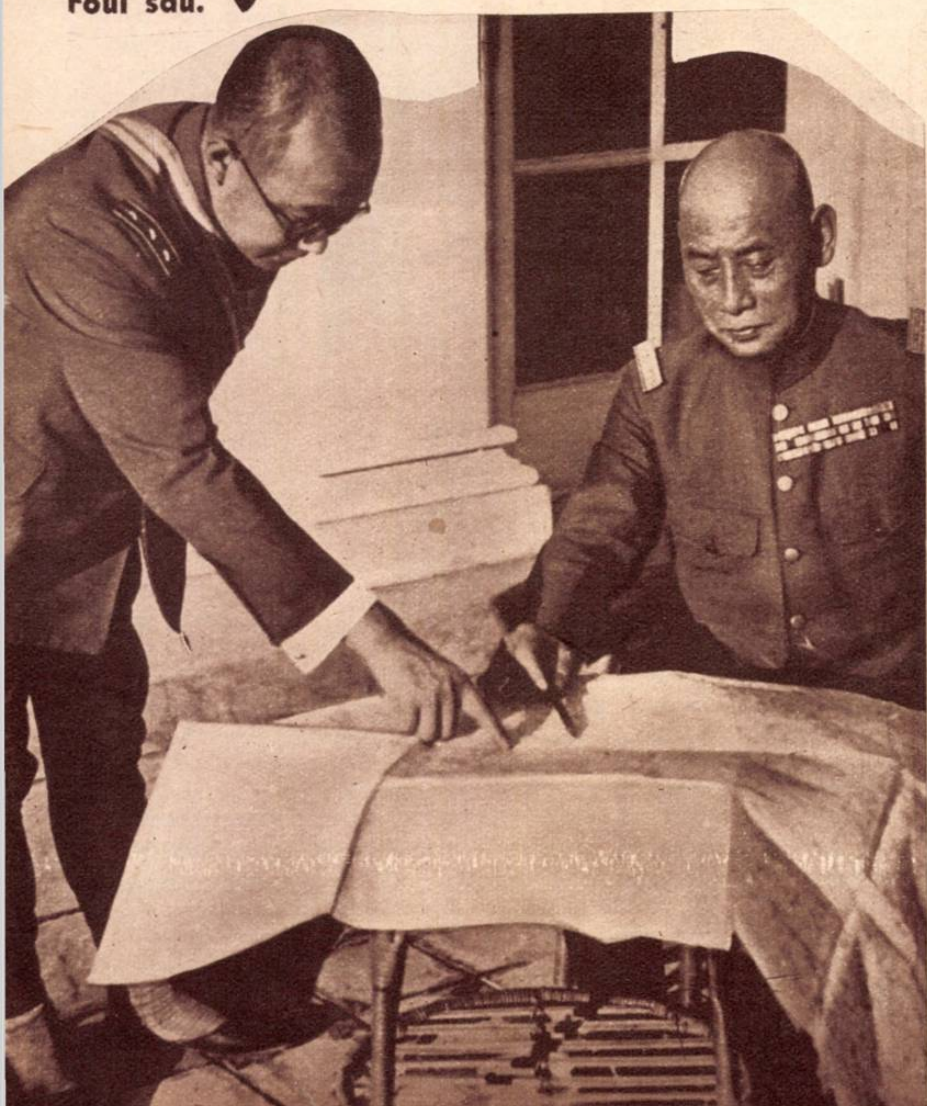
FECIOARELE DIN CHINA

GATA SĂ-ȘI APERE PATRIA!

Un ordin al guvernului chinez din Nanking a adunat mii de fete tinere sub arme, pentru a-și apăra patria de invazia japoneză. Ele primesc educația militară și sanitară în cazărmi și școale. Fotografiile noastre înfățișează: tinere fete din Shanghai la instrucția militară și la ora de educație fizică.

COMANDANTUL JAPONEZ AL CHINEI DE NORD LA CARTIERUL SĂU GENERAL

Operațiunile japonezilor în nordul Chinei sunt comandate de generalul Seiji Kazuki, al cărui cartier general se află la Tientsin. Fotografia noastră înfățișează pe Seiji Kazuki, în biroul său. ↓

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

MIERCURI. — DACTILOGRAFA

Când o vezi sprintenă și mlădioasă, cum bate în ritm nervos, asfaltul orașului tentacular, dactilografa îți apare ca un bibelot lustruit, mânat de un mecanism tainic. După ce și-a strunit toți mușchii în făcănitul mașinei de scris, pasul ei pe stradă continuă melodia sacadată a clapelor de metal. Textele pe care le-a parcurs cu privirea încordată ca să ciugulească doar cuvinte fără sens, se destramă în sgomotele străzii ca niște păpădii suflate de vânt. Firava dactilografă e o petală căzută pe bulboana clocotitoare a vieții.

În jungla vieții orașelor tentaculare, dactilografele sunt gazele sprintene, ce vin pe furiș să se adape la apele, unde stau de pândă atâtea fiare, ce adulecă mirosul fraged al trupului svelt de căprioară.

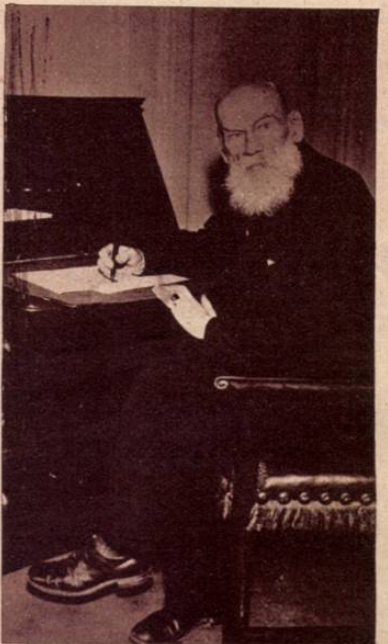
E atât de dezarmată dactilografa în setea ei de viață, e atât de năvalnică în goana ei după un trai mai bun, încât nu e de mirare că se oprește la fiecare oază, unde o așteaptă atâtea pofte cu colți fatali. Pe toate cărările, stau ascunse capcanele în desigur, ce străjuesc drumul gazelei-dactilografe.

„Caut dactilografă, fie practicantă, cu perspective sigure de avansare”. Anunțul acesta citit în gazetă, e momeala care deschide drumul pierzaniei. Incepe munca obositoare la „mașina de copiat acte” pentru o leață mizeră de 1000 lei pe lună. Dincolo de această leață stau promisiunile patronului, cari deschid perspective imense acestei tineruți neirosite.

Primele zile se scurg sub culorile trandafirii ale acestor perspective, pe cari se conturează toate imaginile fericirii visate. Dar acest azur amăgitor ascunde libidinozitatea neîncătușată de lege sau de grija societății. Și într-o bună zi, toate viziunile se consumă ca niște focuri de artificii. Desamăgirea îi distruge resorturile sufletești ale dorului de muncă și viață.

„O dactilografă batjocorită de patronul ei, s'a sinucis”, — e urmarea fatală a anunțului cu „perspective sigure de avansare”,

JOI. — NEPOTUL LUI TOLSTOI

În timpul războiului ruso-turc din 1877, poporul rus și celelalte noroade din Vavilonul țarului, se mișcă într-o undire seismică de vac, ca în ajunul unui mare cutremur. „Intelighenția” rusească, cea mai sensibilă antenă a conștiinței, care a existat vreodată la un popor, vibra într-o așteptare încordată. Marele Tolstoy ajunsese la granița între împărăția senină a artei și drumul fără sfârșit și atât de accidentat al problemelor de conștiință. Pentru creatorul lui Lewin, trecerea prin împărăția artei, n'a fost drumul lui Apolo pe culmile senine ale Olimpului, ci o goană printre viziuni chinuitoare după o pârție de azur a conștiinței omenești.

În toila acestei mari dospiri a aluatului rusec, — povestește Alexandra Lvovna, fiica cea mai credincioasă a apostolului, Tolstoy hotărâse să plece pe front. Nedumerire în familie și printre prieteni. Apostolul păcii și al dragostei fără margini, în mijlocul focului răscolitor de ură!

Motivul invocat de Tolstoy, caracterizează întreaga lui viață și creație! „Întreaga Rusie e acolo și eu nu pot lipsi!” A fost nevoie de întreaga influență a Alexandrei asupra tatălui ei, ca să determine schimbarea hotărârii sale.

Pentru Tolstoy, ca și pentru întreaga „intelighenție” rusească, poporul era problema centrală a conștiinței. De aceea, mulți au plecat în „fundurile” masei, unde întunericul miroase a iuft, și mahorcă. Neliniștea, care chinuia pe toți acești pri-

begi, venea din abisurile imensei împărății cu nedreptățile ei. Mulți nu s'au mai întors din aceste funduri și s'au împotmolit în bălțile cu noroiu moral și votcă, de unde au ieșit, beatificați, în literatură.

Astăzi, citim în gazete, că un nepot al lui Tolstoy, a ajuns, vagabond în orașele din sudul Franței. Are numai 17 ani și s'a tăvălit prin toate speluncile și închisorile Franței. Tânărul Jean Tolstoy rătăcește pe drumurile Europei, bătut de nevoi, ros de păcatele vremurilor noastre. Conștiința marelui Tolstoy, căzută în „fundurile” vieții, se bălăcește în noroiu. Culmile s'au prăbușit și totul e „o apă și un pământ”.

VINERI. — ÎNVĂȚĂTORII

Istoria învățământului nostru primar cunoaște momente de adevărată creație. Învățătorimea nu s'a mărginit la calpodul didactic, ale cărui măsuri se găsesec în manualele și regulamentele oficiale. „Apostolul” satelor și învățătorul de la orașe au spart cadrul rigid al programului oficial. În afară de dogma didactică,

învățătorii și-au pus, întotdeauna, problema copilului, a cărei rezolvare nu se găsește în niciuna din regulile, întocmite în cabinetele ministeriale. Nimeni nu are un prilej mai bun, decât învățătorul, să se apropie de sufletul copilului. În prima zi de școală, când începe marea experiență a vieții pentru copil, învățătorul are în mâinile sale cheia viitorului. Cât de greu și ce imensă răspundere e să îndrepti pe fiecare spre un drum, care să corespundă propriei individualități și nevoilor societății.

Despre învățătorul german s'a spus, că el a câștigat războiul de la 1870 împotriva Franței. Regimintele lui Bismarck au fost pregătite de învățătorii Germaniei desbinate. Ei au făurit sufletul încheat al poporului german. Viitorul unui popor atârână de învățător și de abecedar.

La congresul învățătorilor de la Oradea s'a vorbit, mai ales, de situația precară a „apostolilor” satelor, de nevoia unui cât mai mare număr de școli și de „dreptate pentru învățători”. Vremurile sunt grele, e adevărat, dar se aude vorbind de excedente bugetare. De aceea, doleanțele învățătorimii trebuiesc situate pe primul plan al preocupărilor statului. Se aude vorbind de șomaj printre normaliști și de copii, cari rămân neșcolarizați. Echipele regale studențești, colindând țara, au întocmit statistici extrem de elocvente. Într'un sat, situat la 70 km. de București, se numără 60 la sută analfabeți.

Se impune o ofensivă a învățătorului și a abecedarului. Bătălia împotriva analfabetismului va rezolva problema materială a învățătorului. Copiii așteaptă sosirea acestor legiunii ale culturii și luminii.

SĂMBĂTĂ — C'EST POUR AUTREMENT

Nu mai e pentru nimeni un secret, că Spania a ajuns țara intervențiilor. În ambele tabere se luptă legiuni străine. Toate statele interesate în Marea Mediterană au intervenit cu armatele lor de voluntari. Altfel nu s'ar fi creat un comitet de neintervenție, singurul care nu intervine. Tocătoarele Molochului fabrică marea pastă ome-

nească pentru poftele sale; iar la porțile războiului generalizat se îngheșue armate de milioane. O singură opintire uriașă, porțile se vor prăbuși și atunci vom avea cea mai teribilă realizarea a viziunilor Apocalipsului.

Ce vor aceste legiuni intervenționiste? Cetiți presa ambelortabere și nu veți pricepe nimic sau

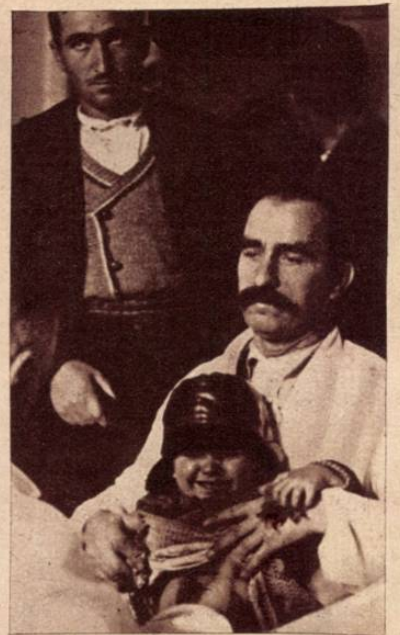
inima vi se va umple de bucurie. Nimeni nu vrea cucerirea Spaniei, nici unul nu vrea să se atingă de interesele celuilalt. Sângeră omeniri pentru anumite principii. Unii vor să oprească năvala ideilor bolșevice, alții vor să pună stavilă valului fascist. Așa dar, luptă de idei.

Din când în când, răzbate un accent de sinceritate. Se vorbește de zăcămintele de metale din Asturii, de importanța Gibraltarului, de stăpânirea Mediteranei. Cu încetul se desvăluie interesele materiale ale acestei bătălii de ideologii. Prima, care a pus problema concretă a fost Anglia, când a propus Italiei un pact mediteranean.

Gestul Angliei amintește următoarea anecdotă: Un francez a surprins odată pe un apaș în camera fiicei sale, care dormea — *Est-ce que vous venez voir ma fille pour le mariage ou pour autrement?* (Ai venit să-mi vezi fata pentru căsătorie sau pentru altceva), întrebă francezul, — *C'est pour autrement* (Pentru altceva), răspunse apașul.

Statele cari intervin în Spania, n'au venit să facă dragoste cu Carmen ci... *pour autrement*.

DUMINECĂ — OMUL REAL

Congresul de antropologie care s'a ținut la București a fost un prilej de interesante desbateri asupra structurii caracterului omenesc. S'au discutat toate problemele posibile, s'au vânturat ideile cele mai originale, cari astăzi par realizabile, dar, mâine, vor fi o realitate.

O comunicare interesantă, cu perspective ne-

bănuite a fost aceea a d-lor prof. dr. Minovici și prof. dr. Parhon, despre rolul glandelor interne în raport cu antropologia criminală. Toată lumea știe, astăzi, ce sunt glandele cu secrețiune internă. Sunt o serie de ghinduri, ca și ghindurile cari fabrică scuipatul. Dar în loc să verse această secreție, în afară, ele o varsă în sânge. Această secreție are o influență hotărâtoare asupra funcționării organismului și caracterului omenesc. Ați văzut vreodată un gușat, un bolnav de malarie lui Basedow? ochii bulbucați și întregul dezechilibru al organismului trădează o profundă schimbare a funcțiilor sale. Ce s'a întâmplat?

Glanda tiroidă de la gât s'a îmbolnăvit. Dar în afară de această glandură, care poate fi pipăită de oricine, există alte glande, ascunse în corpul omului. Fiecare fabrică o altă secreție și cea mai mică schimbare provoacă o dezordine în tot organismul omului. Caracterul omului depinde de funcția acestor glande.

La oamenii sănătoși, diferența de caracter se datorește diferenții de funcționare a glandelor cu secreție internă, dacă, de pildă, hipofiza situată la baza creierului, lucrează prea mult, omul va fi dispus la crimă, la violență. Așa dar caracterul omului depinde de echilibrul glandelor. Concluzia logică e că tratamentul glandelor va putea duce la schimbarea caracterului. Copiii cu anumite înclinații bolnăvicioase pot fi corecți cu ajutorul acestui tratament. Iată dar, că omul nu e rău prin sine și cel mai mare criminal poate fi educat prin tratamentul endocrinologic. Astfel vom putea realiza tipul omului perfect, armonic, care va constitui elementul omenirii ideale.

LUNI. — AMOR ITALIAN

În Abisinia e liniște. Legiunile romane și-au dezarmat sufletele, deși mai poartă arma pe umăr. Soldatul a devenit om și împarte cu abisinianul primitiv, necazurile și bucuriile acestor vremuri de urgie. Umblă tinerii soldați italieni cu chitara prin satele troglodite ale Abisiniei. La ferestrele colibelor, stau băeții și suspină ca să apară capul cârlionțat al unei fete de „sălbatec”. Noaptea abisiniene sunt perfide. Soldații Ducelui răsplătesc cu dragostea lor italiană pe fetele dușmanilor de până mai ieri. Flăcăi din Neapole, Roma și Firenze au de gând să-și creeze gospodării prin satele Abisiniei.

Un scriitor italian exclamă într-o gazetă: „fiii taților italieni și ai mamelor abisiniene, vor forma o generație nouă și nobilă”. O gazetă din Roma, care vorbea, până nu de mult, de Abisinia leproasă, spune, că „geniul dragostei va crea o rasă nobilă în noul imperiu”. În vitrinele Italiei stau expuse tablouri, reprezentând frumoasele

fete din Abisinia. Regiile vând cărți poștale ilustrate cu tinere negre alături de soldați, înfășurați în tricoul italian. Zeul Marte a plecat aiurea și comanda armatei a fost preluată „dell'eterno amore”.

În Germania, această manifestare a amorului italian a provocat îngrijorare. Soldații italieni amenință puritatea rasei. Cum se va prezenta Italia în concertul popoarelor „nobile” cu copiii abisiniene în brațe?

„Mulți lucrători italieni, scrie o gazetă germană, au luat femei abisiniene. Imperiul fascist nu poate deveni un „imperiu de mulatri”. Cunoșcând consecvența germană așteptăm o propunere concretă. Soldații italieni din Abisinia să fie castrați, iar copiii născuți până acum să fie puși la zid. Deocamdată, mandolina italiană și dragostea neștiutoare colindă satele și aruncă în noapte sere-nade napolitane.

MARȚI. — FILIP MIHAIL

La marele meeting aeronautic din 1935, publicul adunat pe aerodromul de la Băneasa s'a amuzat de musca - aeroplan, care se ținea de un uriaș avion sovietic. Musca era o invenție a pilotului român Filip Mihail. Părea o cutie de chibrituri, înălțată în văzduh pe aripele fanteziei unui copil.

S'a aflat pe urmă că această mașinuță sburătoare trebuia, în mintea inventatorului, să revoluționeze aviația. Zece ani a muncit acest anonim, că să-și proiecteze pe cer imaginea visurilor sale, până când a isbutit să adune un pumn de creștari, ca să-și poată construi stabiloplanul. Dar nimeni nu avea încredere în calculele copilărești ale lui Filip Mihail.

Când avionul-jucărie stătea gata pe aeroportul Băneasa, oamenii mai pricepuți priveau cu neîncredere la cutia fără aripi. Calculele sucite ale inventatorului nu corespundeau cu regulile mecanice serioase. Aparatul nu poate sbura. Că totuși, peste câteva minute, stabiloplanul s'a înălțat, a sburat, a făcut ocolul aeroportului și

s'a așezat, ușurel, sub nasul scepticilor. Avioneta nu trebuia să zboare, pentru că nu corespundea calculelor. Și-apoi, nu prezintă nici-un interes practic. Calculele mecanice și calculele practice nu puteau înțelege rostul acestui sbucium, care ținea să-și impună o idee.

Astfel, avioneta a ajuns într'un colț de hangar, iar Filip Mihail a rămas în așteptarea unor zile mai bune. Poate va veni o vreme, când nevoile practice vor aduce triumful visului său.

Dar ultimul sbor i-a fost fatal. Jucăria lui Filip Mihail s'a prăbușit din înaltul cerului, frângându-și mădularele iar el, copilul, zace pe un pat de spital, cu toate iluziile frânte.

B. IOSIF

PARTICIPAȚI TOȚI

Începând de Miercuri 22

Sept. la noul joc al revistei

„Realitatea Ilustrată”

D-ta ești acela?

„Realitatea Ilustrată” începe un nou joc amuzant și original grație căruia toți cititorii vor putea câștiga 1.000 lei, în număr. În fiecare săptămână — Sâmbătă seara — se vor extrage în fața cititorilor — DOUĂ LITERE din alfabet și O DATA cuprinsă între 1 Sept. 1850 și 1 Septembrie 1937.

Persoana de naționalitate română a cărei

1. Inițială a primului nume corespunde cu prima literă scoasă la sorți,
2. Inițială a numelui de familie corespunde cu cea de a doua,
3. Data a nașterii este cea căzută la sorți.

Câștigă 1000 (una mie) lei

și trebuie să facă dovadă, timp de 10 (zece) zile cel mai târziu fie prezentându-se la revista noastră, fie trimițând o scrisoare recomandată

IMPORTANT

- A. Pentru persoanele care au mai multe nume, nu contează decât primul nume înscris în registrele stării civile!
- B. Pentru femeile căsătorite contează inițiala numelui soțului, și nu acela al numelui de fată.
- C. Răspunsurile vor fi controlate după registrele stării civile.

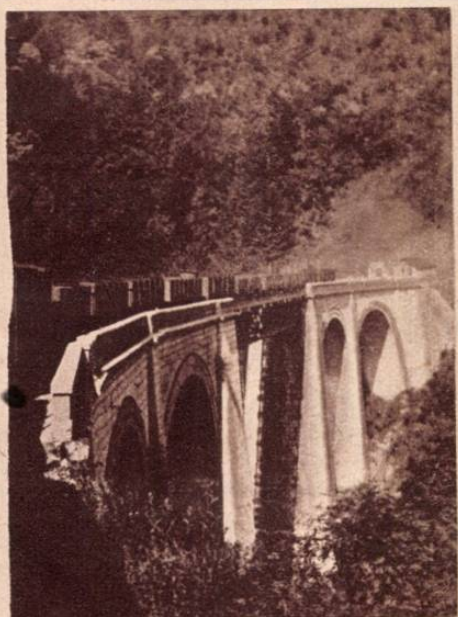
AMĂNUNTE COMPLETE ÎN NUMĂRUL VIITOR

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

Bulevardul Carol 57 fost 39.

Telefon: 3.52.73

D-NA Dr. M. RABINOVICI, dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite.

Drum prin defileul spre minele Anina.

Coperta noastră:

ANN SHERIDAN

(Foto Warner Bros)

VIM

CURĂȚĂ TOT

fără a sgârâi

și oale și tigăi

SE DĂRÂMĂ SUBTERANELE LONDREI!

În suburbia londoneză care se întinde între plajă și Tamisa, se găsesc așa numitele „Adelphi-Arches”, subterane uriașe în care se depozitau odinioară mărfurile aduse de vapoare. În ultima vreme ele serveau drept adăpost pentru vagabonzi. Aceste subterane cad acum sub loviturile târnăcoapelor pentru a face loc unor clădiri uriașe pentru birouri.

PLUTE PE MARE!

În vreme ce la noi în Europa, nu se văd plute decât pe râuri, în America lemnele sunt legate în plute și transportate pe mare, cale de mai bine de 2000 km. Plutele sunt fixate cu lanțuri pe un postament greu de fier, care la un moment dat nu mai poate fi zărit. Această greutate ține lemnele la un loc dându-le posibilitatea să plutească pe apă, fără nici un pericol de rătăcire. Fotografia noastră înfățișează un asemenea transport de lemne pe mare la Cathlamet, Washington.

O MINUNE A NATURII ÎN AFRICA: stânca mobilă din Țara Zulușilor

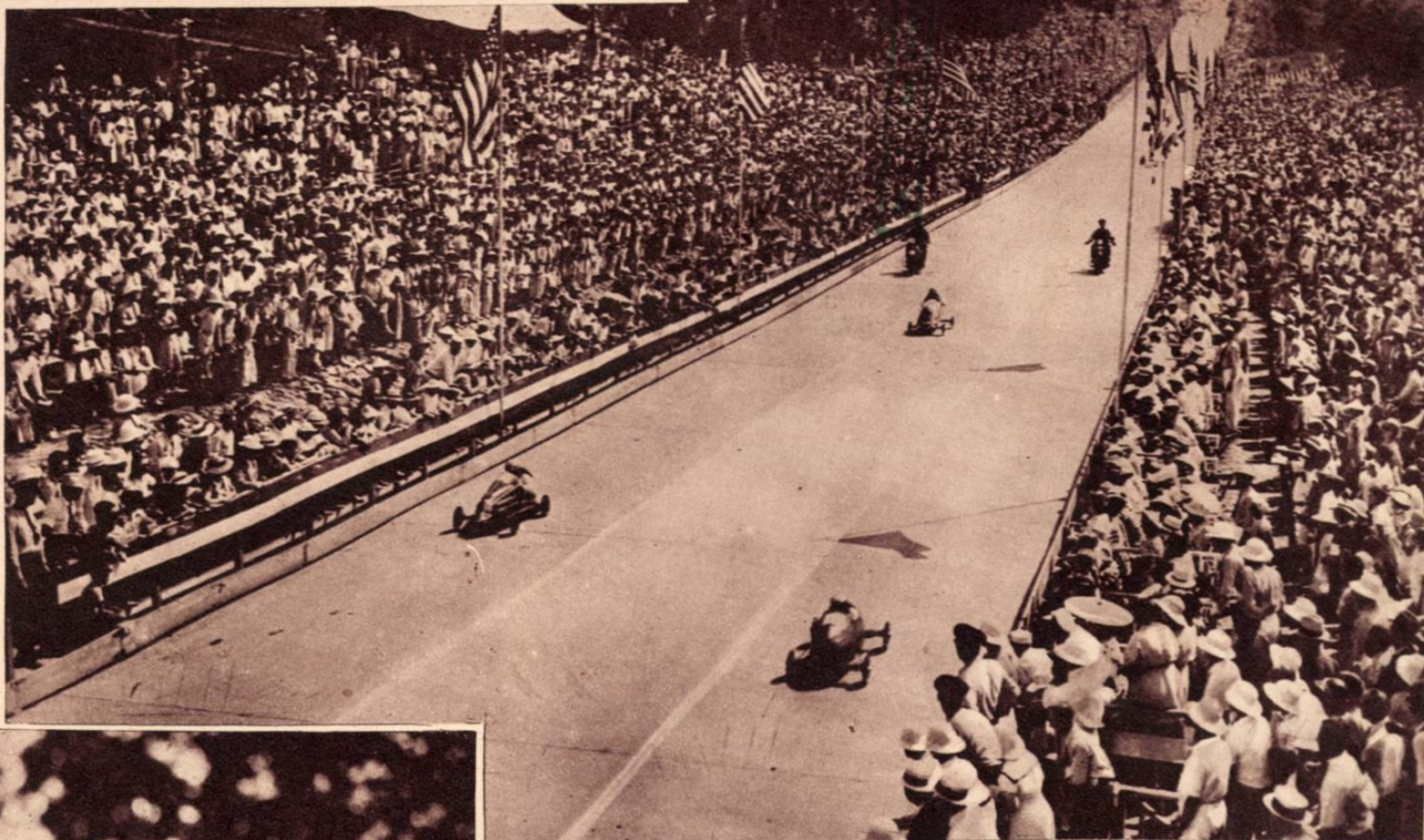
În Africa Centrală, în dunele Țării Zulușilor, se află o stâncă ce se clatină, și constituie ținta multor excursioniști. O stâncă imensă, pe care se odihnesc alte două pe care cresc plante, are o bază de abia o jumătate de metru diametru. O simplă atingere de mână ajunge ca să pui în mișcare toate stâncile suprapuse.

Fotografia noastră înfățișează stânca mobilă din Țara Zulușilor, nu departe de Eshowe. La poalele ei, un „pater” benedictin din misiunea africană.

O CURSĂ

DE AUTOMOBILE PENTRU COPII

In fiecare an are loc la Akron, în prezența a sute de mii de spectatori, cursele de automobile pentru copii, așa numita „Soap-Box Derby” (derby-ul cutiei de săpun). Alergarea este identică cunoscutelor „Grand-Prix” și câștigătorul primește o cupă valoroasă. Câștigătorul anului acesta a fost un băiețuș de 12 ani, din New York. In fotografia noastră, automobilele copiilor apropiindu-se de po-tou.

UN COPIL-MINUNE DE 3 ANI, CARE CITEȘTE PERFECT

In America calitățile intelectuale — dacă se poate spune astfel — ale copiilor, sunt prețuite după anumite scheme, putându-se astfel ușor descoperi geniile și copiii-minune. Prețuirea se face după o examinare atentă, psihologică, de către o profesoară anume instruită. Micuța Roxanne Herrick, în etate de trei ani, a trecut acest examen, dovedindu-se a fi un adevărat geniu. La trei ani scrie și citește perfect, putând judeca egal cu un copil normal de 8 ani.

Fotografia noastră o înfățișază pe Roxanne Herrick din Monroe, citind o carte.

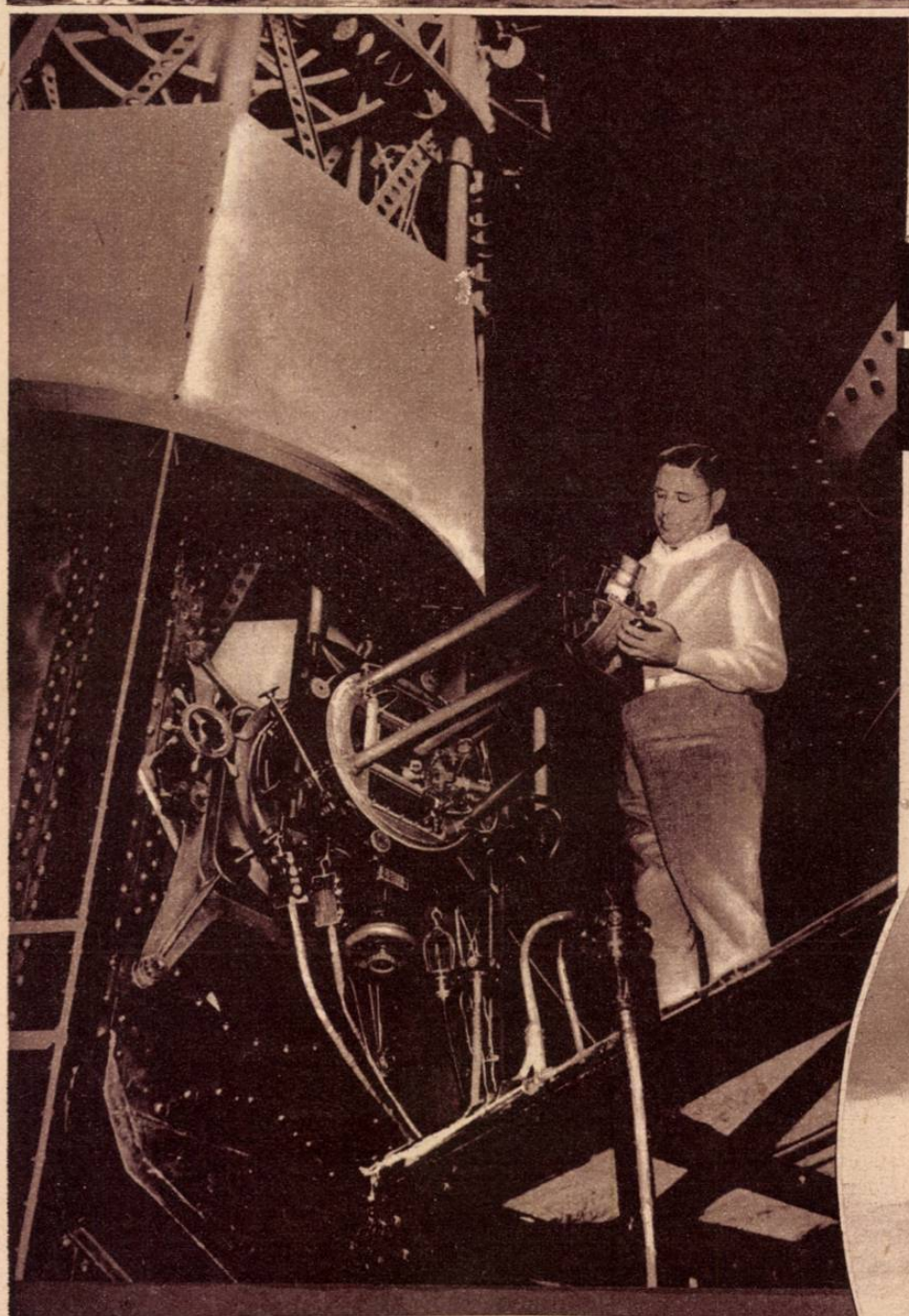
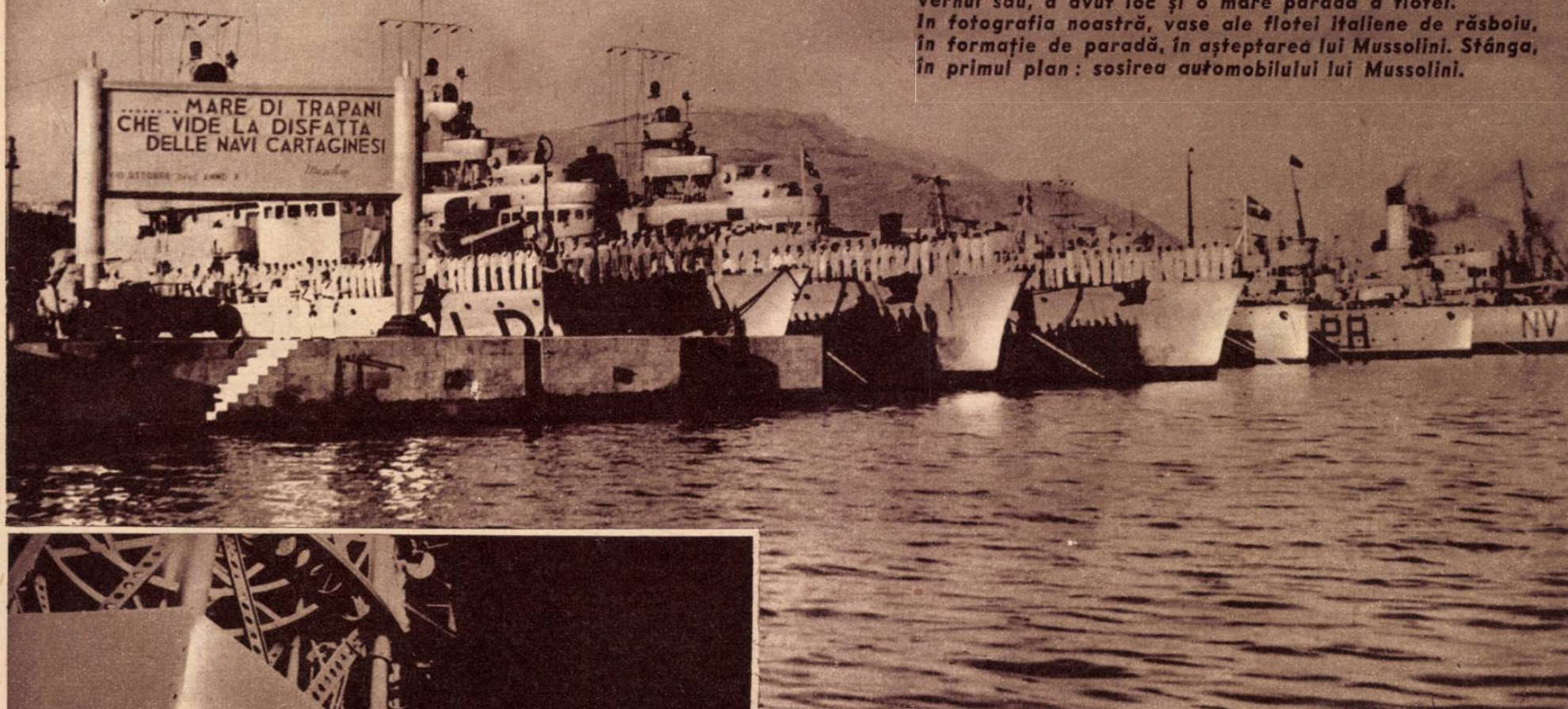
NU E MULȚUMIT CU CE-A CĂPĂTAT

Micuțul de trei ani, care a luat premiul întâi la un concurs de frumusețe pe plaja dela Southend. El vrea să aibă și cupa „colegei” lui, care a câștigat concursul pentru fete. Micuța însă nici prin minte nu-i trece să dea cupa ne-mulțumitului ei tovarăș.

PARADA FLOTEI PENTRU MUSSOLINI, CU OCAZIA MANEVRERELOR SICILIANE

Cu ocazia marilor manevre din Sicilia, la care au luat parte regele Italiei, prințul moștenitor, Mussolini și guvernul său, a avut loc și o mare paradă a flotei. În fotografia noastră, vase ale flotei italiene de război, în formație de paradă, în așteptarea lui Mussolini. Stânga, în primul plan: sosirea automobilului lui Mussolini.

Metodă nouă de lansare a planoarelor

Don Stevens, cunoscutul pilot de planoare, este întâlnit în fotografia noastră lansându-se de pe acoperișul unui automobil, la Redondo Beach, California, la o viteză de 60 mile pe oră. O simplă șină de lemn ține fix planorul pe locul său și abia când mașina atinge o viteză de 50 mile pe oră, pilotul acționează mașinile. Metoda s'a dovedit a fi foarte practică. Planorul din fotografia noastră, cântărește treizeci de pounds.

Cea mai „rapidă” lentilă de aparat fotografic

Cunoscutul observator de pe muntele Wilson de lângă Pasadena (California), aparținând Institutului Carnegie din Washington, posedă cea mai „rapidă” lentilă de aparat fotografic, care este întrebuințată pentru fixarea pe placa fotografică a cerului spectral. Obiectivul are o cavitate de 0,59 și o distanță focală de peste doi metri. Fotografia noastră înfățișează instalația fotografică a observatorului de pe muntele Wilson.